

166.

Membr. 166.

EEK GENT

Heul. 166

Oft Bekente-

nisse der Dienaren Jesu Christi in
de Kercke binnen Antwerpen die
welcke der Confessie van Aug-
burch toeghebaen is.

Weter overlien ende gheemendeert nae de
latijnsche copije.

Arto. 26.

Staet oppe/ende staet op nye herten/want daer toe
ben ick v verschenen/om dat ick v stellen soude tot eenē
dienaer ende ghetuyge des gheens dat ghy gesien hebt/
ende dat ick v noch wil openbaren / ende wil v berlos-
sen vanden volcke ende heydenen / tot de welcke ick v
nu seynde / haer ooghen open te doen / op datse vande
duysternisse tatten lichte bekeert worden / ende vande
macht des duyels tot God / op datse verghewin-
ghe der sonden/ende dat erue onder
de heylige ontfangen doot
het ghelonne
aen my.

Plal. lxxvij.

God heeft v stercheit beuolen, o God beuesticht
ende versterct tghene dat ghy ons ghedaen hebt,
om uwer tempels wille te Ierusalem sul-
len v de Coninghen ghe-
schencken toe-
vueren.

Anno M. D. lxxvij.

THE
LIBRARY OF THE
CONGRESS
WASHINGTON, D. C. 20540

1900
1901
1902
1903
1904
1905
1906
1907
1908
1909
1910
1911
1912
1913
1914
1915
1916
1917
1918
1919
1920
1921
1922
1923
1924
1925
1926
1927
1928
1929
1930
1931
1932
1933
1934
1935
1936
1937
1938
1939
1940
1941
1942
1943
1944
1945
1946
1947
1948
1949
1950
1951
1952
1953
1954
1955
1956
1957
1958
1959
1960
1961
1962
1963
1964
1965
1966
1967
1968
1969
1970
1971
1972
1973
1974
1975
1976
1977
1978
1979
1980
1981
1982
1983
1984
1985
1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015
2016
2017
2018
2019
2020
2021
2022
2023
2024
2025

U.S. GOVERNMENT PRINTING OFFICE

Prologe der Confessien.

En heylighen Gheest
seyt Eph. iij. dat Chri- Eph. 4. 19
Psal. 68. c
stus glorieuselijck inde
hoochde opgeuaren is/
ende heeft de gheuan-
kenisse gheuanghen ge-
uoert/en den menschen
gauen ghegheuen. On

der welcke de minste niet en zijn / dat hy
menichweruen Apostelen/Propheten/E- 1. Cor. 12. c
uangelisten/ Herders ende Leeraers zijn:
der kercken/ tot vermeerderinghe der hey-
lighen/ tot het werc des Ministerij/ ampts
oft bedieninghe ende tot stichtinghe des lie- Rom. 12. a
haems Christi verweert ende verleent/ tot 1. Cor. 1. c
dat wy alle in eenicheyt des geloofs gnde
tot eenen volcomen man gheraken.

Desen raet des leuendighen Gods is
den godduruchtigen gantschelijck wonder-
baer ende ontwisprekelijck/ hoe wel dat de
werelt dien seer hoochelijck veracht ende
versmaet / te weten / dat hy soo wel doo-
der menschen stemme (ende dat gemeyn-
lijck doo- de verachtste van deser werelt) 2. Cor. 10. b
als oock doo- de wtwendighe Sacramen- Luc. 2. d
ten (so verachten instrument oft middel)
aenineemt/ doo- de selfde zijne cracht tot sa- Rom. 1. b
licheyt alleen den gheloouenden volbrin- 1. Cor. 1. c

Hi j ghet/

Psalm. 8. a ghet / Ende ten lesten wt den mont ende
Matth. 2. b stemme der onmondelinghen ende sup-
ghenden kinderen / hem en zynen sone glo-
rie / lof / eere en stercke bereypt en vercrycht
Psalm. viij. ende Matth. xxi.

2. Cor. 3. a Dese godlücke verweckinge der opzech-
ter leerarts inde kercke Gods / welck duer
den heyligen gheest van Christo gheschiet
(die vele van zijne dienaers met diuersche
ende nootsakelijcke gauen verciert / ende
1. Cor. 12. a sommige / als ledige arbeiders indē wjn-
gaert ende oost Gods / wtstoot ende ver-
drift) wort breevelijck. **1. Cor. xij. beschre-**
uen.

Christus heeft dese zijne wtneemende
officie / dienst ende weldaet / oock in dese tij-
den / heerlijck gedruen / ende der gantscher
werelt genadichlijck bewesen / verweckē-
de reyne ende oprechte leeraerts en Pre-
dikers / ende dooz de selfde / de claerheyt
zijnder waerheyt (nu langhe tijden half
begrauen) verclaren ende allen menschen
openbarende . Ghelijck claerlijck ghepro-

2. Thes. 2. a pheteert ende voorszeydt is. **ij. Thessalo. ij.**
Dat den sone Gods openbaer maken
sal den Antechrist / ende alle zijne dwalin-
ghen / dooz de verschijninghe ende licht
sijns goddelijcken woorts. Also ooc **Apo.**
xiiij. wort te vooren vercondicht / dat de
Apoc. 14. b Enghelen oft Bodē Gods comen sullen
9. a die

die het eewich Euangelion verondighen
sullen/ende roepen / sy is gheuallen / sy is
gheuallen Babylon een groote stadt/ende
die alle menschen ernstelijck vermanen en
de ontfeken sullen/dat syer wtgaen en de
selfde verlaten souden.

Matte. 23. 6
Jerem. 51. 3

Alle menschen behoozen voorwaer / de:
se onwtsprekelijcke weldaet onses heeren
en Salichmakers Jesu Christi/inde vree-
se Gods ende met grooter dancbaerheyt
ende opghespreyden aermeh (alsoomen
seyt) te ontfanghen en aentenemen / ende
de selfde rechtelijc tot Gods glorie en ee-
re heurder ende ander menschen salicheyt
te ghenieten oft te ghebruycken . Maer
(eylacen)het contrarie geschiet/midts dat
becans de gantsche werelt / met een Epi-
curische sekerheyt oft sozghelootheyt / de
hemelsche waerheyt des Euaneglij Chri-
sti/ende zijne oprechte ende reyne leeraers
versmaet/oft ooc met een wreede en alder
grootste rasernijde veruolcht.

2. Cori. 6. c
Esaie. 52. c
Apoc. 18. b

Voorwaer / de werelt / ende oock
onsen ouden Adam versmaden desen
raet des leuendighen Gods / dat hy wilt
door het woort oft leeringhe/de godduruch-
tighe salichmaken/de godloose beuechten
ende ouervinnen / ende ten lesten de gan-
sche werelt refozmeren . Maer alle god-
duruchtighe sullen dese wondetbaerlijcke

2. Cor. 13. 1. c
wiffheyt Gods bekennen ende in eeren
houden/den welcken belieft heeft door de
dwaesc predicatie falich te maken alle de
ghene dier aen gheloofden/aengefien dat
de werelt door haer wiffheyt/God in zyn
der wiffheyt niet en bekende

1. Cor. 13. 1. c
Rom. 1. 2. b
Daeromne soo bekenne een yeghelijc
dat de predicatie des Euangelij ende de
Sacramenten een cracht Godes / en als
zyne hant zy/tot falicheyt allen den ghenē
dier aen gheloouen: Ende en twyfele niet
indien hy hem seluen nae dese falichma-
kende cracht Godes voecht ende richt/
dat hy de warachtighe gherechticheyt en
falicheyt aennemt ende vercrycht. Maer
wy voeghen ende fchicken ons nae dese
cracht Godes / ende gheuen ons seluen
hem ouer om te ghenefen / als wy de be-
loefteiffse des Euangelij gheloouen/ende
met warachtigen ghelooue de Sacramē-
ten ontfanghen.

Niemant en beweghe hem oock / om
de lafteringhen der Papiften/dewelcke al-
fulcken gelooue verfiere een ydel / en on-
nutte persuaſie oft goet duncken te we-
ſene: Noch oock om de dwaetheyt der ra-
fenden menſchen/die het woort / als een
doode letter/ende alſoo oock het warach-
tich gelooue(welt daer wt ſpruyt) verſma-
tende ende verachtende/ ſommighe inwē-
di:

highe openbaringhen aenblaſinghen en
wiſſoenen oft droomen ſoecten/ende betoe
men(ghelijck den Paus) het ſecreet van
heure herten/inde welke alle rechten en
den Quetel der wetenheyt oft wiſſheyt be
ſloten ſoude weſen.

Daſe oock het ſchadelijck ghesnater
van deſe niet en achten/ die aerbeyden om
ons plaetſelijck van het Ampt des woort
en der Sacramenten te trecken/alſe beue
len datmen bouen alle deſe ſienlijcke he
melen/met vlieghende/curieuſe en ydele
ſpeculationen climmen moet/ Maer looch
nen/en verbleden datmen aen de Sacra
menten niet hanghen en inde ſelfde aen
dachtich weſen en ſoude/ welck Chriſtus
nochtans met den vingher ende met den
mont ghewefen/ende ons ghedachte ende
ghelooue daer op ghederigeet en gericht
heeft. Item loochenen dattet warachtich
is dat ſelfde/welc ons tot ſpijſe ende dranc
ghegheuen wort/het warachtich lichaem
en warachtich bloet Chriſti ſy.

Want met deſe maniere/ worden wy
van het woort/Sacramentē ende warach
tighen ghelooue(welc gantschelijck daer
wtſpruyt/hun nae de ſelfde ſchiet/ en ooc/
om ſoo te ſegghen/ aen de ſelfde cleeft
oft vaſtmaect)gantschelijc afgeleydt. waer
vat dan ten leſten de gantsche goduruchtic

heyt onses herten in een groutwelijcke ra-
setnijse verandert wort.

psalm. 2. a
1. Cor. 11. a
Ephes. 5. c
Hebr. 7. d.
8. a

Daeromme/mids dien dat onsen eeni-
ghen/eewigen heere/Coninc/hoofd/ende
hoogen Dister/ons met de kennisse zijns
Euangelij onderwesen ende begaef: om
tselste te verbruyden verweckt/ende nu
tot vernieuwinghe ende opbouwinghe de-
ser kercken aenghenomen heeft: Soo heef
tet ons nootsakelijc ghedocht dat wy dese
roze bekentenisse wt soudē laten gaen/
Inde welcke wy niet soo seere van alle Ar-
ticulen onses geloofs/onse meyninge ver-
claren soudē (seer weynighe questien wt
genomen/ vande welcke deser tijt ende in
dese plaetsen seer vele gedisputeert wort)
Als ghetuyghen dat wy der Ausborchser
Confessien/ Apologie desselvs/ Smalcadi-
sche articulen/ Confutatie ende verwoz-
pinghen der doozluchtigen Hertoghen vā
Sassen/ Bekentenisse vā Mansfelt/ende
voozts alle andere godduruchtige schriften
ende kercken/toe gedaen zyn/ende met de
selfde ouer een comen.

Maer vele oorzaken zinder/waeromme
ons gedocht heeft dese Bekentenisse in de
se nieuwe kerckie wt te geue en te late druc-
ken/vande welcke dit de voozneemste zyn.

Dat wy/ den voozghenoemden dienst
des Soons Gods bedienende/oor met de-
se ma-

se maniere de hemelsche waerheyt voor-
stellende ende verclarende/De Egyptische
duysternissen des Antichristis /ende ande-
re/soo vele te beter beuechtē ende verdrij-
uen soudē/ende alsoo vele menschen tot
de kennisse der waerheyt behulpelijc wesē.

Ten anderen/om datter ouer al een lee-
lijckē saine van ons ende dese onse kerckē
wtghebreyt wort/als oftse met diuersche
rasernijen besmet ware / ende opzuerighe
beroerten/int afbreken ende slozmen der
kerckē/Cloosteren ende beelden gemaect
hadde(met welcke leughenen/de vianden
der waerheyt/verwecken alle potentaten
ende heeren teghen ons/ende de selfde tot
straffe ende wreedelijcke vermoordinghe
ende bloetsloztinghe opzuyden)Soo heb-
bē de Gouerners ende regeerders deser kerc-
ken van ons begheert/dat wy eenige som-
me vande leeringhe(die in onse vergade-
ringhe gehoozt wort)voorstellende/bewij-
sen soudē welker schriften ende kercken
dese ghemeynte aenhangt ende tsament-
lijc ooc cortelijc onse onschult/ van alle be-
roerten ende comotien cortelijc gheschiet
zijnde/verclaren ende betuygen soudē.

Welc wy voorwaer niet noode/maer
met eenen bliden ende bereyden moede
ghedaen hebben/want wy weten ende be-
kennen/datmen een godsalich ende God

aenghenaem werc doet/alsmen vande hemelſche waerheyt getuycht/ende de laſter-
ringhen der godloofen berispt. Wy bekem-
nen ooc dattet ooc onſe / ende alder god-
uruchtighen/ia ooc alder menſchen officie
is/met ons ghetuycheniſſe de onnoofele
te onſchuldighen/ ende vooz ſoo vele alſt
in ons is/des onnoofeles bloets vergitin-
ghe te beletten/na het welcke den leugen
ende moortgheeft aldermeeſt doſſich is.

Voozwaer/vooz ſoo vele alſt ons/Jeſu
Chriſti dienaers bekend is (die alle ſamen
na de beroerte der beeltſtoornietjen/ rech-
telijc hier beroepen zijnde/ghetomen ende
vande Ouericheyt toeghelaten zijn) ſoo
verſekeren wy warachtelijc/dat deſe ghe-
meynte Chriſti/die der Nufboezſer Con-
feſſien toeghedaen is/ gaantſchelijc van al-
le het gewelt/ende alle onozdentlijcke han-
delingen onſchuldich is: Ende datſe tot
deſe openbare Religions handelinghe/niet
dooz dreyghementen / oft eenighe onrecht
ghewelt/maer alleenlijc dooz ootmoedige
ghebeden ende ghenadelijcke toelatinghe
der Ouericheyt ghetomen is. Want niet
weenighe daghen na die beroerte / als nu
de Predikers van dandere opinie ouerlan-
ghe vzij ende opentlijc ghepredict hadden/
Soo zijn de openbare predicatien/van ee-
nen die alleen hier vandē onſen was met
gena-

genadelijcke toelatinge der **Querichz** (de welcke met onse gemeynte en regeerders der seluer een openbaer **Placaet** ende contract ghemaect hebben) aengheuangen ende begoft. Alsoo datmen in geender manieren ghesegghen en can dat onse predi- canten oorsake van die **Comotien** ende be- ruerten souden gheweest hebben.

Daeromme soo bethoonen wy met dese onse cleyne bekentenisse / dat in dese kercke de heylsame ende heylighmakende leere gheleest wort / de welcke met de heylighe schriften de gheapprobeerde **Sim- bolen** / **Confessie** van **Ausborch** / **Apologie** ende **smalcaldische** **Articulē** accordeert en- de ouer een coemt.

Ten lesten / soo vermanen wy dese ghe- meyntheit **Christi** / datse in dese bekende ende aengenomene waerheyt / volstandich bli- ue ende perseuerere / ende met alder neer- sticheyt ende vermoghen / soo wel met ge- beden voer **God** / als door het lesen ende hoorzen der heyliger schriften ende ande re godduruchtigher menschen boecken en- de gheschiften / ende door andere nuttelijc ke exercitien oft beffeninghen / daer toe ar- beyde / op datse inde warachtighe god- duruchticheyt voortuare / waer wt heur de kēnisse **Gods** vermeerdert ende alle crach- ten ende gauen des heyligen **Gheests** ver- sterct

sterct mach worden.

Wij vermanen/ende bidden inden heer-
 re ooc alle andere menschen / datse dese ge-
 meynte vooz de warachtighe kercke Chri-
 sti bekennen/ende met alle godduruchtighe
 redensn ende manieren (als zy connen)
 voeden en bystaen willen. Want de waer-
 heyt selfs en can niet lieghen / segghende/
 Dat de ghene schapen Christi zyn/die zyn
 stemme hooren en bewaren/ ende / dat de
 Vader / Sone ende heylighen Gheest by
 heur woonen willen / ende voorts dat de
 selfde broeders ende susters Christi zyn.

Joha. 10. a

Joha. 14. c

Matt. 12. e

Joha. 20. b

Een seghelijc wachte hem (ommers de
 ghene die salich wil wesen) datse dese men-
 schen met lichtueerdighe lasteringen ende
 verdoemenissen oft valsche raet ende wijs-
 makinge/oft ooc met geweld/oft met eeni-
 ge andere middelē oft manierē niet moye-
 lijck en sijn noch en quellen / De welcke/
 midts dat zy de stemme Christi / die in de-
 ser werelt arm en veracht is/in heur heer-
 lijcke fortune hooren/ende doo: soo groo-
 te ende diuersche periculen die heur te be-
 duchten zyn ende toestaen/volghen / met
 gantscher herten begheerende den keyser
 te geuen wat den keyser toebehoort/ ende
 Gode wat Gode toebehoort / Soo zynse
 voozwaer nootwendichlijc zynne lidmatē
 ende broeders / alsoo dat soo wiese ver-
 volcht

Matt. 11. f

uolcht/die veruolcht Chzistum selfs/ende Acto. 9. 8
 met hem ooc den hemelschen Vader/ende
 trect alsoo op hem alle het onnoosel bloet Mat. 23. 2.
 van alle des Martelaeren Gods/die vande
 tijden des eersten Martelaers Abels/tot Genes. 4. 6
 den lesten mensche toe om Chzisti wille en
 de naem lijden sullen.

Ten lesten/soo bidden wy alle chzistene
 menschen/van wat staet /oozden/conditie
 oft ooc opinie dat hy sy/datse dese onse be
 kētemisse/inde vzeese Gods/ende neerstic
 heyt der waerheyt lesen/ouerleggen ende
 oordeelen. Voorwaer wy en twijfelen soo
 seere niet vande waerheyt onser leeringē
 ende deser bekentenisse/dat wy ooc bereypt
 zyn wt de fondamenten der Propheten en
 de Apostelen (op het welc alleenlijc de wa
 rachtighe religie ende kercke ghebout en
 de ghegront is) mondelinghe/schziftelijck
 oft ooc indient noodich is/ met een wette
 lijcke ende chziftelijcke Disputatie oft tsa
 mensprekinghe/breeder rekeninghe te ge
 uen ende te verantwoorden.

Wy en schzūuen dit niet om eygen ba
 te/rijckdom/eere oft wellusticheyt / niet ooc
 om een ydele ende enckele curieusheyt oft
 ongebondē dertelheyt oft moetwillicheyt
 oft wy en bekenen dese leeringhe niet te
 ghen den danc ende wille vande gantsche
 werelt/ Noch wy alleen en zyn soo gant
 sche

Ac. 4. b. 5. d
Matt. 10. d
Luc. 12. a

schelijck van onse sinnen niet berooft / dat wy niet en sien onse / onses huysgeins ende onser kercken alder grooste periculen / die een ygelijc wel weet ende verhaelt / oft dat wy om alsulcke groote swaricheden ende perikelē niet beruert oft becommert zyn en souden. Maer wy weten en gheloo uen ghewisselijc datmen God meer vrees sen moet dan de menschē / ende dat hy ons vele swaerder straffen can.

Wy weten ooc / ende ouerdenckent dic wils / dattet warachtich is tgene dat Augustinus vande groote swaricheyt onses strijts schrijft / aen Valerianum Epistola Exliij. seggende / Dooz alle dinck soo bidde ick v dat uwe goduruchtige wysheyt gedенcke / datter in dit leuen / ende principa lijck in dese tijden / niet lichter / lieuer noch den menschen aenghenamer en is / dan de officie van een Bischop / Priester oft Dia ken / Indien de sake flappelijck en vley dende oft met pluymstrijckerijē wtgericht wort / Maer datter by Gods oock niet el lendigher / bedroefder noch verdoemelijc ker en is. Ja datter in dit leuen en principa lijck in dese tijden / niet swaerder / becom merlijcker en pericleuser en is / dan de officie van een Bischop / Priester oft Dia ken: Maer by God niet salighers / op en dien dat hy alsoo strijdet / ghelijck onsen opper-

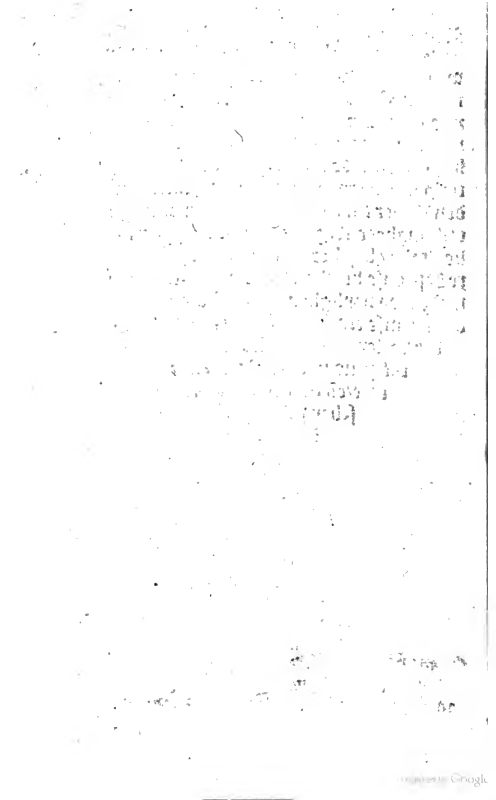
oppersten keyser beueelt ende ghebiet &c.

Maer onse heere. Iesus Christus (de
welcke alsoo wy gheseyt hebben / den ee-
nighen Coninck / eeuwighen hooghen-
priester / en hoost zinder kercken is / de
welcke oock om tselfde in het hemelsch ta-
bernakel aen de rechte hant des Almach-
tighen Vaders sit / om dat hy gauen van
den Vader tot behoeue der goddurchtige
ontfanghe / ende zyne kercke vergadere /
heylighe / beschermme en beware) die rege-
re dese onse kercke en alle goddurchtige
met zynen heylighen gheest / beware ende
beschermse crachtelijc tegen alle rasernijē
der verleyders / werelts en duynels

tot zyns naems glorie ende
eere / en tot veelder men-
schen salicheyt,
Amen.

Psalm. 2. a
1. Cor. 11. a
Eph. 5. c
Heb. 7. d
8. a
Eph. 1. c
Heb. 1. b

Bekentenisse der Dienaren Jesu Christi inde kercke binnen Antwer- pen/die wachteder Confessien van Ausburchtoeghedacht is.

De Almachtighe schep-
per des hemels en der
aerden / ende onse he-
melsche vader / eyscht
van alle sijne waerach-
tighe dienaers / voornem-
melick twee stucken /

Isal. 89. b
Matt. 6. b

te weten/een reyn **G**helooue des herten/
ende een oprechte ende openbare bekente-
nis des monts/Rom. 1.

1. Joha. 3. c
Matt. 10. b
Rom. 10. b

Daeromme/midts dien dat wy hem on-
sen name inden heylighen Doope ghege-
uen/en ons tot sinen dienste beloofd heb-
ben/daeren bouen/dat wy oock tot open-
bare leerarts des goddelicken woort be-
roepen sijn/ so moeten wy iem beyde dese
stucken met alderhoochste neersichert be-
wysen. Daeromme gelick wy sijn woort
ghelobuen/also spreken wy/ende beinden
oprechtelick voer hem ende de gantsche we-
relt/den sone Gods / ende sijn hemelsche
ende salichmakende waerheyt.

Roma. 6. a

Roma. 10. c

Isal. 116. b
2. Cor. 4. b

Maer bouen dit goddelick beuel om
alsulche bekentenisse te docne so compter
ooc eenen grooten noot toe/om de veelder

Matt. 5. m

2. Cor. 6. b

hande lueghenen die de godloose van ons ende van dese Chriſtelijcke kercke (der welckier wy onweerdige dienaers ſijn) verſieren ende ouer al wtſtroypē daer mede ſy ons groote perijckelen ende infamie met hoopen oplegghen/ende oorde ergherniſſen vermeederen / midts dat ſy de ſommighe van deſen waerachtighen godſdienſt/die wy hier leeren (recht oft by met leelike godſlaſteringhen beſmet ware) aſſchrieken / ende maken alſoo met heurliegen/dat den name Gods gelafſtet wort/ ende andere verargherende / oock met onſen exempel (rechts oft wy de ſelfde toeghedaen waren) ſtooten ende wozpen ſy in diuerſche dolinghen.

Ende deſe oorſake en heeft ſekerlijck ons oock niet weynich beweghet om onſe bekenteniffe te laten wtgaen/ dat onſe ſwacke kercke alhier nootwendelijck onderricht moet worden inde hoofſtſtucken der chriſtelijcker leere/niet alleenlijc mondelinghe/maer oock ſchriſtelijck/op dat ſy tſelfde (welck heur wt ſoo vele materien ende diuerſche predicatien vergheten oft ontulogen mocht weſen) alſoo int corte veruatet thuyſ vsoz oogen hebbende lich telijck verſtaen ende behouden mochten.

Noch ſoo heeft ons oock verweet deſe bekenteniffe te beſchryuen/ om dat wy

Tom.

soommige stücken ende materien (welcke in dese landen van onse teghenpartij seer herde ghedreuen worden ende vels menschen ongerust maken) een weenich claerder wtlegghen ende beuestighen souden/ dandere cortelijck aenreurende ende tracterende.

Gal. 3: 2 &
Rom. 4: 4

Soo ghetuyghen wy dan voor den leuenden God/ die een kender alder herten/ ende cortelijck een toetomende rechter is/ dat dit ons ghelooue/bekennenisse ende christelijcke leere is / welcke wy in dese kerche leeren en verclaren / alsoot hier na volcht.

II. Den reghel oft richtsnoer der waerheyt.

Wy houden ende gevoelen van gantscher herten met des leuendighen Gods woort inde heylighe schrifture des ouden ende nieuwen Testaments begrepen/ ende de drij Symbola (Dapostolische / Niceni/ en Athanasij) daer by stellende de Apēdices oft aenhangē der drij navolghendē ende principaelste Conciliē: Inde welcke wy sekerlijc weten genoeghsamelijc begrepen te zijne/ alle tghene dat eenen Christenen mensche van noode is: sonderlinghe weten wy / dat de heylighe schriftuere sufficient ghenoech is tot alle onderrichtingen

§ 4 ghen

2. Timoth. 3. ghen/ij. Tim/ij. Want de Prophetische ende Apostolische schriften sijn een bernē. de lanterne ende opzichten Toutsteen van alle leeringhe ende schriften/ ende de fondamenten van alle geloouighen/ij. Petr. i.

Wy bekennen oock de groote ende onwtsprekelijcke weldaet des almachtighen Godes/dat hy eenen waerachtigen godsdienst in dese tijden/dooz den lesten Eliam Lutherum saligher ghedachten / ende andere reyne doctoren weder opghericht/ende van des Antechrists onsuiverheyt ende tyranne gesupuert ende verlost heeft: van welcke wederoprichtinghe (sonderlinghe de twislighe articulen aengaeude) een somma inde Ausbozchische Confessie / Apologie / ende Smalkaldische articulen begrepen is: Welcher schriften/en oock der kercken de selfde nauolghende wy betuyghen met gantscher herten aenthanghen/ende bekennen en aennemen de selfde godvruchtige menschen voor onse broeders in Iesu Christo.

Item wy approuberen ooc de confutatien van alle verualschinghen in desen te ghenwoozdighen tijt van de hooggeboze Hertoghen van Sassen/ Anno M. D. Lij. gedrukt. En ander schriften der godvruchtigher kercken met Godes woordt ouer een comende.

III. Van God.

Wij gheloouen ende bekennen eenen
 warachtighen God / autheur / schepper / Dent. 6. b
Hebr. 1. a
Gene. 21. b
 ende onderheuder alder creatueren / Die
 daer is een ewighe Gheest / almachtich
 ende vrien swils. En der seluer Godheyt Gene. 1. d
Psalm. 33. a
Matth. 3. b
17. a
Luc. 4. b
 drie personen / welc is de Vader / Sone en
 heylighe Gheest / gheluc hy hem godluc
 gheopenbaert heeft / dat hy Een God sy
 aengaende het wesen / ende Drievuldich
 aengaende de personen / de welcke tooz- Leuit. 6. b
Marc. 12.
 nich is op de sonde / na de Wet / ende gena- Exod. 20. a
Deute. 7. b
Luc. 24. b
Acto. 13. b
 dich den genen die penitentie doen / na den
 Euangelio.

Maer wy verwoyden alle contrarie
 dwalinghen ende verleyders / als Cerin-
 thum / Samosatenum / Arium / Manetē /
 Macedonium / Mahometum / Seruetum
 ende andere oude ende nieuwe ketteren / de
 welcke deenicheyt des wesens / in vele go-
 den verscheurt hebben / oft de drievuldic-
 heyt / alleenlic na de woorden onderschey-
 den hebben / oft het *ἑμῶν* / dat is / de ghe- Deute. 6. b
Ecl. 45.
1. Cor. 8. a
Gene. 1. d
Matth. 3. b
23. c
1. Joh. 5. a
 lijcke wesentheyt ende ewicheyt der per-
 soonen / hebben willen crencken / Deut. vi.
 Esa. xlv. i. Cor. viij. Gene. i. Mat. iij. ende
 xvij. i. Johan. v.

III. Vande Erffsonde ende
 vrien wille.

Es is wij

Gene. 4. b
6 b. 8. b
Deu. 29. 30
Jere. 17. c
Ezech. 36. c
Joh. 3. a. 8. e
2. Tim. 2. c
Roma. 3. b
7. c. 8. 8

Wy bekennen oec dat het gantsch mens-
schelijck ghellachte inden val des eersten
menschs alsoo gantselijc doo; Verffsonde
verdoenē is en wt het veldt Gods in des
Duyuels beelt/en wt een geestelijc hert in
een steenē hert verkeert is / dat hy nu niet
alleenlijc / God niet en kent / acht noch lief
en heeft. Maer dat hy oec sy eenslaue des
duyuels een vyant Gods altyt tegen hem
strijddende / ende alleenlijc tot alle quaet ge-
inclineert / ende gheneycht / Ende daerom-
me de granschap Gods / alle ellendicheyt
ende de tijtlijcke / met de ewighe doot on-
derwerpen / Sen. iij. vi. viij. Deuter. xxix.
xxx. Jerem. xvij. Ezech. xxxvi. Joh. iij. viij
Rom. iij. viij. viij.

Daeromme so blijcket hier wt / dat niet
alleenlijck egheen goede crachten inden
mensche ouerghebleuen en zijn tot wae-
rechtighe geestelijcke Religioens werckē
oft handelinge / (want van gemeyne wer-
ken oft handelingen desen leuen aengaen-
de en spraken wy niet) maer datter gant-
schelijck oec contrarie ende quade inclina-
tien in hem sijn. Ende oec al wat noch in-
de herbozene vanden ouden Adam ouer-
ghebleuen is / dat is gantsch vyantschap
teghen God / ende teghen God striden-
de / also Paulus claerlijc betuycht Ro. viij.

Roma. 7. c Daeromme al wat een menschoo; goe-
de

de crachten heeft / dat heeft hy wt enkel
ghenade Gods / nae desen spreuck : Wat
hebt ghy dat ghy niet ontfanghen hebt?
Ende indien ghijt ontfanghen hebt/waer
omme beroemt ghy v/als oft ghy niet ont
fanghen en hadt?

Daeromme soo verwozpen wy de
godloose Synergie (dat is dat wy tot on
ser salicheyt soudē connen met wercken)
doo? Delagij naevolghers (ghelick Pros
per ghetuycht) verliert / ende nu weder
omme doo? den Interim opgebracht/welc
sommighs kercken verturbeert ende ooc
doo? het Concilium van Trenten gheon
firmeert is.

III. Vande menschwerdin ghe Christi ende verlossinghe der mensen.

Met danckbaerdet herten/eeren/louen
ende prisen wy oock den sone Gods / dat
hy (om dat hy ons wt soo groote verder
fenisse/ongherechticheyt/sduyuels slauer
nige / gramschappe Gods ende eewighe
doot verlossen soude) hem seluen verniet
heeft Ende knechts gedaente aennemen
de waerachtich mensche gheworden is/
ende vanden Vader/het eenich hooft ende
hooghen priester der kercken gestelt zijnde

Job III. 1. 8

2. Cor. 4. 8

§ iij . soo

soo heeft hy voo: ons (die vyanden Gods waren/ ghehoorzaem zünde ende lëndende) doo: het eenich verzoenoffer/ de Wet/ gherechticheyt en gramschappe Gods ouervloedichli: ghenoech ghedaen/ ende heeft de gene in ewichheyt volcomen ghemaect/ die gheheyllicht worden/ Heb. 2. r.

Hebr. 10. c

Maer na de doot/ verrysende/ is hy op- gheuaren inde heerlijcheydt des vaders/ niet eyghentli: in een besondere plaetse/ maer inde heerlijcheyt opghelommen/ na Petri ende Pauli wtlegghinghe/ ende sit- tende oft regnerende aen de rechte handt des vaders/ is hy ewichli: onsen hoo- ghen priester/ middelaer ende voorbidder by hem/ sonder ophouden heylighmaken- de/ regerende ende beschermende zyn kerc- ke/ ende alle goddurchtighe/ ende sal oock ten lesten rechten ten ioncsten daghe alle menschen/ gheluck dit inde Symbola oz- dentli: en breeder wtgeleyt wort/ Phi. 2. ij. Tim. 4. a.

Eph. 1. c
Col. 1. 10. a
Acto. 2. b

Philipp. 2. a
1. Tim. 4. a

V. Van het rechtueerdich ma- kende Ghelooue.

Wy weten oec wt Godes woort/ dat de mensche alsoo verdozen zünde/ met gheen van zyne wercken/ oft gherechtiche- den wt den afgront vā sulcke groote boos- heyt comē en can: maer dat hy gherecht- ueer-

Roma. 7. a
Roma. 6. b

uerdicht/herbozen ende salich wort dooz
de vermherticheyt Gods alleen (hē zynen
sone met zyne verdiensten ende gherech-
ticheyt schenckende/ende dooz de beloofte
nisse des Euangelij ende sacramenten toe-
rekenende ende toeyghende) ende dooz
Ghelooue alleene / de aengheboden goe-
den dooz de belooftenisse als met een bede-
laers hant/aennemēde:welc terstont ouer
bloedichlijcker verclaert ende beueficht
sal worden.

Johan. 3. a
Titim. 3. a
Roma. 4. a

Maer God verweet dit Gelooue met
zynen Gheest in des menschen herte/dooz
zjn Woort/ende Sacramenten/ want het
Ghelooue comt wt den gehoorze / Rom. x. Ende tot
desen eynde heeft de sone Gods
zjn Woort ende Ampt/ wt beuel des va-
ders inghestelt / ende onderhoudet oock
noch ter tijt.

Johan. 6. e

Roma. 10. c

Daeromme soo worden met recht ver-
wozpen de Wederdoopers/Swensfeldia-
nen ende andere Enthusiasten / ende oock
de Papisten/die sonder dit woort/oft dooz
menschen leeringhen in God gheloouen/
hem kennen en dienen willen/te vergeefs
leerende menschen leeringhen ende gebo-
den / Mat. xv.

Mat. 15. a
Marc. 7. a
Esaie. 29. c

**DJ. Vande rechtueerdichma-
kinghe.**

B v

Midts-

Midtsdien dat aenden artikel der recht-
tueerdichmakinghe aldermeest ghelegen
is/soo wel om Gods glorie / als om der
menschen salicheyt / en dat daer af altoos
eenen grooten strijt geweest is/ende oock
nochtertijt den aldermeesten is / principa-
lijc met de Papisten (de welcke ontellicke
manieren ende weghen hebben om ghe-
rechtueerdicht te wordene / daer wy een-
drachtelijcken/maer eenen alleen wt Go-
des woort bekennen) So ist nootwendich
van desen strijt besonderlijc ende sorchuul-
dichlijcker te segghen/soo wel tot weder-
legginghe der verleyders/als oock tot on-
derwijsinghe ende preseruatie der eenuul-
dighen ende rechten menschen / op dat sy
niet verleyt en worden.

Ten eersten/soo en twifelt niemant/vā
wat natie oft secte hy sy / Dat de gherech-
ticheyt nootsakelijck sy/ soo wel tot deewi-
ghe als de iijtelijcke salicheyt ende welua-
ren/Want sy altesamen niet alleenlijc toe-
enlaten/maer bekennen ende ghetuyghen
ooc met eenen monde dat God rechtueer-
dich sy ende donrechtueerdicheyt haetet/
ende dat hy daeromme den rechtueerdigē
weldoet/ ende de boose straft . In summa/
dat de gherechticheydt oorsake sy des le-
uens ende salicheyts/maer dongherechtic-
heyt oorsake des doots ende alles quaets
wand

psalm. 5. a
Erod. 20. a
Deute. 7. b

Want Paulus seyt/ Den sult der sonden is Roma. 6. e
de doot Rom. vi.

Maer hier vā is de hoochste en swaerste
questie oft twist wat de warachtige gerech-
ticheyt sy/ doo? welcke wy voo? God recht
ueerdich sijn/ en deewige salicheyt vercrē-
gen Want diuersche secten ende lecrars
beschijuense diuerschelijck. De Papisten
segghen dattet Eensdeels eenen inghego-
ten habitus oft wesen der goeder quali-
teyten oft deuchden sy/ Eensdeels dattet
sijn eyghen oft oock ouerschietende wer-
cken der Moniken diemen van heurlieden
coopt Eensdeels den schat heurlieder heylighen/ die heur doo? des Paus aflatē toe-
gheschreuen is/ Eensdeels oock ten lesten
de Missen/ vigilien/ beuaerden/ ende alle
andere onderhoudinghen van heur ceri-
monien supuermakingē en heylighmaking-
ghen/ ghelijck eertijts de iotsche Priesters
(ende nu de Turksche) het meestendeel der
gherechtigheyt in heure cerimonien ende
afgoderijen stellen.

Maer Christus seyt/ dat de warachtige
gherechtigheyt sy/ sijnen ganck tot den va-
der/ dat is sijn gehoorzaemheyt/ doot/ ende
vercrisenisse Johan. xvi. Met het welcke
Paulus ooc accordeert/ segghende Indien
de gerechtigheyt wt de wercken des wets
quame/ soo waer Christus te vergheefs
ghe

Roma. 3.
4. d. 5. c

ghestozen/ Gal. ij. Alsoo seyt de selue ooc
dat wy gerechtueerdicht worden dooz het
bloet Christi/ ende leert claerlyck dat de
ghehoorzaemheyt ende het lijden Christi/
onse gherechticheyt sy. Rom. ij. iiij. v. ende
viij.

Dooz dese gherechticheyt Christi/wor-
den wy dan gerechtueerdicht/als wy nae
kennisse van onse wterste ongherechtig-
heyt en rechtelijcke verdoemnisse / dooz
Gods beloostenisse verweert synde/ den be-
loofden Christum/ende sijne gherechtic-
heyt in hem aengheboden / doozt gelooue
aennememen/De welcke ons den vader belo-
uende / gantschelijck soo goedertierlyck
ende perfectlyc toerekent/als oft wy alle
de gehoorzaamheyt ende straffe der stren-
gher gerechticheyt ende sijne wet voldaan
hadden.

Daeromme soo wordē wy (met de selfde
gherechticheyt des soons Gods/vanden
hemelschen Vader dooz imputatie oft toe-
rekeninghe verciert synde) dooz hem recht
ueerdich ende des ewighen leuens waer-
dich geacht/ende vercrigen de selfde dooz
sijne schenckinghe tsamenlyck met de a-
doptie oft aenneminghe/ende hetbozinghe
deur den heylighen Gheest.

Maer hier stellen hun terfont de Pa-
pissen virichlycken teghen ons/ende stry-
den

den dapperlicke met ons/sonderlinghe van
 d'ij exclusiue sententien / oft d'ij sola dat
 is alleen. Want sy loochenen dat wy dooz
 Christus Alleen / rechtueerdich en salich
 worden. Sy loochenen dat wy vooz God/
 dooz de toegerekende gerechticheyt Alleen
 gerechtueerdicht wordē. Ten lesten so loo-
 chenen sy / dat wy doozt gelooue Alleen ge-
 rechtueerdicht worden / oft dese gerechtic-
 heyt vercrigen.

Eerhys hebben sy stercker ouer deerste
 sententie getwist / maer nochtans / hoe wel
 dat sy dese selfde sententie met clarē wooz-
 den niet tot en spzeken / soo nemen sijse nu
 aen ende beschermense met ander manie-
 ren en woozden. Want dan willen sy / dat
 wy salich worden duer de verdiensten en
 woozspzeken heurder heyligen. Item dan
 dat deur heur sacrificien onse sonden ver-
 soent worden / ende dat wy oock dooz onse
 verdiensten ende wercken gherechtueer-
 dicht worden / te weten sy en laten Christo
 alleē niet toe de gātsche weldaet oft werc-
 dienst ende eere van onse salicheyt.

Maer wy en sullen dese eerste exclusi-
 ue sententie niet verscheydenlicke handelē /
 midts dat onse teghenpartijse de selfde nu
 met ons wilst schijnen te bekenne / Maer
 alleenlicke de twee leste sententien / Welcke
 ala wy bewesen ende ghetwommen hebben

Is

2. Cori. 5. c
Esaia. 53. b

ken. Want dese collatie oft vergelijkinge
daeromme niet alleenlijck crachtich is/om
datmen der contrarietum eenderley rede-
ne seyt te wesen/maer oock om dat den
heylighen Gheest selfs ouer al inde schrif-
ture (sonderlinge inden boet seyde spreuck
Pauli) dese twee ooc also vergelijct/te we-
ten/dat onse ongherechtigheyt Christus en-
de desgelijck syne gherechtigheyt ons toe-
gerekent wort.

3. 1. Cori. 15. c
Esaia. 53. b

Johan. 1. c
Esa. 53. a. b
1. Petri. 2. c

Daerenbouen wetē wy certeynlic/dat
tusschē ons ende den sone Gods een man-
gelingē der alder grootstē dingē geschiet
is/als wy hem ongherechtigheyt en schuld
leueren / daer hy hem seluen vrywillichlyc
borge ende schuldenaer ghestelt/ ende der
gantcher werelt sonden op syne schoude-
ren ontfangē heeft/ende den Vader heeft
se hem ernstelijck toegherkent / nae dien
sprueck/het lam Gods draecht der we-
relt sondē:ende God heeft onser alder son-
den/ghelijc eenē watervloet/op hem doen
comen ende loopen/Johan. 1. Esa. liij.

Desgelijck heeft Christus/als een man-
gelingē makende/poor onse alder quaetste
goeden/ons zyn alderbeste ghegeuē/te we-
ten gherechtigheyt oft verdienste zyns ghe-
hoorsaemheys ende lydens/welcke giste
den Vader approbeert en ouer geeft door
zyn warachtich woordt ende ghenadichste
toe

toerekeninghe.

ij. De gheheele schrifture roept / dat onse ongerechtigheyt een schult sy teghen God / te wetē een schult vā de onbewesen gehoozsaemheyt / en vande betalinghe der straffē om de ongehoorzaemheyt die wy ghedaen hebben. Hieromme so seggē wy dagelēcx in des heeren ghebet / Vergēeft ons onse schuldē. Dese selfde onse conditie heeft dē heere oock verclaert duer dē die-
 naer die x.m/pont schuldich was / en Luc. vi. als hy seyt / dat de gene meer lief heeft /
 welcken meer vergheuen wort: ende dat der sonderffen veel sonden vergheuen zyn. Ende het blijct datter ontallijcke plaetsen der schrifturen zyn / ghetuyghende dat onse ongherechtigheyt een schult sy / welke ons onmogelijc is te betalen / also dat wy moeten dē ewigen bant lyden oft ewichlijc inden schulttozen oft gheuanghemisse liggen ende verrotten.

De selfde schrifture ghetuycht / dat dese schult ghetranspoteert sy (te wetē duer toerekeninghe) op Christum / ende dat hy de selfde ouervloedelijck vooz ons betaelē heeft / gelijc de heere indē ier. psalm seyt: Ich betaelde tghene dat ick niet gherooft en hadde / ende Esa. xliij. Ghy hebt my in uwen sonden arbeyt ghemaect. So is dan dese betalinghe Christi / die hy vooz ons / de
 wet

Matt. 16. 2
Luc. 11. 2

Matt. 18. 6
Luc. 7. 4

Isa. 69.
Esa. 43.

E

wet ende de strenghe gerechticheyt Gods
ghedaen heeft/ onse gherechticheydt voor
God/ waerniede wy gherechtueerdicht
worden. Maer hoe can doch dese betalin-
ghe oft gherechticheyt Christi ons anders
ouergheset worden/ dan door de imputa-
tie oft toerekeninghe alleene? Seckerlyck
als door toerekeninghe oft ouerschijuin-
ghe alle vrende betalinghe eenen ande-
ren toegheeyghent wort/ soo en can sy dan
door eenige reale qualiteyt den seluen niet
ingheset worden.

iiij. Tselfde volcht gantschelijc ooc daer
wt/ dat dese onse bedroefde condicie / ghe-
lijck de schrifture betuycht / een slaernijē
ende gheuanckenisse onder den tiranni-
ghen duyuel ende rechtueerdichste gram-
schappe Gods is. Daer teghen soo heeft
Christus met zijnen dierbaren bloede / oft
gehoozsaemheyt zijns lijdens / de Wet en-
de de gerechticheyt Gods volderende/ ons
wt sulcke droeue gheuanghenisse oft sla-
uernijē ende tirannijē verlost. Hoe can ons
anders nu dese verlossinghe oft loon der
verlossinghen ghegheuen/ toegheeyghent
oft ouergheset worden/ dan door zijne goe-
dertierenste toelaetinghe alleene/ ende des
hemelschen Vaders toerekeninghe oft o-
uerschijuinghe van Christo op ons? Cer-
teyn alle verlossinghe der gheuanghenen
oft

oft slaen wort dooz alsulcke betalinghe
oft rantsoens toerekeninghe en ouerschij-
uinghe volbracht.

iiij. Het blijckt dat Christus ons dooz
zijn liden ende sacrificie salich ghemaect
heeft. Maer hoe wort doch anders de ghe-
rechticheydt oft verdienste van alle sacri-
ficien ouerghesedt op de ghene/voor wel-
ke de sacrificie gheschiet/dan dooz de toere-
keninghe alleene/ oft dooz de ghenadelijc-
ke ouerschijuinghe des hemelschen Va-
ders? Daeromme wort so dickwils inde
schrijfture gheseyt: Niemand en sal de of-
ferande toegherekent worden die niet rech-
telijck volbracht en wort.

v. Paulus tot den Rom.iii. liij.v. han- Rom.3.4.9
delt met opset seer neersichlijc ende soch-
vuldichlijck vande gherechticheyt Christi/
met welcke wy voor God gherechtueer-
dicht worden: Nochtans en gheeft hy met
het minste woorden niet te kennen/dat-
se eene inghegoten qualiteyt sy/maect er-
ter contrarien so drijft hy dit eenichlijc/dat
tet een dinc is/welck van God toeghere-
kent wort/ende dattet gantschelijc niet/in
eenige vā onse goede qualiteytē en bestaet
alsoo datse dē genen die niet en werckē/dē
vande Gods ende den genen die van alle Rom.4.2
gerechticheyt berooft zyn/ia ooc den god-
loosen/gheschiet. Want hy betuycht dat
C ij God

God de godloosen alleene en de sondaren rechtueerdich maect/en dat dit sijn hoogste glorie ende eere is.

vi. Het is seker/en niet vele getuygenissen beuesticht dat het woorden *lustificare* / dat is rechtueerdichmaken / ouer al inde heylighe scrijture/beteekent absoluieren oft rechtueerdich verklaren / ende niet eenighe nouwe ende goede qualiteiten in te siozen/als Prouer. xvii. Wie den godloosen rechtueerdicht/ ende den rechtueerdighen verdoemt die is eenen grouwel voor den heere ende Rom. viii. God is die rechtueerdich maect/wie isser die verdoemt. Daeromme ist datme des leuen digen Gods woort niet en behoort te verualschen/als wy inde scrijture om de verdiensten Christi gherechtueerdicht ghe-naemt worden/so en cant eyghentlic niet beteekenen dat iemandts quade qualiteiten in goede veranderen:maer dat hy ghenadichlic van alle sonden/schult ende straffen(hem toegerekēt synde de verdiensten der gherechticheyt Christi) geabsolueert wort.

vii. Men can gheenens gheloochenen dat onse ongherechticheyt voor God een schult der sonden sy. Daeromme ter contrarien/so is onse rechtueerdichmakinghe een vergheuinghe oft quijtscheldinge der son-

sonden schult. De welcke voortwaer van
 eenigen wijsen mensche niet ghenoecht
 en sal worden te wesen een wesentlike in-
 stortinghe van eenighe duechden oft ver-
 anderinge der quader qualiteyten in goe-
 de oft eens boosen herts in eē goet herte.
 Paulus ghetuycht voortwaer oock opent-
 lijk dat de rechtueerdichmakinge sy ver-
 geuinge/bedeckinghe ende gheen toereke-
 ninghe der sonden/ende dat beuesticht hy
 met de getuychenisse des heylighen Pro-
 pheets ende Coninck David. Maer van
 dese sake sullen wy ooc hier nae segghen.
 viij. Ende heylighe schrifture ist gant-
 schelijck eē ander dinc rechtueerdichma-
 kinghe/dan Vernieuwinghe/maer Vernie-
 winghe is een wesentlike veranderinge
 der qualiteyten oft gantscher nature wt
 den quaden in het goede dooꝝ den heyligē
 Gheest/oft (gelijc dese spreken) een instoꝝ-
 tinge der nieuwer qualiteyt. Daeromme
 so is rechtueerdichmakinge een toegere-
 kende applicatie oft toeyghinghe van de
 gerechticheyt oft verdienste der gehooꝝsaē-
 heyt oft lydens/ende niet (gelijc dese dꝛoo-
 men) een instortinghe der nieuwer quali-
 teyten/welcke dese vernieuwinghe voort-
 gaet.

Roma. ii. 2
 psalm. 51. 2

ix. Paulus totten Rom. v. Reempt de-
 se twee rechtueerdichmakinge ende Ver-

Roma. 4. 2

E ij soe-

2 Petri 3. c
1. Joh. 4. b
1 Joh. 9. d

soeninghe met God vooz een dinck/seg-
ghende/ God prijst sijn liefde teghen ons/
dat Christus vooz ons ghestoruen is/doen
wy noch sondaers waren/daeromme soo
sullen wy nu vele meer/dooz hem behou-
den voozden vooz de gramschap/nae dien
wy dooz sijn bloet gherechtueerdicht sijn/
want ist dat wy Gode versoent sijn dooz
de doot sijn soons / doen wy noch vian-
den waren/vele meer sullen wy salich wor-
den dooz sijn lruen / nu wy versoent sijn/
Alsoo oock cozts daer na bewijst hy dat de
gherechtigheyt Christi/die ons toeghere-
kent wert/cene gheboozsaemheyt sy. So
ist blijckelijck / dat de Rechueerdich-
makinge een aldergenadichste aennemin-
ge Gods sy/de welcke om des soons wille
ons om niet in genaden aenneemt/en niet
een wesentlijcke insloztinge der deuchden.
x. Het is seker dat niemant die niet ge-
rechtueerdicht en is / salich worden sal/
Maer de salicheyt en wort niet alleenlijck
op een plaetse der sonden vergheuinghe
toegheschzeuen/ daeromme is sy selfs de
Rechueerdichmakinge. Daer toe diët oec
dat als de consientien aldermeest benau-
wet sijn om de vergheuinghe der sonden/
datse alsdan de schizture aldermeest deur
Christum aenbidet ende indoutwet/ als de
hoochste weldaet/waer deur wy salich ge-
maecht

Roma. 4. a
10 Gal. 3. 2

maectt worden / ende Christus ghebief ons oock dese uergheuinghe in sijn gebet soo ernstelijck te begheeren / gheheelijcken achterlatende het woorden rechtueerdichmakinge / daer hy tselfde dinck sonder twijfel niet achterghelaten en heeft. Daeromme ist nootzakelijck dat de Rechtueerdichmakinghe ende Vergheuinge der sonden een dinck sy.

Alsulcx is oock ghene dat Christus vanden Publicaen seyl (de welcke versoeninghe oft vergiffenisse der sonden begeerde / segghende / weest my arme sondaer ghenadich) dat hy de rechtueerdichmakinge vercregen heeft oft gerechtueerdicht sy geweest. Daeromme so is de rechtueerdichmakinghe / het selfde dat hy begheert hadde / te weten / dat hem God sijne sonden vergheuende ghenadich wort. Soo is dan der sonden vergeuinge *quiddam rationale* dat is / dattet allenlijck in des ghenen verstant ende wille staet die de sonden vergheeft ende wort deur toerekeninghe volbracht / en niet dooz eenighe wesentlijcke instoztinghe der qualiteyten / dwelc seer blykelijcken is. Alsoo verhoonet oock David. Psal. xxxij. en Paulus Rom. iij. dattet euen so vele sy de sonden te vergeuen / als de selfde te bedecken oft niet toeterekenen.

Luce. 18. 14

Psal. 32. 2
Roma. 4. 8

xi. Soo yemant wt Godes wort te

E liij

recht

recht aenmeret/wat Sonde en Vergeu-
 inge der sonden sy/die sal lichtelijc beuindē/
 dat de rechtueerdichmakinghe inde selfde
 begrepen is/want de sonde is gantschelijc
 een verlatinge oft versuyninge der alder
 perfectster gehoozsaemheyt / welcke God
 van ons dooz de wet so strengelijc eyscht/
 als dat wy op het volcomelijste God en-
 de onsen naesten altoos niet lief en hebbē.

Matth. 11. d
 Leuit. 19. c

Daeromme so is de Vergeuinge der son-
 den/een toerekeninghe der volder gehooz-
 saemheyt/oft/dat so wien God om zijns
 soons wille de sonden vergheeft/die wort
 gantschelijc inde selfde plaesse ende condi-
 tie van hem ghehouden oft gherekent/als
 oft hy op het volcomelijste de wet Gods
 voldaan hadde. En dit selfde is rechtueer-
 dichmakinghe oft toerekeninghe der gerech-
 ticheyt Christi/oft applicatie tot ons / dat
 als syne ouervloedichste voldoeninghe des
 wets ons dooz toerekeninghe toegeschre-
 uē wort/dat wy alsdan voor God so recht
 ueerdich gehouden ende gheacht worden/
 als oft wy selfs op het aldervolcomelijste
 de wet Gods voldaan hadden.

20. Paulus ende de gantsche schriftue-
 re duyct met alder neersticheyt alle onse
 cracht wt de rechtueerdichmakinghe:hoe
 cant dan waerachtich ghesijn/dat de ghe-
 rechticheyt/met de welcke wy voor Godt

rech-

rechtueerdich sijn/eenighe onse qualiteyt
 sy/oft ooc eenighe deucht is/ van God in-
 ghestopt/oft ooc van ons vercreghen/ ghe-
 lijck dese spreken: Want wy worden dick-
 wils genoemt dat wy gherechtueerdicht
 worden/sonder de wercken/oft niet wt de
 wercken/niet wt ons/ende (alsoo wy bo-
 uen'gheseyt hebben) niet werckende/iae
 ooc gantsch goddeloos wesende. Maer de
 se redene sal hier na ooc wat breeder ver-
 claert worden.

Roma. 3. c
 Acto. 13. d
 Roma. 8. a
 Galat. 3. a
 Ephe. 2. a

rij. Ten lesten/soo is dit sekerlijc seer
 weerdich om te verhalen/soo wel om de
 waerachtighe sententie te beuestighen/als
 ooc om deser menschen blintheyt te vercla-
 ren/dat als sy niet en willen dat dese vol-
 comelijcste gerechticheyt des soons Gods
 ons also toegherekent wort/datse ons sa-
 lichmaken can. Soo gheuoelen sy daer te-
 ghen ende strijden oock/dat wy door ar-
 mer menschen onsupuerlijcste ende onvol-
 comelijcste gherechticheyt (ons door toere-
 keninghe ouerghesedt) salich ghemaect
 worden.

Want wat zijn toch anders heure gebe-
 den en verdiensten/oft dien geheelen schat
 der heylighen welcke sy alijt begheeren
 met iaerlijcse ende ghewoonlijcke ghebe-
 den datse heurlieden in heure missen ghe-
 appliceert worden / segghende : O God

En

geest

gheeft toch / dat wy door de ghebeden ende verdiensten van desen oft dien heyligen salich worden. Den selfden schat oft menschen gherechticheydt beroemt hem den Paus ooc met syne bullen in andere menschen ouerteschuyen / oft heur de selfde toeterekenen.

Also oock *opera de merita superrogationis* (dat sijn de wercken ende verdiensten die men doen soude / bouen tghene datmen schuldich is) sijn na heure meyninghe eenighe gherechticheyt die voor God ghelddet oft waerdich is / de welke nochtans door toerekeninghe alleene op ander ouergheset wordt: Maer sy en can nochtans voorwaer eyghentlijk in andere niet ingesetzt worden.

Alsulck sijn oock de missen ende vigilien / Item beuaerden die deen voor dander doet: Want alle dese worden voor eenighe verdiensten ende gherechticheden gheacht / ende sy gheuolen datse met den sin oft wille alicene van den eenen op den andere ouergheset worden.

Daeromme soo ist een leelÿcke blindheyt / ende openbaer tecken van eenen verkeerden sin ende gramschappe Gods / dat als sy verwoopen hebben / ende noch heden daechs verachten / de toeghererekende gherechticheyt Christi / als niet sterc ende sufficient

cient genoeg tottet salicheyt (wanneer sy meynē dat der menschen toegerekēde gerechticheyt de alder sufficientste is) Dat sy ten eersten tot heure eyghen wercken oft gerechticheden gekeert sijn/ ende daer nae voort tot andere sondighe menschen wercken oft gherechticheden ende oec tot verkerde ouerschietende wercken der Monniken ende Nonnen ghevoloden sijn: Alsoo dat de ruppe alleene diemen den dooden aendoen soude/ met hem brengen soude/ oft datse den dooden toerekenen soude de gantsche perfectste/ ende supuerste gherechticheyt Sinte Francisci, Dominici ende des ghantschen heylighen oerdens.

Tot nu toe hebben wy door Gods genade sterckelijc genoeg bewesen/ dat onse rechtueerdichmakinghe eygentlijc door toerekeninghe der gherechticheyt Christi gheschiet/ ende niet door instortinghe van sekerer qualiteytē: Ende dat dese eyghentlijc is de selfde toegerekende gherechticheyt/ waer deur wy voor God gerechtueerdicht ende salich worden.

1. Cor. 1. 10

Rom. 4. 8

Daeromē so sullen wy nu vā het tweede twiſſich stuc handelen/ te weten/ oft wy door dese gherechticheydt alleen gherechtueerdicht ende salich worden/ oft datmen daer by noch eenige van onse deuchdē oft wercken mengen moet. Onse teghenpartijē be-

beschuldicht ons dat wy gheuoelen sou-
den dat God ons alleenlic vooz de toere-
keninghe rechtueerdich maect / ende dat
wy oec deur den heylighen Ghest niet ver-
nieut ende herbozen en soude worden / oft
dat hy gantscheleke gheene goede qualitey-
ten oft deuchden in ons verwecken en sou-
de. Maer wy seggen dat ons bouen de toe-
gerkende / oec een begoste oft aenhangē-
de gherechticheyt / daer de herbozinge des
heylighen Ghests / ghegheuen oft in ons
begost wordt. Maer dese herbozinghe oft
vernieuwinghe / en is gheenāns de selfde /
waer deur wy vooz dē leuendē God recht-
ueerdich sijn / oft het ewighe leuen vercrū-
ghen / ende dat dese gheenāns derseluer in
dē rechtueerdichmakinge hy geintengt en
wordt. En tot dese onse sententie oft mey-
ninghe sullen wy hier somnighe ghetuy-
chenissen by brengen.

1. So sy dan dit ten eersten. Dat Paulus
so neersichlic en so dicwils alle onse wec-
ken oft qualiteyten wt de rechtueerdichma-
kinge wtsuyt / niet alleenlic de ghene die
vooz de herbozinge / maer oec de gene die
daer na in ons sijn. Ja hi seyt oec vā Abra-
ham selfs / dat hy met allen syne costelijeste
en gantsch heerlycke deuchden en werckē
niet vooz God / maer alleenlic vooz de mē-
schen gherechtueerdicht sy / Rom. iiii.

ij. Also

5. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.
1. 1. 1. 1. 1.

ij. Alsoo spreckt de selue Paulus van hem seluen (die nochtans so vele om Christi wille gheleden / ende meer dan alle dande e Apostolen ghearbeyt ende gheprofiteert hadde) dat hoe wel hy hem seluen niet schuldich en kende / ende dat hy ooc een onstraffelijc leuen nae de wet ghelept hadde / dat hy daer in nochtans niet gherechtueerdicht en was : Daer hy oock alle sine goede qualiteyten / wercken ende verdiensten soo seere afseheyt / dat hy ooc seyt de selfde voor schaden ende sijte achten / op dat hy alleculic de gherechticheyt Christi verternghe / Ende dat hy voor God niet en wilde voortbreynghen eenighe eyghen gherechticheyt welcke oft gheheelicken / oft in deele salich maken soude.

iii. Iae hy wilt ooc dat onse goede wercken qualiteyten ende verdiensten / soo contrarie sijn der gherechticheyt Christi / in dien sy daer mede ghemengt worden / datse makenderen geheelic bederuen / Want hy seyt Rom. xi. Ist dat wt de wercken comt / soo en ist niet wt ghenade : Want de ghenade en sal gheen ghenade meer sijn / maer ist wt ghenade / soo en ist niet wt verdienste der wercken / want de verdiensten en sullen gheen verdiensten sijn. Men can voortwaer niet getwifelen dat onse Wercken

Rom. 1. 1

Rom. 1. 1

Rom. 1. 1

Roma. 5. 2

Rom. 1. 1

ken

ken/ende de Genade alsoog tegen malcan-
deren zijn/gelyc Verdienste/ende Genade.

Acto. 15. b. **iiij.** De Apostelen hebben dese leerin-
ghe teghen de valsche Apostelen/Act. xv.
in heur eerste Concilio verworpen / want
sy wilden dat de wercken des wets oft goe
de qualiteyten ende deuchden bouen de
verdiensten Christi / nootsakelijck souden
wesen totter salicheyt. Welcke valsche lee-
re/de Apostelen verworpen hebben/ghe-
supghende/datter gheen en anderen naem
Acto. 4. b. onder den hemel ghegheuen en is dan Je-
sus. Acto. iiij. Daeromme soo protesteert
Paulus hier teghen / dat soo wie maer de
Besnudenisse alleen tot Christum byvoe-
ghen wilde/dat hy gantsch wt de ghenade
valt/Galat. v. Daeromme en neemt Pau-
lus niet sonder oorsake(also wy hier voo-
re bethoont hebben) oock eenichsins niet
Galat. 5. a versmaetheyt / alle zijne ende onse goede
qualiteyten / deuchden ende wercken / wt
de rechtueerdichmakinghe/ ende wilt dat
wy dooz de gerechticheyt Christi alleene/
dooz God bestaen sullen.

v. Den heylighen Geest seyt seer claer-
Galat. 4. c. lÿck dooz Esaiam / dat alle onse gherech-
tigheden / ghelyck eenen onreynen doech
van eender flecker vrouwen zijn : Want
wie isser onder allen menschen/ die ten vol-
len en geheel onstraffelijck/ God en zijnen
nae.

naesten lief heeft/ghelijc God dat van hem
dooz zijn wet so strengelijc eyscht? De he-
melen noch oock de enghelen en zijn vooz
God niet supuer ghenoech / hoe vele te
min wy menschen. Job iij. Met wat god-
vruchticheydt oft waerheyyt can onse on-
repuste gherechticheyt oft onreynen doec
als voze/vooz des leuendighen Gods aen-
ghesicht gebzacht/ende met de verdiensten
Christi ghemengt worden dat wy daer do
re vooz God gerechtueerdicht ende salich
worden souden?

Job. 15. b
Job. 4. b
Iosaf. 14. a

vi. Wy hebben met vele argumenten
bouen bewesen / dat de rechtueerdichma-
kinghe alleenlijc sy een toerckeninghe der
gherechticheydt oft verdiensten Christi.
Daer wt soo volcht dan / datmen by hem/
geene vā onse werckē/qualiteytē oft deuch-
den tsy inghestort oft van hem seluen ver-
creghen / niet en behoort te vermenghen.
Want de herbozinghe oft vernieuwinghe
gantshelijck een ander dīnck ende een an-
der weldaet Christi is / dan de rechtueer-
dichmakinghe. Daeromme soo en mach-
men de hebozinghe inde rechtueerdichma-
kinge als eē deel desselfs / niet vermengē.

vij. Den gulden spreuc Augustini wort
seer en wel te rechte gepresc: Te wetē/Dat
de sekerheyt vā ons geheel betrouwen/ in
het dierbaet bloet Jesu Christi ghelegghen
is.

is. De confessie wilt gantschelijck wat sekers ende beslendichs hebben/ waerop sy sekerlijc sleunen mochte. Maer daer te- gen/ sijn alle onse goede qualiteyten/ deuchden ende werckē dalder onvolcomelijcste ende men mach rechtelijc van heur tot den Psalmist segghen: Heere en gaet niet int gericht met uwen dienaar. Noch soo hebben ooc alle goddurchtige dooz experientie geweten/ dat den sathan inde aenuechtinghen ooc alle onse beste wercken ter contrarien wtleggen can. Vooz/ waer het is seker datter niet menschelijcx in sulckē vierder aenuechtingen bestaen en can/ dat wy daer op vooz het oordeel Gods sluenen connen/ maer moeten ghelijck stoppen ende hout verbranden. i. Coz. iii.

vij. Het is allen goddurchtigen so onmogelijc niet eenige van heure deuchden qualiteyten/ oft wercke te betalen de minste schult die sy by God schuldich sijn/ datse oock daer en bouen seuenmaels daechs vallen/ en allen vzen gedwoonghen sijn ooc moedelijckē/ vooz den troon der genaden nederuallende / als arme bedelaers te roepen/ vergheeft/ vergeeft onse schulden ende alsoo dooz smeeken ende bidden de toerelieninghe der gerechticheyt Christi vercrigen. Hoe souden sy dan niet heure wercken eenich deel der schult betalen/ die

die daer en bouen doude schult met nieu-
we ende groote sommen vermeerderen.

ix. Christus stelt ons een schoone ghe-
lyckenisse vooze/vanden knecht die wt dē
velde moede/mat ende hongherich quam/
de welcke nae den arbeyt des gantschen
daechs al noch tsaumonts hongherich/ghe- Luc. 17. a
dwonghen wort sijnen meester de maelstij
te bereyden ende te dienen/ende dan eerst/
als hyt al gedaen heeft spijse te nutte/ Den
welcken de meester nochtans vooz alle des
se moeyte ende arbeydt niet en danckt/hy
besluyt oock dat alle menschen/iae oock de
heyligste Apostelen (al waert dat sūt alte
mael op het volcomelijckste ghedaen had-
den dat God beueelt) seggen moeten/wy
sijn onnutte knechten/wy hebben gedaen Luc. 17. b
dat wy schuldich warē te doene. Wie daer
gheeft dat hy schuldich is / voorwaer die
en verdient gantschelick niet/maer wy en
doen noch opt honderste deel niet / dat wy
schuldich sijn.

Daeromme soo doen de Papisten (als
sy eenichsins met heure wercken getecht-
ueerdicht willen worden) euen ghelijc oft
eenen hoeuenaer schuldich wesende dage-
lijcx sijnen meester een opghehoopte mud-
de van dalder supuerste tertwe in langhe
tijden niet en betaelde: Ende daer nae dat
hy eens (als oft hy hem schoon beteren
D wil-

Contint
wilde) begofte alle dage een mudde naem
half vol vā onfuyuerste terwe te brengen/
ende woude daermede niet alleenlijck de
teghenwoozdige/maer ooc de voozgaende
ende verfuynde fchult betalē. Maer welc
heer des ackers oft cruen foude sulcx ver-
dragen oft liden? Wele min fal God defe
onrechtueerdige pacht der Pharifeifcher
gherechtigheyt verdragen / die met sulcke
opgeblasentheyt/ende darenbouē verach-
tinge des soons Gods vereenicht is.

Galat. 3. b
Ro. 11. 3. b

r. In conclusie/De gantsche fchryftuere
en gherechtigheyt Gods / is daer toe met
opset gericht/dat sijt al onder de sonde be-
quyten foude/oft datse alle menfchē ouer-
winne oft ouerthoone / datse dalder ver-
doemfte fondaers zijn/ God wilt datse al-
tesamen haer op Chriftum den middelacr
alleene betrouwende/oetmoedelic tot dē
troon der ghenaden comen fouden / ende
fegghen: O heere u is de gherechtigheyt
ende eere / maer ons de confusie ende be-
fchaemtheyt onfes aengbefichts. Vooz u
en is niemant ontfchuldich/indien ghi de
boosheyt aenket. Weest ons genadich om
dijns lieuens soons wille/sonder welken
gheenen anderen naem onder den hemel
en is/die de sonden der werelt wechneemt
oft dooz welcke wy gherechtueerdicht mo-
ghen worden. Maect ons deoz het bloet
alleene

Daniel. 9. c

Iofal. 10. a

Job. 9. a

Act 13. 10. e

Act 17. 4. a

1. Ioha. 1. b

1. Petr. 1. c

Hebr. 9. b

alleene uwes soons / reyn van allen sonden.

xi. Maer wat wilt ende maecht dese gantsche leeringhe der Papisten anders/ dan datmen protestreert / dat dofferande 1 Pet. 2. 9. b Christi ons niet volcomelijc salich maken en can/ende datmen daeromme oock onse Galat. 2. b wercken/duchden en verdiensten by hem voeghen moet/op dat also de behoorzlicke mate der gherechticheyt ende prijs onser salicheyt vervult ende volghemaect werde. Dese dwalinge doet oock te niete de bekentnisse ende vergheuinghe der sonden. Andien wy soo oueruloedich zijn van verdiensten ende wercken dat wy oock daerdeur gherechtueerdicht connen gheworden/waeromne is dat wy dan als bedelaers/de genadehijcke gherechticheyt met bidden afbedelen?

Tot hier toe hebbē wy niet met weynige noch swacke argumenten / de warachtige meyninghe oft sententie vande rechtueerdichmakinghe teghen de Papisten bewesen/te weten: dat wy dood de toegherekkende/ende niet ingestoorte gherechticheyt Christi gherechtueerdicht worden / en dat wy niet dese alleene eyghentlicke int oordeel Gods bestaen connen ende het eewich leuen vercrigen/sonder eenich bymenghen van eenige onse qualpteyten/duchden oft

D i j

werc.

wercken/tsy datse onder den tijtel oft nae-
me der verdinften oft schult daer byghe-
voecht worden. Want sy dese twee senten-
tien (*præter sola fides*/dat is/behavē tgeloo-
ue alleene) aldermeest aenuechten/namēt-
lijck/de toegereliende gherechticheyt Chri-
sti/ende dat wy van de selfde alle onse qua-
liteyten/deuchden en wercken mit sluyten.

Nu ist van noode/dat wy oec vande der
de questie handelen/ oft het derde *sola* (dat
is alleene) betrijsen/te wetē/dat wy deurt
ghelooue alleene gherechtueerdicht wor-
den/oft dat wy Christus/en syne gherec-
ticheyt/de ghenade Gods ende versoenin-
ghe doort ghelooue alleene verruighen.
Welck wy met de nauolgende redenen en
getuychenissen bewijsen sullen. Want sy
voornemelijc hier op twisten/loochēde dat
dit woorden *sola* / alleen / inde heylighe
schriftuere nergens beuonden en wordt:
rechts oft haer Synonische woordē vāde
heylige schriftuere niet seer verre oft dal-
der vjernste en waren.

Roma. 3. e i. Paulus ghebruycet sprackē/die enen
so vele ghelden als het woorden *sola* (al-
leen) met welcke hy bethoont dat wy al-
leenlijck deurt ghelooue de gherechticheyt
Christi aennemen: ghelijck als hi Galat.
Galat. 3. e ii. seyt: Wy weten/dat de mensche wt de
wercken des wets niet gherechtueerdicht

en wort *dan* door den gelooue aen Iesum *Galat. 2. 1*
 Christum. Seyt Paulus hier niet claerlyc
 dat wy niet *dan* deurt ghelooue gherecht
 uerdicht worden? Wat is dat anders dan
 door het ghelooue *alleene*? Voorwaer het
 woordcken *non nisi* (niet dan) gelt euen so
 vele als dat woordcke *sola* (alleene.) Daer
 omme soo ghetuycht Paulus hier dat wy
 door het gelooue alleene gerechtuerdicht
 worden / welck seer blyckelycken is / als
 Paulus tot den Rom. xij. seyt. Daer en is
 gheen macht / dan van God: het welck so *Roma. 13. 8*
 vele is als oft hy seyde / Alle macht is van
 God alleene.

ij. Christus seyt tot den Ouersten der
 Synagoghen die ernstelyc voor zijn doch- *Marc. 5. 6*
 ter om hulpe hadt. Marc. v. En wilt niet
 vreesen / gheloofte alleenlyc te kennen ghe-
 uende / datmen van hem ende synen hemel
 sehen Vader / deurt ghelooue *alleene* / alle
 hulpe vercrucht. Hier wort voorwaer
 claerlyc den gelooue alleen toegescreuen /
 dat wy de genade Christi en hulpe Gods
 vercrugen. Sy en connen niet gheseggen
 dat het woordcken *sola* (alleen) hier niet ex-
 presselyc ghestelt en wort. Also spreekt hy
 tot Mar. ix. Indien ghy geloouen cont/be *Marc. 9. 6*
 thoondende daer inne dat / de gantsche swa-
 richet is / dat wy niet en gheloouen /
 ende dat het ghelooue alleene alle dinck
 D ij uer-

vercrjcht.

ij. In onse vermaninge tot den gebede hebben wy gheseyt/dwelck oock van gheen verstandighen mensche gheloochent en can worden/datmē door de kēnisse allee ne/alle doctrine/ende deurt ghelooue allee ne oft geloouende/alle belostenisse(besonderlijc de genadelijcke) ontsant ende vercrjcht. Want soo wie spzeckt / die spzeckt daeromme op dat hy verstaen worde. Ende soo wie beloofst/die beloofst daeromme/op datmen hem ghelooue. Want dat is kenlijc na het ghemeyn verstat ende experientie/dat yemants ghenadelijcke belostenisse/oft ghiste der gheschencten goeden om niet beloofst / dan aldereerst crachtich sy/als de gene/diemense beloofst oft schēct/met de beloofde ghiste oft de selfde belostenisse te vreden is / ende de selfde beghceert.

Op de selfde maniere gheheelijcken eyscht God ende sijnen lieuen sone inde gantsche schzifuere / datmen sūne ghenadelijcke belostenisse met een verdichste en sterckste ghelooue aennemen soude. Daeromme ghelijc hi eygentlijc belouende ons arme bedelaers zijn ghenade en alle sūne goeden / als met een milde hant aenbietet/also oock daer tegen ontfangen wy arme menschen sūne goedē met onse bedelachtigh

ghe hant alleene des gheloofs / de welcke tot Godes handt oft belofstemisse wtghe-
rept wort. Ende de natuere des gheloofs
en ghebets rechtelick also gheexamineert
wesende / soo blijcket merckelick / dat wy
deurt ghelooue alleene gherechtueerdicht
worden / oft de gherechticheyt Christi aen
nemen ende ons appliceren.

iii. Alser iewaerts iet vanden eenen ge-
seyt wort / en dattet van alle dander geloof-
chent wort / dat is euen soo vele als oft dat
selfde vā dien eenen *exclusiue* geseyt ware /
oft met het woordcken *sola* (alleen) ghelijc
often seydē / De mensche is een redelick
dier na Godes beeldt gheschapen / en geen
ander: dat is eue so vele / als often seydē /
De mensche *alleen* is een redelick dier nae
Godes beeldt geschapen. Paulus seyt ooc
seer dickwils / dat wy gherechtueerdicht
worden doort ghelooue *sonder de wercken*, niet
door de wercken, niet wt ons, *sonder de wet*, wt
ghenade. Welcke sententien voorwaer seer
opentlic vant gelooue betuyghen / dat wy
daer doot gherechtueerdicht wordē: maer
selfse loochenen sy vande wet en alle on-
se goede wercken ende deuchden / so datse
gantschelick so vele ghelden / als ofter ghe-
seyt ware / dat wy doot Ghelooue alleene
de gherechticheyt Christi aennemen. Als
nu dan Paulus so dickwils dese woorden

Roma. 3. 8
Galat. 2. c

D. liij

ende

Roma. 3. c
Galat. 2. b

ende sententien met den spreuck *sola fides* (tghelooue alleene) ouer een comende oft gheldende ghebeycht/soudemen dan achten dattet een boos stuck wesen soude/ het selfde met clare ende cozte woorzen bequamelijcker te segghen/sonderlinghe midts dat de vaders dese sententie / met de selfde woorzen dickwils gheleert hebben / ende dat onse teghenpartije selfs singt/ *sola fides sufficit* / dat is / tghelooue alleene is ghenoech.

Roma. 4. a
Galat. 23. a

v. Hier voore is ghenoech bewesen / dat wy dooz de toerekeninghe gherechtueerdicht worden: Ende noch isser bewesen dat onse rechtueerdichmakinghe sy verghewinghe der sonden. Item datse een applicatie der verlossinghen sy. Item datse een absolutie is Maer dese altesamen en wordē anders niet dan met de bedelaerts hant alleene aenghenomen: Ghelijckmen wt de nature der rechtueerdichmakinghe bewijfen can/dat het ghelooue alleene dit doet / Alsoomen wederomme wt de nature des gheloofs/de cracht ende nature der rechtueerdichmakinghe verstaen can/dattet eyghentlijc eenich toegherekent dinck sy oft datse alleen dooz de toerekeninghe volbracht wort.

Gene. 15. b
Roma. 4. a
Galat. 3. a
Jacob. 2. c

vi. Daer toe dient oock/dat wy bouen bewesen hebben/dat alle onse qualiteyten deuch-

deuchden ende wercken/wt de rechtueer: Roma. 3. 2
 dichmakinge oft toegherekkende gherech-
 ticheyt ghesloten worden. Indien dat alle
 onse deuchden ende wercken warachtelijc
 wtghesloten worden/ ende nochtans dat
 wy dooxt ghelooue gherechtueerdicht ge-
 naemt worden/soo volghet voo:waer ghe-
 heel nootwendelijck/dat wy dooxt gheloo-
 ue alleene gerechtueerdicht worden/maer
 van dit argument hebben wy een wenich
 te vozen volcomelijcker ghehandelt / ende
 can soo wel tot deser sententien / als tot
 deerste dienen.

vij. Wy hebben hier bouen ghenoech-
 saem bewesen / dat wy inde waerheyde
 voo: God dalder armste bedelaerts zijn/
 ende al wat wy hebben (maer princepalijc
 ken de versoeninghe) dat vercrighen wy
 om niet/doo: bidden ende smeeken. Hoe
 vercricht nu dan eenighen bedelaer an-
 ders/cost oft cleeren van eenen rijcken en-
 milden man/dan dat hy des rijcken mans
 warachtighe beloostenissen (van selfs en
 de om niet zijne weldaet den armen ende
 behoefstigen aanbiedende)geloof/de selue
 begheert ende aenmeempt ende van zijnen
 goeden wille niet en twijfelt? Men can
 voo:waer niet gesegghen / dat hy eenighe
 verdiensten teghen hem heeft / oft dat hy
 eenighe eyghene waerdicheydt / wercken

oft goede qualiteyten mede brengh.

viij. Dit ghelooue alleene/oft de nature des gheloofs/oft het bedelachtich ontfanghen van alle goeden/ heeft de Heere met vele ghelijckheissen van gemeyne maeltijden verclaert/daer de arme bedelars alleenlic hoozende/gheloouende en volgende de boden oft legaten Gods welke heur nooden tot de costelijckste maeltijden gheraken oft comen/ende de selfde ghenieten.

Mat. 22. a
Luc. 14. b

Act. 4. a
10. c

Dooz Gods ghenade hebben wy tot hier toe bewesen / dese dñsola / alleen / te weten dat wy dooz Christusum / alleene / salich worden. Dat wy dooz de toeghericken de gherechticheydt/alleene/gherechtueerdicht worden/ende ten lesten/ dat wy dooz tghelooue alleene/dese gerechticheyt aennemen/ende datse daer dooz ons van God gheappliqueert ende toegherekent wort.

1° sal. 32. a
Roma. 4. a

Roma. 3. c
Galac. 2. c

Hier behoorden wy oock / van onser teghenpartije argumenten ende voozwozpinghen te seggen: Maer wy selen dic/om der lanckheydt wille/ achterlaten / wantse inde Appologie der Ausbozcher Confessien ghenoechsaem wtgheleyt sijn/al waer oock een gheheel capittel *de sola fide* (vant ghelooue alleene) staet / de welke wy nochtans / indient noot is/ tot sonder tijt volcomelijcken refutereren oft wederleggen sullen.

Daer :

Daeromme so is met rechte de dwalinghe des Concilij van Trenten te verwoorpen / om datse verdoemen alle de ghene welcke gheuoelen / datse door de gherechticheyt alleene des ghehoorzaemheys oft verdiensten Christi/leur toegerekent zijnde / *formaliter* gherechtueerdicht worden/ ende dat de selfde gherechticheyt ende andere verdiensten Christi door ghelooue alleene aenghenomen worden/ ende datmen wt de rechtueerdichmakinghe alle ingheslopte deuchden en wercken sluyten moet.

Maer vele meer is ooc der Jesuiten ethnica (dat is heydensche) godloosheydt te verwoorpen/ die de vergevinghe ende verzoeninghe der sonden ende de Christelijcke gherechticheyt gantschelick de gherechticheyt Christi vergheten hebbende/ alleenlijc in wercken ende verdiensten der menschen stellen . Want dit zijn leur eygen woorzen in heuren Cathetismo / met vele bullen/gratien ende pzeuilegien dickwils ghezint.

Met wat manieren worden de sonden gereynicht? Antwoorde. De heylige schrif-
ture leyt ons seer vele dusdanighe manieren inde kercke te vozen/ ghelijc tot diuersche secten oock diuersche remedien betamen : Maer de hoochste plaetse hout het Sacramet der penitentie/welc versuymt we-

Joha. 10. b
Matt. 16. c

Tobias. 4. b
12. b

Daniel. 4. b
Eccle. 4. a

Matt. 6. b
18. b
Marc. 11. c

Wesende / soo ist te vergheefs / dat wy van
dandere remedien (om teghen de dootlijc-
ke sonden te gebuycken) verhalen. Want
dit heeft Christus der sielen Medecijn/
als een siert ende nootwendich recept in
gheset/ende dattet teghen aller sonden be-
smettinghe crachtich wesen soude beuo-
len/als hy tot den priesterē seyde/ Den ge-
nien die ghy de sonden vergheeft/ dien sul-
lense vergeuen sijn. Ten tweeden worden
de sonden ghereynicht ende versoent door
de aelmoesen: Want daer staet gheschre-
uen/ De aelmoese verlost van alle sonden
ende vande doot / ende sy en sal niet toela-
ten dat de siele inde duyternisse gaet. En
op een ander plaetse/ Verlost uwe sonden
door aelmoesen/ende uwe boosheden met
bermherticheyt teghen den armen. Ten
derden/ worden de sonden vergheuen/ als
wy onsen broeder die ons misdaen heeft
vergheuen/ ghelijc den heere seyt: Ist dat
ghy de menschen heure misdaet vergheeft
soo sal v ooc den hemelschen Vader uwe
sonden vergheuen. Ten vierden gheschiet
dat selfde ooc/ als wy onsen sondigen broe-
der winnen / ghelijcmen leest: Die den son-
daet doet bekeeren van sijnen onrechtten
wech/ die sal sijn siele vande doot bewaren
ende de menichfuldicheyt der sonden be-
decken. Ten vyfden/ soo dient hier toe ooc
de

de oueruloedicheyt der opzichter liefden/
om de welcke van Madalena gesept wort: **Zac. 7. e**
Heur worden vele sonden vergeuen/want
sy heeft vele liefghehad. Want de liefde **1. Petr. 4. b**
bedeckt de menichfuldicheyt der sonden. **1. Ion. 10. b**
Ten sesken/soo doet het selfde oock / doffe- **Isal. 51. b**
rande van een gebroken herte/dwelc God **Ecl. 66. a**
nimmermeer en veracht. Want hy siet opt
gebet der ootmoedighen/ende heure gebe- **Ecl. 35. c**
den en veracht hy niet: **Gelijc** van den Pri-
nuiten gheschreuen is **God** heeft aenge- **Jonas. 1. g**
sien heure wercken / want sy van heuren
boosen wech gekeert zijn/ende **God** heeft
hem ontfermt ouer dat ongheluck / dat hy
ghesproken hadde heur te doene / ende hy
en heeftet niet ghedaen. Met dese ende an-
dere manieren ende officien der warachtig-
het gherechticheyt vercrighen ende ma-
ken &c.

Maer met wat middelen / worden de
lichte oft daghelijcse sonden versoent? **Ant**
woorde. **Op** dat alsulcke onsuuerhedē der
sielen in dit leuen afgewassen worden/soo
heeft de oude Kercke dese remedien be-
kent ende int ghebruyc ghehad/ **Een** oot-
moedighē beschuldighē zijns selfs / **Des**
heeren ghebet/ **Op** de borst te smijten/ **Eñ**
ādere sulcke goduruchtige exercitien tegē
God ende zijnen naesten/ **eñ** des lichaems
castydinghe vrywillichlijck ende deuoto-
lijck

lijck aenghenomen.

Welcke dinghen behooren tot de Chri-
stelijke gherechticheyt. Antwoorde: Met
ten cortste twee/welcke in dese woorden be-
grepen worden: wijt van het quaet / ende
doet het goet. Ghelijck oock Esaias leert:
hout op vant quaet te doene en leert wel
doen. Het eerste is gelegen in het bekennen
ende mīden der sonden: het andere in het
goet aentenemen ende te volghen.

Ist niet ghenoech/ datmen ophout van
sonden. Antwoort: Voorwaert de Chri-
stelijke gherechticheyt vande welcke wy tot
hier toe geseyt hebbē/ stelt ons twee deelen
voor/ ende beueeltse ons als euen nootwen-
dich/ met dese woorden wijt van het quade,
ende doet het goet. Ghelijc oock Paulus leert:
batende het quaet en het goet aenhāgende. Tot
hier toe sijn der Jesuiten woorden.

Hoozt ghy wel christelike broeder/ dat
hier in dese hoorsche stucken der Christelic
ker salicheyt niet met allen den lijden Chri-
sti toegheschreuen en wort/ daer nochtans
Christus om dit seifde hier op aerden ghe-
comē is/ ende geleden heeft/ op dat hy ons
dooz zūn bloet vā alle onse sondē wasschē/
ende witter dan sneu maken/ ende reyni-
ghen soude/ ende dat wy dooz de gerechtic-
heyt van zūne verdiensten ende ghehoor-
saemheyt gerechtueerdicht souden wordē

De hemelsche Vader neemt wech en wzeet
dese boosachtighe onteeringe uwes alder-
lieffsten Soons / ende de onwtsprekelijcke
ende ontelijcke verleydinghe ende ewige
verdoemenisse der sielen.

III. Van de goede wercken

De goede ende God aenghename wer-
ken dñuen wy seer in alle maniere. Maer
wy weten dat soodanige werckē alleenlic
zijn welcke God gebiet. Want te vergeefs
wozt God gheerert met menschen ghebo-
den. Mat. xv. Maer sy en gheschieden wa-
rachtelijc niet dat van de herbozene / ende
dat dooz regeringe des heylighen Geests
want huychelaers wert God hooch ver-
doemt.

Die goede wercken sijn oock vruchten
van eenen goeden boom / ende *non causa for-
malis vel efficiens* / dat is / niet de oorzae-
k oft wesen des goeden booms / oft (ghelijc
Augustinus seyt) sy en gaen niet voer den
ghenen die rechtueerdich te makē is / maer
sy volghen den ghenen die rechtueerdich
ghemaect is.

Ten lesten ooc / soo en sijn in dit leuen
gheen volcomen wercken / want alle on-
se gerechticheden sijn als een onreyn cleet
van een flecke vrouwe / ende niemant en be-
kent / bemint oft vzeest God volcomelijck:
Daer:

Roma. 3. b
Iſal. 36. a

Iſal. 143. a

Iſal. 30. a

Daeromme ſoo moeten ſy hoe heyllich ſy
doo ſijn/altijt roepen: **G**heere en gaet niet
int gherichte met uwen knecht: maer ver-
gheeft/vergheeft onſe ſonden ende miſda-
den/om uwes lams wille/ welc alleene die
wech ghenomen heeft: Want iſt dat/ ghy
de ſonden wilt aenſien/ ſoo en ſalder nie-
mant vooz v gherechtueerdicht worden.

Act. 15. b

Act. 15. b

Act. 15. b

Act. 15. b

Daeromme ſoo hebben de Apoſtelen
hier vooztijts heyllichlic ghedaen dat ſy in
heur hochweerdighe *ſynodo* dat is verga-
deringhe/ende Paulus in ſijne brieuen dic
wils verdoemt hebben/der valſcher Apo-
ſtelen/ ende daer nae der Ebioniter Papi-
ſtiſche leere/dat de wercken ſoo nootwen-
dich ſijn totter ſalicheyt dattet gantsch on-
mogelic ſijn soude/ ſonder de ſelfde ſalich-
te wordene.

Act. 15. b

Act. 15. b

Act. 15. b

Act. 15. b

Act. 15. b

Act. 15. b

Act. 15. b

Act. 15. b

Act. 15. b

Act. 15. b

Act. 15. b

Act. 15. b

Act. 15. b

Act. 15. b

Act. 15. b

Act. 15. b

Act. 15. b

Act. 15. b

Welcke godloofse leere dooz dē Interim
inghebzaecht ſünde/ nu oock op ſommighe
plaetsen de Wercken verſturbeert. Maer
de redene der verdoemeniſſen is/ om dat-
ſe teghen het Euangelium ſtrijdet/ ende
dattet de cracht en glozie des ſoons **G**ods
(de welke daeromme ghecomen is/ om
dat hy de ſondaers ſalichmaken soude)
vermindert/ende ten leſten om datſe inde
leſte vze de bekeerde ende aengeuochtene
menſchen eenen ſtrick der deſperatien oft
waenhopinghen op worpt.

Maer

Maer men moet om vele oorzaken goede wercken doen / om dattet Godes ghebot ende beuel is: Op dat den hemelschen Vader gheeert/ende den naesten geholpen werde: op dat de straffen gemijdet werden:ende om dat dooz de moetwilliche sonden/ende die tegen de confientie gheschieden / den heylighen Gheest bezoeft ende verlozen wort / ende dat daeromme ooc het gelooue/de gherechticheyt/de ghunste Godes / ende het ewich leuen verlozen worden. Niet teghenstaende soo hebbē nochtans de goede wercken/wot de enckel ghenade des hemelschen Vaders beloostenissē der belooningen / in dit ende int toecomende leuen.

Exod. 10.
Leuit. 19.

Joha. 15. a
Galat. 6. a
Hos. 4. a. b
1. Reg. 15. b
1. Reg. 6. c

Mat. 6. a. b
Luc. 14. b

III. De hooft stucken der leeringhe.

So is dan het voornemelijste hooft/somme oft herte der leeringhe/en des Christelijcken leuens/ten eersten de leeringhe des wets / oft de kennisse der sonden / oft des menschen crancheyt. (Welche oock penitentie verou oft leet wesen ghenaeamt wort) Daer nae het Euangelion/kennisse des medecijns oft Christi ende zijnder welvaden(welck oock ghelooue alleene / Christi aennemēde oft rechtueerdichmakende genaet wort). Te lesten/de nieuwe gehooz

Roma. 3. b
Roma. 7. c
Act. 1. b

Mat. 11. e
Philip. 3. b
Roma. 6. b
Rom. 12. a
Luc. 7. d

E

saem

saemhey t/vruchten des leetwesens / peni-
tentie oft berous / oft goede wercken.

Matth. 3. a Dese drij stucken hebben Christus en
4. b Apostelen met sommige hare manieren
Acto. 3. c van spraken verclaert / seggende / want eer-
Acto. 2. c ste / Doet penitentie oft boete: van tweede /
Lu. 1. b. 8. f Ghelooft den Euangelio / ende / Gheloo-
ue heeft v salich gemaect / en ten lesten van
het derde / Gaet en wilt niet meer son-
Jc. 5. b. 8. a digen. Doet weerdige vruchtē der peniten-
Acto. 26. b tien. Wy zijn schuldenaers dat wy doo-
den gheeft de wercken des vleesch dooden
souden. Dat dit de principaelste somme en
als het hooft ende hert onser christelijcker
leeringhe sy / dat weet God / en alle de gene
die de waerheyt weten willen.

Gene. 3. b Daeromme soo ist een grouwelijcke la-
Gene. 3. c sterkinghe dat de Papistē dese onse ias oock
Christi leeringe / als een nieuwe leeringhe
deruen berispen / daer nochtans God selfs
inden paradijse de selfde stucken der leerin-
ghe oft somme oock gheleert heeft / want
ten eersten seggēde / Adam waer zijt ghy /
soo straft hy hē doo- de wet / ende verlaet
hem. Daer nae / belouende hem het ghebe-
nedijt saet der vrouwen / welck der slangē
senijnich hooft (te weten de sonde ende de
vermaledijdinghe) te niēte brect / so prediet
hy hem het Euangelion ende tghelooue.
Ten lesten / opleggende / ende beuelende
hem

hem jhn broot te eten int sweet zins aen- Gene. 3. 6
gheichts / daer mede beueelt hy hem de
nieuwe gehoo:saemheyt en de oeffeninge
des cruyces. Dese selfde hoost somme der
waerachtiget leeringhe hebben oock alle
Propheten Apostelen ende oock Christus
selfs gheleert. Daeromme so en leeren oft
en bekennen wy warachtelg niet nieuws
maer de bestendighe oft ewighe leeringe
des leuendighen Gods.

II. Van het onderschept des Wets ende Euangelij.

Wy weten dat het woort oft leeringhe
des hemelschen Vaders/rechtelc in twee
deelen oft stucken ghedeelt wort / der welc
ker het eerste de Wet/ ende het andere dat
Euangelion is.

De Wet seydt: Die ghene die alst op
het alder volcomelijckste mijn gheboden
houdt/ende oock alsulcken hert ende velds
Godes/als God dat cyscht/en int beghin
sel in hem geschapen heeft / toont/gheeft
oft ouerleuert/die sal daer inne leuen / oft
Doet dat/ende ghy sult leuen : Wilt ghy Luc. 10. 8
int leuen ingaen/hout de gheboden. God
sal ieghelijcken loon geuen nae sijne werc
ken. Item vervloect sy de ghene die in al- Deut. 27. 2
len niet bestendich en blift. Item / Daer Galat. 5. 6
en is niemant die goet doet/la oock niet ee Roma. 2. 13
Gal. 3. 12

E u

uen

nen. In conclusie/ Ghelijc de Wet ten eer-
 sten strenghelijcken eyecht volcomen ghe-
 hoor/saemheyt/en den genē diese volbrēgt/
 Gods gonste/cū alle goeden belooft/ende
 daer teghen diese niet en volbrēngt/ deewi-
 ge verdoemenisse dreycht: Also oec des ge-
 lijckx als ten tweeden/soo ouerwintse alle
 menschen van dalder grootste ongherech-
 ticheyt/so wel der erffelijcker als der wer-
 kelijcker/ende verwijstse alle te samen tot
 deewighe verdoemenisse. Soo datse met-
 ter waerheyt sy als eenen aldersupuerste
 spieghele die ons alle onse stinckende vuy-
 lichheyt/het mismaect beelde des Dupuels/
 oft oock de pestilentelijcke heeten der erf-
 selijcker ende werckelijcker sonden/schult
 ende straffe/soo dickwils als wy daer in-
 ne sien aenwijst/ende ons alsoo tot despe-
 ratie drijft/doodet/ende inde helle leyt.

Deut. 27. c

Mat. 5. c. d
Roma. 3. c

Roma. 7. b

Daeren teghen/soo aenbiedt ons het E-
 rangeliom/den Medecijn Meester / en zijn
 sterckste medecijne/te weten/ Christus met
 sijne verdiensten ende weldaden/gherech-
 ticheyt/versocninghe / adoptie oft aenne-
 minghe / herboringhe / ende het ewich
 leuen.

Mat. 9. b
Mat. 11. c

Daeromme soo roept dese leeringhe:
 Coemt alle die dorstich sijt / ende ghy sult
 om niet ontfanghen. Coemt alle die daer
 arbeijt ende belast sijt/ ende Christus sal u

Mat. 55. a
Apo. 22. b

Mat. 11. c

ver-

vermaken: de welke alleen het lam Gods is/die der werelt sonden wech ghenomen heeft/dooz wiens wonden alleen alle menschen vanden dootlijcken bete der ouder slanghen ghenesen werden: dooz wiens bloet alleene / alle gheloowighe van alle smetten der sonden ghewasschen worden/want hy alleene is ghecomen / niet om de werelt te verdoemen/maer om salich te maken/want alle Propheeten ende schrijftueren ghetuyghen/datter van God gheen anderen name onder den hemel ghegeuen oft gecordineert en is/ dooz welcken de menschen salich moeten worden / dan dooz desen alleene.

Johan. 1. d

Elsas. 53. a

1. Johan. 1. d

Johan. 3. e

Act. 4. a
10. c

Daeromme ghelijck de Wet seer stren ghelijck van het gansch menschelijck gheachte / betalinghe van een groote schult der gehoozsaemheyt ende straffen eyscht/ ende den ghenen diese niet en voldoet/dien dreycht sy deewighe verdoemenisse: also ter contrarien so biedt ons het Evangelion ganschelijck aene/ een genadelijck quijtscheldinghe der seluer: oft lieuer eenen anderen die dit vooz ons betaelt/ ende voecht daer tsamenlijc by eenen grooten hoop rijdoms ende schats/ te weten/ adoptie oft aenneminghe / herbozinghe ende het eewich leuen.

Deut. 27. c
Galat. 3. b

E ij

Dat

Dat Lutherus / ende onse kercken / niet
onrecht en doen / als sy de sententie vande
beelden te maken / in heere cozte verhalin
ghe der thien gheboden / achterlaten.

Men can gheenins gheloochenen dat
dese sententie vande beelden (die tot dienst
ende aanbiddinghe ghemaect worden) on-
der het voor gaende gebot (welc alle vzen
de goden verbiet) begrepen ende besloten
wort. Want sekerlyck alsulcke afgodische
beelden / vzeinde goden sijn, Daeromme
als alle vzeinde goden int generael oft ge-
meyn verboden worden / soo worden daer-
mede alle beelden diemen maect om taen-
bidden ende te dienen oock verboden,
Daeromme soude dan dese sententie / een
ander diuersch gebot worden / alst int voor
gaende begrepen wort. Het is oock open-
baer / dat dese sententie seer voor derlyc is /
om het voor gaende ghebot te verclaeren
ende breeder wt te legghen.

Daeromme salmen waerachteluck seg-
ghen / dat dese worden / geen nieu ghebot
en begripen; maar datse alleenlyck een ex-
empel sijn / het eerste ghebot verclaerende /
van sommighe specien oft deelen der afgod-
derken genomen sijnde / ghelijcmen plach
in alle tractatien oft verclaeringhen *genus
per speciem notissimam declarari* / dat is de ge-
nerale sententie door een deel datter onder
begrepen wort ende alderkenlyckste is / te
vse-

verclaren Ghelijc oft eenen Medecijn tot
 eenen sieken seyde. Ghy sult alle heete
 spijse miyden / ghy en sult gheen specerijē
 noch wijn ghebruycken. Wie soude hier
 soo bot sijn / die dese leste sententie vanden
 wijn ende specerijē een besonder ghebot
 soude segghen te sijne / ende als men om
 der coztheyt wille dese woorden achterliet
 roepen wilde datter een eyghen ghebot
 achterghelaten wort?

*Augustinus lib. ij. questionum veteris testa-
 menti* volcht gantschelijc dese selfde dey-
 linghe. Ende daer sijn seer oude verskens/
 met welke de gheboden aldus oock ver-
 haelt worden / achterlatende de sententie
 vande beelden:

*Vnum cole Deum nec vane iura per ipsum,
 Sabata sanctifices, habeas in honora parentes.*

Gouen al mint een God.

Edelijc en sweert noch en spot.

Viert den sabbaoth allegader.

Eert douders / moeder ende Vader.

Also deplen ooc de gemeyne Glossa en Li-
 ra de gebodē. En ooc Gabi Abē Esra / *super*
Exodum straft de gene / die desen text / Ghy
 en sult gheen andere Goden hebben / en-
 de Ghy en sult v gheen beelden maken /
 in twee gheboden deplen / om dattet eenen
 sinne ende een dinc is. Hy seyt ooc datter
 hier voortijts sommighe twee gheboden

E liij

ghe-

ghemaect hebben van dese: **Ghy** en sult niet begheeren uwes naesten huys/ ende/ **Ghy** en sult niet begheeren uwes naesten huysvrouwe &c.

Het is ooc blykelyc/ dat alwaert certijts gantschelijc verboden gheweest/ beelden te maken/ soo en worden wy nochtans tot alsulcken/ als een Cerimoniael ghebodt geenfins verbonden/ ten waer dat wy die tot aanbendinghe oft eeren misbzycken wilden. Maer inden *decalogo* (dat sijn de thien gheboden) moetmen alleen setten/ daer wy mede verbonden worden.

Alsoo is het derde ooc een Cerimoniael ghebot/ om dattet eenen sekeren dach wtspreckt/ ende soo vele te meer na dien dattet soo perfecte ruste ghebiet. Daeromme (soo vele als dit aengaet) en sijn wy daer toe niet verbonden. Ende daer is dit oock taenmercken/ dat gheheelijcken op dese selfde maniere terstont na het gebot: **Ghy** sult den Sabaoth heylighen/ volcht daer op de verclaringhe desselfs: Sesse daghen sult ghy arbeiden/ &c. Het welc iemanden oock duncken moechte een nieu en eyghen ghebot te wescne.

Maer ghelijc de gantsche declaratie des derden ghebots/ om de lancheyt/ ende om dattet (als een Cerimoniael ghebot) ons niet eyghentlijck aen en gaet/ ende dattet daer=

daeromme oock van heurlieden in heuren
 Catechismo altyt niet verhaelt en wordt:
 alsoo wort ooc dese verclaringhe des eer-
 sten ghebots / vanden onsen sonder eenich
 quaet bedroch oft mishandelinghe achter
 ghelaten: maer sommighe die lust hebben
 te twissen / ende met alsulcke dinghen het
 volck tot heurlieden te trecken / soecken o-
 uer al bequaemheyt ende sofsaken om te
 lasteren ende te liegen. De welcke heuren
 eyghen meester Caluinus met dese woor-
 den verispt: De neersticheyt om de deylin-
 ghe der gheboden te weten / en wort niet
 qualijcken geintendeert oft versoecht: soo
 verre als men ghedenct / dattet een alsulck
 dinc sy / in welc een yeghelijc sijn vry ooz-
 deel behoort te hebben / om dwelcke men
 niet malcanderen niet en behoort te twis-
 sen oft te stryden.

E. Vande Kercke.

Vande Kercke heeft eertijts soo ten tij-
 den Christi als daer te vozen / ende oock
 nu eenen grooten strijt gheweest ende al
 noch is welcke de rechte Kercke sy: midts
 dat alle secten willen Gods wolk schijnen
 te sone. Maer dien twist schept den sone
 Gods/leerende/datse alleen warachtighe
 schapen Christi sijn die sijn stemme hoo-
 ren: ende datse kinderen Gods sijn/die hē

Joh. 10. 8

E n

(van

(vanden vader ghesonden sijn) aenmenen/ Joh'i. ende viij. Dat den hemelschen Vader alleenlijck by de ghene woont / die sijn woort bewaren. Ende voorts dat de selfde broeders ende susters Christi sijn.

Johan. 2. a
8. b

De selfde eenighe leeraer ende meester heeft dickwils (ghelijc ooc de Propheeten vooz hem) verwozpen de ordentlijcke Priesters/ Prelaten/ Bisschoppen ende andere Leeraerts (hoe wel dat sy nochtans dooz Gods beuel ingestelt waren) ende het ander volc/om datse heur beroemden Abrahams saet te wesen / met welcke God sijn verbont gheinaect hadde / segghende dat sy wt den duyvel/ en een arch saet/ ia vanden Gods sijn. Doeromme soo sijn het Woort/ ende het waerachtich ghebruyck der Sacramenten/ seker teekenen ende oock *cause instrumentals* der waerachtigher Kercken: want dooz het doopsel worden wy herbozen/ ende dooz het woort geheylicht: Iae dock (ghelijc Paulus getuycht) soo worden wy dooz het woort gebaert.

Roma. 9. b
Johan. 8. d

Titum 3. d
Johan. 3. a

1. Petr. 2. a

Johan. 20. b
Matt. 16. c

Dese waerachtighe Kercke/ is de bruyt Christi/ der welcker God hem seluen met alle sijne goeden ouer gheeft by en heeft deser Kercken niet alleenlijck ghegheuen de macht der sleutelen/ ende om waerachtighe ende oprechte Leeraerts te beroepen maer by heeft heurlieden oock strengheghe-

gheboden ghegeuen/ de woulen te vlieden/ende de ghene die een ander Euangelion prediken te veruloerken/ende datmen de leerarts die ons de stemme ende woort Christi prediken volghen ende hoozen soude / want die heurlieden hoozt / die hoozt Christum selfs.

Joha. 10. a
Galata. 1. b

Shelÿcht dan der waerachtighe Kercken gheboden is/ datse doprechte en waerachtige leeraerts hoozen soude/ midts dat de ghene die heur hoozt / die hoozt Christus: ende datse hare ouericheyt onderdanich sÿn soude: also ooc ter contrarien en is de Kercke gheen dienersse oft slaue Petri/ oft Pauli / noch sy en behoozen gheen heerschappÿe ouer den geestelÿcken staet te ghebruycken/ maer sy is ter contrarien heurlieder vrouwe i. Cor. iij. Iae oock het hoochste ghericht oft ordeel hoozt der kercken toe/ na den spreuck: Segghet der kercken; Ende so waer de selfde inden name Christi vergadert is/ daer sal Christus in midden van haer sÿn/ ende al wat sy/ na het woort/ dat heur vā God ghegeuen is/ ordineert/ dat sal oock inden hemel sterck/ van werden ende beuesticht sÿn,

Soo ist dan hier wt opēbaer/ dat de gene seer groffelijc en grootelijc dolen/ die daer willen dat den Paus/ Cardinalen/ Biscoppe en Pzisters ouer de Kercke heerschappÿe

prijē ende gebot souden moeten hebben en
dat splieden der Kercken wetten ende lee-
ringhe voozschijnen moghen / tot welke
de kercke soude verbonden sijn ghechoo-
saem te wesen/ende en soude heurlieden
niet mogen te ghespreken noch affsetten/
vt est dist. xl.

Niet vele beter en gheuoelen de ghene
in dit stuck/de welke willen datmen heur
oft heurder leerarts oft ooc heylighe Va-
ders woorden ende leeringhen/(oock son-
der schriftuere oft, Godes woort) hooze en
aenneme/ghelijc hier vooztijts de discipu-
len van Pithagoras heurlieden roemden
met heuren *αὐτοῦ* / dat is de meester he-
uet gheseyt.

II. Vande Sacramenten.

De Sacramenten noemen wy wtwen-
dige teekenen oft cerimonien inde kercke/
in welke het woort tot den elemente byge-
uoecht/daer toe van Christo ingestelt sijn/
datse ons niet alleenlijc de genaede Godes/
ende de weldaden Christi betuygen oft be-
teekenen/ maer dat sijse ons oock applice-
ren oft toeyghenen ende dat wy ons ooc
desghelijcx dooz de selfde met God verbin-
den ende belouen souden dat wy alle goet
vā hem alleen verwachtē ende soeckē sul-
len. Alsulcken Sacramentē sijn voozneme-
lijck

Matt. 28. c

Mat. 16. b

1. Co. 12. c

Luc. 22. b

lijck inde nieuwen Testamente twee: het
Doopsel en het Sacrament des lichaems
ende bloets Christi.

De Papisten hebben eertijts in ment-
gherley manieren vande cracht der Sacra-
menten gedooelt/als te weten/dat sy meyn-
den datse nuttelijck waeren *ex opere operato*
dat is om des ghedaens werckx wille/oor-
den ghenen die gheen geloof en haddē/en-
de dat sy niet en hebben aenghemerct dat
alle cracht der Sacramentē alleen vā God
compt/de welke doo; de selfde nae sijnen
wille/ende welbehagen werckende is / als
doo; sijne swache instrumenten oft midde-
len: en en hebben voorts ooc niet bedacht/
dat alle de cracht om de verdienstē Christi
allene/doo; de sacramentē in ons bloedet.

Ende hier teghen hebben de Herdoo-
pers en de eerste Sacramentarisen/de selfde
alleenlijc bloote tekenen oft mercken der
bekentnisse gemaect. Ende dese heeft Lu-
therus saligher ghedachten sterckelijc we-
declept: en Caluinus selfs heeft dese voor-
waer ooc tegen ghesproken. Daeromme
so ist van Luthero bewesen/dat de Sacra-
menten/ghelijc het woort Gods warach-
tighe instrumenten / middelen oft de mil-
de hant Gods sijn/doo; welke het Ghe-
looue inden godureesenden verweert ende
oock Christi weldaden niet alleen int ghe-
meyn

Roma. 1. 6

Roma. 10. 6

Johan. 3. a
Eph. 5. c
Titum. 3. a
Acto. 2. c
Galat. 3. b

meyn betuycht worden / maer dooch eenen
tegelicken int besonder geapliceert / oft
toegheeyghent worden. Daer wt ist dat
het doopsel een badt der wederghewoortten
ende vernieuwinghe genaemt wort Joh.
iii. Eph. v. 26. Tit. iii. Itē wy worden ge-
naempt ghedoopt te wordene tot verghif-
senisse der sonden: ende van de ghene die
gedoopt worden seymen datse Christum
aentrecken.

Sommige Sacramentarisen ende We-
berdoopers vercleynen nu wederom het
Doopsel en het Nuontmael des heeren/
ende stryden dat wy sonder dese wel con-
nen salich gheworden. Van welcke dwalin-
ghe Lutherus saliger gedachten seer breekt
in sijne predicatien van het Doopsel tegert
de herdoopers ende Sacramentarisen ge-
handelt heeft

XXIII. Van het Doopsel.

Matt. 28. b

Roma. 6. a

Titum. 3. a

Het Doopsel is een Sacrament van
Christo ingheestelt / daer wy nae het beuel
Christi inden name der heylige Driuidic-
heyt inden water ghepoopt worden / om
dat wy sijne ende sijnder Kercken lidtma-
ten/ende alle sijnder verdiensten deelach-
rich worden souden: ende op dat wy door
dat sijn hoochueerdich badt ende den heyl-
ighen Gheest herbozen worden. Welck
Sa-

Sacrament des nieuwen Testaments inde
 plaetse der Besnijdenisse ghevolcht is/en-
 is euen so nootsakelijc totter salicheyt en-
 de wort eenen ieghelijcken ter stont int be-
 ginsel sijns leuens ghegheuen/ en dat ooc **Gen. 17. d**
 maer eenmael alleen/ ghelijck oock eertijt
 de Besnijdenisse.

III. Vanden kinderdoop.

Dat dit Sacrament oock den kinder-
 kens wtghereyckt moet worden/ leeren
 wy met vele redenen teghen de rasernij
 der wederdoopers.

I. Ten eersten / soo heeft Christus selfs **Luc. 18. b**
 beuolen datmen de kinderken tot hem
 soude laten comen oft datmen se tot hem
 bzenghen soude : ende dat doet hy teghen
 de meyninge ende wille der Apostelen die
 daer inne seer doolden. Maer nu en can
 dat in gheen ander maniere gheschieden/
 sonderlinge in selche teere ouerdoom/dan
 dat sy dooz het Doopsel / der kercken in-
 gheplant worden. Want daer worden sy
 dooz den dienst van heure ouders / oft an-
 deren godtzyessenden menschen Christus
 inde ghemeynte der godtzychtighen ghe-
 bracht ende ghepresenteert/ ende men be-
 gheert van hem ootmoedelijc/ dat hij se ge-
 nadelijc aennemē wil/ende in sijne armen **Mat. 19. b**
 (ghelijck hy eertijts dandere ghenomen **Mat. 19. b**
 heeft **Luc. 18. b**

heeft) wil ontfanghen ende vooz sijn kinderen bekennen/voeden ende beschermen
Mat. xix. Mar. x. Luc. xviij.

ij. Ten tweeden/midts dien dat het oop-
les inde plaetse der Besnijdenisse ghevol-
ghet is/ende alsoo deerste deure der Chri-
stenheyt sy/ghelijck de Besnijdenisse deer-
ste deure de iodenheyt was / so wordt met
rechte terstont int beghinsel het doopsel
den kinderkens ghegheuen.

Mat. 19. b

Mat. 19. b
Mat. 19. b
iii. Ten derden/ soo betuycht Christus/
dat alsulcken het hemelrijk toebehoort/
Maer den ghenen die dat hemelrijk toebe-
hoort dien hoozen de Sacramenten oock
toe/ende sonderlinghe dit eerste dwelc een
beginsel/ende als de eerste deure der chri-
stenheyt is.

Mat. 19. b

Mat. 19. b
Mat. 19. b
iiii. Ten vierden/ soo leyt Christus de
handen op de kinderkens die tot hem ge-
bracht werden / welc heur lieden oock als
een Sacrament oft wtwendich teeken van
de sekere ghenade Gods was. Daerom-
me leyt hy nu ooc sonder twijfel sijn hant
der vermhertigher ghenaden/ende des
heyligen Gheests op de kinderkens / die
tot hem ggebracht worden / heur ghenade
lijc ende mildelijc segenende/ende met gee-
stelijcke goeden rijckmakende.

Act. 10. e

Act. 10. e
v. Ten vijfden soo seyt Petrus Act. 10. x.
Hoe can iemant den genen het water ver-
bie-

bieden/die God de gaue met den anderen
ghegeuen heeft, Daeromme midts dat nu
oor dese verleyders selfs bedwongen sijt
te bekennen/dat God/den kinderchens soo
wel ghenadich is als den ouden / ende dat
Christus ende de ewighe salicheyt heur lie-
den van God ghegheuen wort / met wat
recht sal iemant dan heurlieden het water
des doops verbieden? Ende dit argument
heeft Christus ooc teghen sijn Apostelen
ghebruyct.

vi. Ten sessen / soo ghetuyghen Cipria- Mat. 19. 6
nus/ Origenes/ ende Augustinus dat den Mat. 10. 6
kinderdoop out ende vander Apostelen
rūt ghebruyct sy. Inde wercken der Apo-
stelen ende andere vrieuen leestmen alte-
mets/datter gheheel huysghesinnen ghe-
doopt sijn/ Inde welcke oock vele kinder- 1. Cor. 12. 13
kens moeten sijn gheweest / sonderlinghe Act. 16. 3
midts dat sy doen vele ghetrowde Naen Act. 13. 12
hadden/waer wt vele ontellijcke Naefkens
ghebozen werden.

vij. Ten seuensten / soo is het beuel ende
beloofstemisse generael / ende behoort tot
degantsche ghemeynte / aenghesien dat
Christus seyde/ Ten sy dat iemant herbo- Johan. 3. 5
ren worde wt den water ende Gheest/soo
en sal hy int rūt der hemelen niet ingaen/
Joh. 14. Ende men can niet gheloochenen
dat de kinderchens het voozmeemste deel

F

ende

ende de bloeme der Chriftelijcher kercken
oft ghemeynten sijn.

viii. Ten achften / soo hebben wy som-
tijts inde Euangelische hiftozie seer claer-
lijt / dat het gheloue vande ghene die tot
Christum iemanden leyden oft brachten/
den selfden seer gheholpen heeft / ende dat
se heur de gesontheyt ende tgheloue ver-
creghen hebben. Ghelijcmen leeft / dat
Christus het gheloue vande ghene die
den gichtighen brachten aengheffen heeft.
Daeromme soo en ist gheen twijfel / dat
het geloue ende gebet der godureesen-
den die de kinderkens tot dē Doope bren-
ghen / heur oock crachtelijc het warachtich
gheloue vercrighen. Waer wt het seer
nut ende Gode aenghenaem is / dat de ge-
ne diemen peters noemt / ende dandere die
by den doope staen ghelouwich sijn / ende
dat sy het kint met een warachtich geloo-
ue Christo aanbieden ende daer voze bid-
den / ghelijcmen nu oock inde wel ghesoz-
mee / de kercken neerstelijcken doet.

ix. Ten negensten. De deucht oft goet-
heyt des Doops en hangt niet aen het
menschelijc verstant der kinderen / dwelch
betans altijt de wercken Gods ende het
gheloue belet. Daeromme ghelijc God
spract Esa. lv. Dat sijn woort niet ydel we-
deromme en keert / maer dattet crachtich

is inden genen daert toe ghesonden wort:
 alsoo is sonder twijfel God oock doo; den
 doope crachtich inde kinderen die hem
 toegebracht worden/ ende hy legt op heur
 de hant sijnder ghenaden ende seghentse.
 r. Ten lesten/ Men moet de geesten en-
 de Propheeten wt heure vruchten ordeelen
 Midts dat nu dan den rasenden geest der
 wederdoopers/ hem met vele teekenen
 merckelijc openbaert/ daeromme soo moe-
 ten de godvruchtighe alle heure leeringhe
 met recht suspect houden/ ende heur daer
 voor wachten. De wijsinnighe teekenen
 van heuren boosen gheest/ sijn dese/ Datse
 de rechten ende wetten ende oude politi-
 sche ordonnantien wechneemen/ ende den
 Magistraet (welck nochtans Godes orde-
 ninghe is) verworpen: Datse eygghen goet
 ghemeyn maken: Datse houwelicken son-
 der wettelijcke oorsaken scheyden/ Datse
 oot *Polygamiam* (dat is/ vele huysvrouwen
 te moghen hebben) opbrengghen: Datse
 het rijc der godvruchtigen hier op aerden
 vroomen te wesen ende daer toe arbe-
 den: Datse diuersche opzoeren aenrichtens
 Datse ander lieden goet besitten: en meer
 andere van heuren raesernijen die sy te
 Munster en op meer andere plaetsen be-
 wesen hebben/ ende daer op beuonden sijn
 gheweest.

Matt. 7. 6

Rij Boorts

Doozts is heur herdooperse om bel-
derhande oorzaken godloos ende sonder-
linghe om dese.

Matt. 23.
Mat. 10. 5

i. Om dat splicden het ghebet der Chri-
stenen ouer de kinderkenen/ia Godes wer-
waermede hy met de kinderkenen heur doo-
pende ende de handt opleggende/een ver-
bont maectt/ oncrachtich/ onnut ende oec
onheplich oft godloos oordeelen ende ver-
doemen.

ii. Om datse de sacramenten oordeelen
ende achten niet na God diese geest/maer
nae de menschen diese ontfanghen/ ende
maken also wt Godes werc/een werc der
menschen.

iii. Om datse becans de gantsche Chri-
stenheyt onseker maken/Wie datter oock
gedoopt wesende/in synen bequamen ou-
derdomme sekerlinc sal connen besluyten/
oft hy waerachtelijck gheloost heeft doen
hy ghedoopt wert/oft niet/So dat wy nae
deser menschen leere altijdt sullen twiſse-
len/ oft wy waerachtelijck ghedoopt sijn.
Ende oft wy Christo ende der Kercke in-
gheplant ende also oec oft wy rechte Chri-
sten sijn.

iiii. Ten lesten / als sy de kinderkenen
vanden Doope slooten/so slooten syse met-
ter waerheyt niet alleen van dit Sacra-
ment/maer oec wt der ghemeynten ende
van

van Christo. Paulus seyt ende het *Symbolum* der Apostelen/datter eenen Doope sy/ ende niet vele. Ten lesten so leughenstrast dese herdooperijē/alle de voorgaende ghetuychenissen der heyligher Schrifsturen vanden Kinderdoope en sonderlinghe dat ghetuychenisse Christi: Als sulcken behoort het hemelrijc/ *Mar. x.*

Ephe. 4. 8
Mat. 18. 8
19. b
Mar. 10. 8

Als nu dan dese ende der ghelijcke wt-
smicheden en rasernijen opentlic heuren
verkeerden gheest te kennen gheuen / soo
moetmen wel niet rechte alle heure leerin-
ghe suspect houden.

Eij. Van het Sacrament des Heeren Nuontmael.

Dat het heylighe Nuontmael een Sa-
crament sy van Christo rechts voor sijn
lyden ingestelt/in het welc hy ons tot een
spijse ghegeuen heeft broot/welc alsoo hy
ghetuycht sijn lichaem is / ende tot eenen
dranc wijn de welcke sijn bloet is / ende
dat tot dien eynde/op dat de gantsche *actio*
(dat is handelinghe) ons een ghedenctee-
ken ende pant van hem/sijns lydens ende
weldaden wesen soude : nochtans gheen
ydel ghedenckteeken/maer alle de goeden
ons sekerlijc applicerende ende eygen ma-
kende.

Mat. 16. c
Mar. 14. c
Luce. 22. b
1 Cor. 11. c

Wt Sacrament hebbē de Papistē mentē.

F ij. gher

gherley wiss endesacrilege (dat is dieffelijcken) verkeert/als dat sy tegen het claer bevel Christi den leeken het ander deel oft ghestalt des Sacraments ghestolen hebben/ende dit *sacrilegium* (dat is geestelijcke dieverij) hebben sy daerenbouen noch niet ontellijcke moorderijen beschermt: Welck *sacrilegium* sy selfs nu bekennen/ende niet bedertelijc belijden/ als sy nu tegen heur eerste meyninge/ beyde de deelen oft ghestalten toelaten. Item/ dat sy dat in een offerhande der Missen vooz leuende ende doode niet grouwelijcke vermetentheyt verandert hebben: Datse daer wt eenē afgod om taenbidden/ omtedraghen ende optelluytten ghesmedet hebben. Item datse doe deur heur Transubstantiatie verkeert hebben dat de heylighe Elementen gantschelijck wt den heylighen Auontmael verdwijnen/ende ontellijcke dierghelijcke.

FD. Vande Misse.

Maer dat de Papistische Misse godloos sy/ dat blijkt wt dese navolghende bewijsinghen.

Ten eersten/ Alle godsdienst die gheen beuel Gods en heeft/ is godloos. Maer het is seker dat de Misse geen beuel Christi en heeft. Want dat het Concilium van Tren-

Matth. 23. a
Mat. 29. b
Rom. 14. c

Trenten so sterckelijc drijft/dat Christus
 in dese woorden: Dit doet tot mijnder ghe-
 dachtenisse/der Missen offerande inghe- Matt. 16. 8
 stelt heeft/ende verbloeken alle de ghene Luc. 22. 19
 die contrarie gheloouen / voorzwaer daer
 inne strijden sy opentlijck teghen den text
 selfs/die claerlijc tselfde spreect van tghene
 dat inde voorgaende handelinghe gedaen
 wort/te weten van het wtreycken des co-
 mmuniens. Want het woordeliē *hoc* (dat)
pronomen demonstratiuum bewijst claerlijck
 de selfde teghenwoozdighe handelinghe.
 Ende Paulus bethoont oock claerlijc dat
 de woorden: Dit doet tot mijnder gedach-
 tenisse/alleenlijc vande communion te ver-
 staen syn/als hy de selfde tot allen den Co-
 rintheren auontmael voecht / ende dat
 hyt daerenbouen verclaert/met dese woo-
 den: So dicwils als ghy van desen broode
 eten sult/so verrondiget des heeren doot. 1. Cor. 11. 26
 Daeromme volcht nootwendichlijck/dat
 sy Paulum oock verbloeken / de welcke
 dien spreuck en beuel Christi vande comu-
 nie alleene oft nuttinghe des Auontmaels
 wtleyt ende verclaert.

Ten tweeden / Is de Misse godloos/
 want den Priester (midts dat hy daghe-
 lijck inde Messe offerande doet voor leuē-
 de ende doode) protesteert oft gheeft seker
 f. iiij lje

lijck te kennen dat het versoenoffer noch niet volcomelijc voldaan en is / ghelijc depistel totten Ihebre. v. tselfde te vollen verclaert. Den ghemeynen sin/ende experientie leert dit sekerlijck allen menschen / dat soo wanneer iemant een dinc welck van een ander volmaect is wederome maecht/ dat hy alsdan ghetuycht/dat den anderen tselfde noch niet recht volmaectt oft volcynt en hadde.

iiij. Ten derden/ So seyt Ambrosius Catharinus in een groot boec ouer thien iaren tot Roomen gheprint / dat Christus alleenijc vooz de erfsonde/ende de sonden welck vooz het Doopsel ghedaen sijn/voldaan heeft. Maer dat de Missen voldoen vooz de sonden diemen nae het Doopsel doet/op welke sententie hy oock andere Papistische Vaders daer af tracterende allegeert. Ende tselfde heeft Thomas Aquinas oock gheloost ende gbeschreuen. Maer wat is dat anders dan Christum van het meestendel van sijnder officie / ende ons van sijne weldaden te beroouen? Recht oft Christus sijn christenē alleen int beghintsel helpten / ende heurlieden daer nae op heur eyghen crachten/verdienssten ende wercken verliete/soo dat hy heurlieden in het gantsch leuen ledich ende onnut is.

tijs. De schrifture ghetuycht dat Christus nu onsen eenigen hooghenpriester sy die niet eenen hoochuerdighen eedt vande Vaders beueficht is/ende dat Aarons Priesterschap aen hem ghecomen sy/maer dattet van hem tot egheenen anderen comen en sal/oft dat hy geheelicken geen en anderen successieur en heeft. Maer dese stellen tot hem ontellicke vele Priesters ende Middelaers.

Hebr. 1. 3
6. c

Hebr. 9. 8
9. b

v. De Misse heeft het Auontmael des Heeren grouwelicken vervalscht en ontheplicht/want sy heeft den gantschen text niet ghewelt tot heur ghetrocken/ende heeft de communicanten alsoo van allen troost berorst/iae de communie gantsche-lyck te niete ghe-aen (voor soo vele alst in haer is) ende dat in menigherley manieren/want sy trecht het beuel Christi. Dit doet tot minder ghedachtenisse / op de Misse alleene / alsoo wy bouen ghehoort hebben. Daeromme soo en hebben vander menschen gheen beueel vande heylighe Communie oft nuttinghe des Auontmaels/want als dit eenich beuel tot een ander materie oft werck ghetrocken wort / soo en isser gheen ander meer voozhanden.

Mat. 16. c
Luc. 22. b

vi. De Misse doet Christum/ sijn liden/ verdiensten ende weldaden te niete. Ende

f u

hier

Psal. 14. a

Johan. 1. c

hier toe en behoefmen gheen groote be-
wysinghe / want alle de ghene die int
Pausdom sterfden saghen alleenlyck op
de Missen. Alle Testamenten hadden de-
se forme ende clauseule: Item ick make oft
lateachter soo vele voor mijn siele / op dat
my soo vele Missen gheschieden wt. Sy en
setten alle heur betrouwen niet op Chri-
stum alleen: De Romken ende mispapen
dier bystonden/en bewesen heur niet dat
het Lam Gods alleen de sonden wech-
neemt / maer sy hoefden alleenlyck op de
Missen. Alsoo oock in alle andere becom-
mernissen en swaricheden / en is heurliedt
(den eenigen toelucht der salicheyt / met
ghelooue ende ghebede soeckende) niet de
ghunste Gods door het bloet Christi ver-
creghen / maer alleenlyck de Misse.

vij. De Misse is godloos / want sy be-
rooft alle godduruchtighe / van het warach-
tich Ghelooue / ende warachtighe ghebe-
den want Christus / op dat hy ons tot
den ghelooue ende ghebeden ontfeken
soude / beuelt ons selfs rechtelyck tot den
Vader te tredene / ende seyt / dat hy ons son-
der twyfel verhooren sal / want hy ons lief-
heeft. Dacromme so treckt hy hem seluen
ooc besiden / ende en wilt niet dat wy ons
op sijn bidden alleen betrouwen souden /
maer dat wy ons eyghen ghebeden daer
hy

by voeghen souden/segghende: It en seg-
ghe niet/dat ic voor u bidden sal Ioha. xvi.
Maer dese Misdoenders hebbent so ver-
re met heur verdoelde Missen ghebracjt/
dat de aarme menschen / niet twisselende
heure Missen vercrighen alle dinc van
God/tot heurlieden alleenlijc vloeden en-
de loopen/en het ghelt ghegeuen hebben-
de om de Missen te doene / en twisselen sy
niet oft sy selen van God vercrighen al
wat sy begheeren.

Mat. 21. c
Ioha. 16. c

vij. De Misse is oock godloos / om de
menigherley afgoderie / die sy bedriuen
int aenbidden der hostien / daer Christus
nochtans niet gheboden en heeft datment
aenbidden / maer alleenlijck datment ne-
men ende eten soude . Daerenbouen dat
daer inder waetheyt gheen lichaem Chri-
sti/maer alleenlijc enckel broot en is/wan-
tet een enckel nieu werck van menschen ver-
siert ende inghestelt is/buyten ende tegen
alle ordinancien Christi / de welcke seker-
lijck de macht niet en hebben met heuren
godloosen murmureren/het lichaem Chri-
sti teghen synen wille en ordinancie te ver-
voeren daer sy willen.

1. Cor. 11. c
Mat. 26. c
Marc. 14. c
Luc. 22. b

ix. De selfde maect de menschen in me-
nigherley manieren sonder vzeese ende on-
boetueerdich / want als sy hoozen dat de
Misse so groote crachte heeft/ ia ooc voor
de

de ghene die gheen ghelooue/ noch eenich
goet chrijstelijc bewegen des ghemoets en
hebben/ soo en sijn sy gantschelijck tot de
waerachtige godduruchticheyt des herten
niet sochtuuldich/ ende stellen alle heur be-
troutwen / troost ende toeuertlaet op de
Misse alleene ende op den Misdoen-
der. De groote heeren ende andere rijcke
menschen al heur leuen lanch schandelijck
leuende / dencken dat sy met ontellijcke
Missen / die nae heur doot ghedaen wor-
den lichtelijc den toorne Gods versoenen
sullen.

x. Het is een ongrondelijc dinc / datmen
de sone Gods den almoghenden Vader
offert: Welck verstandich man sal hem al-
sulke grootesake sonder Gods bevel on-
dertwinden: Maer dat de Misse eenē men-
schen vont sy / dat betuyghen heur eyghen
schijners vander welcke/ Gregorius/ In-
nocentius Papa / Durandus/ Biel / ende
andere / welcke neetstelijck verhalen/ wat
voor een mensche elck sturcken gevonden
heeft: alsoo datse merckelijck ghetuyghen
dattet enen cento sy / oft enen bedelaers
mantel van vele verrotte lappen van vele
diuersche meesters te samen gelapt. Tself
de betuyghen ooc de verscheyden Missen
die in diuersche tijden / volcken ende natie
ghes

ghebruikt sijn. Ten lesten bethoont het
selfde ooc de groote verscheydenheyt van
heute Canones: vande welcke seer vele in
eenen boec/welckens tijtel is/ *Apologia con-*
tra brunnium / dit iaer tot Basel van Opo-
zino wt heute autentijcke Missen ghe-
druckt sijn.

xi. Ten lesten/soo is inden Roomschen
Canon alleen/sonderlinge inden grooten
eenen grooten *Caos*/Confusie oft verwoe-
stinghe der godloosicheyt/als daer is / het
aenbidde der hepligen/het Wageuier/gelyc
oft Christus bloet onse sielen niet genoegh
vagen oft reynigē en coste/ Vooz de conse-
cratie als sy selfs noch bekenen / dattet
maer slecht bzoet ende wijn sijn/so seyt nu
de *Mispape*/dat hy dit den almoghenden
God offert/vooz der gantscher werelt son-
den/eñ vooz de gantsche Kercke/ende bidt
dat God daeromme allen menschen wil
ghenaedich sijn: Ja hy versietter noch hy/
dat God met sulcke gaue wil versoent
sijn: Item hy stelt hem ooc als Middelaer
tusschen den hemelschen Vader ende sijn-
nen soue / welken hy seyt aenden Vader
te offeren/ende bidt oock dat hy desen sijn-
nen sone ghenadich sy. hy bidt oock noch
(Och wat een schandelijcke lasteringhe)
dat hy sinnen sone alsoo genadich sy/ghe-
lijck hy ghenadich is gheweest / *Abels*/

Abza:

Hebr. 11. 3
Eccl. 4. 3
Gene. 22. c
Gene. 14. d

Abrahams ende Melchisedechs sacrificien
oft offeranden. O grouwelijcke lasterin-
ghe/al oft hy niet oneyndelijcker meet sū-
nen eenighen ghebozen sone(om welcken
hy de gantsche werelt genadich is)ghena-
dig her en sy / dan alle offeranden van alle
godvruchtighe.

Daer zijn oock noch andere ontelijcke
dwalinghen en godlooscheden inden sijn-
kenden grouwel der desolatie / soo dat
mensche niet lichtelijcker altesamen en sou-
de conuenen vertellen noch verclaren / dan
stabilum Angie euacuare) dat is eenen on-
grondelijcken wylen put ledich maeken)
Maer van desen sijnkenden poel alder
godlooscheyt hebben ooc meer andere ge-
handelt ende ghecracteert / de welke den
leser ouerseen mach / tot vzeeder kennisse/
ende wederlegginghe der seluer.

Evi. Vande dwalinge der Sa- cramentarisen.

Doorts/om datter nu tertijt eenen hef-
tighen strijt is/ ende vele derhande schade-
lijcke dwalingen vande absentie oft afwe-
sen des lichaems Christi vanden heyligen
Auentmael/ende vande maniere der ont-
fanginghe desselfs wtghespreydt worden/
soo selen wy dan oock van desen twist on-
se meyninghe verclaren.

Dact.

Daeromme soo houden ende beuoelen wy/ dat dese woorden des soons Gods Dat is mijn lichaem welck voor v' ghegeuen wort/ met gheene glosen/ sophisterijen ver-
nuft oft wtleggingen en mogen verdrayt noch op eenen vremden sin ghetrocken worden/maer dat mensche nae heur eyghen significatie oft bediedinghe nemen moet/ ghelyc sy in hentre natuerlycke oft eyghe-
ne betekenisse ghemeynlick ghelden/en-
de van alle verstandige menschen verstaen worden: Want een woort sijn cracht heeft wt de ghemeyne vsantie/byde welcke het
ordeel ende regel van spraken is.

Daeromme gheloouen wy Christo/be-
tuyghende dat sijn lichaem ende bloet wa-
rachtelijc ende wesentlick int heylighe M-
nontmael tegheuwoordich sy/ ende dattet
op een wtwendige maniere te ontfangen/
met broot ende wijn ghegeuen wort: niet
alleenlyck doort ghelooue/oft gheestelick
ende dattet soo wel vanden onweerdigen
als vanden weerdigen ontfanghen wort:
ende wy (met de Nij borchse Confessie ge-
uoelende) verworpen de ghene die contra-
rie leeren. De zedenen van desen onsen ge-
looue sijn dese:

1. Christus beueelt ons dat wij de schrif-
ture ondersoecken souden/ ende seyt dat-
ter niet een letter oft punctkē te vergeren
ghe-

Mat. 16. 1

Marc. 14. c

Luc. 22. c

1. Cor. 11. c

1. Cor. 12. b

Johann. 5. a

Luce. 16. e
Matt. 5. b

ghestelt en is / noch ooc daer afuaiken en
sal / maer dat hemel ende aerde eer ver-
gaen sullen. Daeromme en ist ons niet ge-
ozloft inde heylighe Schrifsture oock son-
derlinghe woorzen oft punctkens te ver-
achten oft te versuymen / maer wy moe-
ten heur cracht ende natueren neerslichlyc
aenmercken ende ouerleggen / ende daer
wt de sake ende sinen bekenneen / want de
woorzen sijn tekenen oft mercken der
dingen / ende daer toe worden se van Chri-
sto / de Apostelen ende Propheten ghe-
bruyt / om dat wy door de selue merken
der woorzen / de saken ende sin Gods ver-
staen souden.

Matt. 26. b
Matt. 14. c
Luce. 22. b
1. Cor. 11. c

ij. Christus seyt laertlyck dat is mijn lie-
haem: hy heeft sonder twyfel het selfde ooc
gemeynt / ende ghewilt dat wyt alsoo hou-
den ende gheuoelen souden / welck hy soo
claer ende ernstelick gheseyt heeft / welc hy
oock soo dicwils door sijne Euangelisten
heeft willen verhaelt en ingestampt heb-
ben / hy en heeft voorwaer de sijne in soo
hooghweerdighe sake. Ja oock soo perico-
leuse sake voor de ghene die niet recht en
gheloouen ende qualijcken ontfanghen
(sonderlinghe als hy nu steruen soude)
niet willen bedriegē. Daeromme so ist een
grouwelijcks stoutheyt / in sulcke hoorch-
weerdige verholentheyt Gods ende lesse
testa-

testament/des soons Gods / van alsulche
clare / bescheydelijcke ende stercke wooz-
den asterwijcken.

iiij. Ouer al inde schrijfture / daer tet fi-
gurlijc ghesproken wort/daer sietmen ter-
stont claerlijc de figure / oft oneygentheyt
der woorden / oft de heylighe Gheest
verclaert dat terstont met andere woordē/
oft cozts daer na / oft als hy tselfde op een
ander plaetse verhaelt so verclaert hy dat/
van alle de welcke gheen alhier en ghe-
schiet / noch van dese woorden Christi en
wort elders niet gesept. Welc gheen don-
ker getuychenisse en is / datmen dese wooz-
den simpelc ende eyghentlijck verstaen
moet. Woozwaer de heylighe Gheest
ghetuycht ghenoch / daer hy soo dicwils
de selfde sententie verhaelt / ende de selfde
woorden op diuersche plaetsen behoudet/
ende nergheus *tropum* oft figure aenen-
wijst / dat de selfde woorden eyghentlijck
moeten verstaen worden.

iiij. Paulus heeft de woorden des heyl-
ighen Auontmaels oock eyghentlijck ver-
staen seggende: Het ghebroken broot / oft
het bzeken des broots / is de gemeynschap
oft mededeelinghe des lichaems Christi:
welcken spreuck onse wederpartij selfs
met dese selfde woorden dicwils wtleyt.
Als dan nu Paulus ghewelt dat het bze-
ken

1. Cor. 10. 16

hē oft ontfangē des bzoots/de wtdeylinge
des lichaēs Christi sy/so verstaet hy noot-
wendichlīck den spreuc Christi/*Dat is mijn*
1. Cor. II. c. lichaem/ eenwuldichlijc nae de woorzen.

Dit selfde verstant der woorzen Chri-
sti/betuycht Paulus oock met dese woor-
zen/daer hy seyt / dat de onweerdighe ooc
in het eten/het lichaem Christi niet en on-
derscheyden/ welck soo vele is als sonder
1. Cor. II. d. onderscheyt het selfde te ontfanghen/ende
daer aen schuldich te worden /tselfde alsoo
misbryckende.

b. Op de selfde maniere heeft Johan-
nes de selfde woorzen ooc verstaen/betuy-
ghende datter dū zyn op der aerden die
van Christo betuyghen niet alleen den
Sheest/maer oock het water ende bloet/
welcmē(alsoot dē text claerlijc bethoont)
nootwendichlīck vande twee Sacramen-
ten verstaen moet. De vaders hebben den
seluen spreuck ooc alsoo verstaen/Ja oock
Decolampadius in zyn Comentarien cū
Caluinus in zyn institutien.lib.iiij.cap.xiiij.
sect.xxij.

Daeromme so laet ons met dese twee ge-
loofuerdighe ghetuyghen Paulo ende Jo-
hanne sekerlijc geloouen / dat de woorzen
des heylighen Nuontmaels eygentlīck te
verstaen sijn/ ende dat het lichaem Christi
warachtelijck op der aerden teghenwoor-
dich

dich sp/ende dattet ontfanghen wordende
 inden heylighen Huontmael/als een ghe-
 dencteecken / ons ghetuycht van Christo/
 sijne verdiensten en weldaden na de hoorch Mat. 16. c
 weerdighe woorden Christi: Dit sult ghy Mat. 14. c
 doen tot mijnder ghedachtenisse. Luc. 22. b

vi. De heylighe forme oft ordinantie
 van dit nieuwe verbont/Dat is mijn bloet
 des nieuwen testaments/is opentlijck wt Mat. 26. c
 het oude verbont Exod. xxiij. ghenomen/ Marc. 14. c
 welc ooc wt Heb. ir. blijct / daer tselfde wt Exod. 24. d
 Exod. xxiij. gheallegeert wort/alsoot onse Hebr. 9. c
 wederseggers (sonderlinge Caluinus en-
 de Gesa) ooc bekenen. Daeromme soo
 heeft Christus alleen tot onderscheyt/ de-
 se twee woordeskens bygheuoecht/te we-
 ten Mjn/op datment vanden slachoffer-
 anden bloede niet verstaen en soude / ende
 Mieuwen/tot onderscheyt vanden ouden
 testamente. Daeromme midts dat de for-
 me int oude testament eyghentlijck ende
 niet figurlijc verstaen moet worden/ alsoo
 moetmen dese forme des nieuwen testa-
 ments ooc eyghentlijc ende niet figuerlijc
 verstaen.

vij. Sy verghelijcken de spreucken des
 heylighen Huontmaels met sommighe
 spreucken des ouden testaments / en wil-
 len wt dien verstande desen sin teghen de
 natuerlijcke cracht der woorden versterē/

de welcke nochtans nieuwers also gelesen
 en worden. Maer hoe vele soude behoor-
 licker wese dat sy het verstat deser wooz-
 den wt de selfde namen/oft met haer selue
 vergelickē/eñ wt dien sin oft verstant daer
 sy eertijts inghebruyckt is gheweest/ooz-
 de elden/ghelick wy nu ghedaen hebben.
 Sonder twyfel de heylighe Gheest ghe-
 bruyct sulcke heylige forme des verbonts
 nu ooc op den seluē sin/inden welcken hy
 se eertijts inder ghelicker materien des
 verbonts met den volcke te maken oft der
 sacramenten ghebruyct heeft. Als nu dan
 dese forme in dit Sacrament eyghentlick
 na de woozden/ende van het teghenwoo-
 dighe/oft tegenwoordich wtgedeylt bloet
 verstaen wort/soo moet ooc sonder twyfel
 het ander deel oft spreuck vanden lichame
 Christi gesprokē/des gelijck eygentlic van
 het lichaem des heeren/datter tegenwoor-
 dich wtghereyct worde/ verstaen worden.

viij. De selfde grootste onsekerheyt/on-
 stantasticheyt ende veranderinghe/oor de
 menigherley contrarieteyten der opinien
 op de woozden des testaments Christi/vā
 alle de ghene/die vanden simplen natuer-
 lijcken/eñ eygē verstaēde deser woozden af-
 wijckē/beuestigen eñ betuyghen volcome-
 lijcken so wel donwaerachticheyt van heu-
 re sententie/als ooc de waerachticheyt eñ
 sterc.

stercheyt van donse. Want dese en connen niet eenseker woort bestendichlijc voorzets brengen noch bewijzen/daer den *tropus* oft figure inghelegghen sy/noch sy en connen den *tropus* oft figure/welc dat hy sekerlijc sy/miet sekerlijc ende bestendichlijc aenwisen/noch ooc eenen sekeren tert geuen die niet de eygen woorden wtgedrukt is/noch docten lesken en connen sy gheen en sekerē ende clarē sin voorgeuen noch beuestigen.

Daer wt comet/datter een oneyndelijcke verscheydenheyt vā deser mensche meyningen/wtleggingē en figuren sijn. Welcke groote niet alleenlücken verscheydenheyt maer ooc contrarieteyt/soo wel hier voortōts Lutherus saligher gedachten als Westphalus en andere tsamen vergadert en met openbare schriftē verclaert hebbē/allegerende heur eygen woordē en sententiē. *Exēpli gratia*, Na Carelstats wtlegginge so wist het woordē *demōstratinum hoc* (dat) het lichaem Christi daer sittende. Na Iasus meyninge bewist (dat) de gātsche handelinghe/also dat die gheheel actie oft handelinghe lichaem genaemt soude worden. Na Zwinglius wtlegghinghe betce kent het woordē *est* (is) so vele als betce kent. Decolampadius seyt dat het woordē *liken corpus* (lichaem) so vele ghelt als eē figure des lichaems. Andere dat een tee-

hē/symbolum oft merck is/andere dattet de verdienste oft het lijden is / andere dattet eenighe cracht oft influentie vanden hemel dalende oft vloeyende / oft ooc eenich *abstractum* is / ghelijc eenen heuren principaelsten meester filosofheert.

In conclusie daer en is niemant van alle dese schryuers / die hem seluen inde wtlegghinghe deser woorden niet contrarie en sy/en die met de diuersiteyt der wtlegghinghen oft des sins/lae ooc der gantscher sententien vā dese woorden/tegen hē seluen niet en strijt. Daeromme soo volcht hier wt opentlijck / dat sy den text inden heylighen Nuontmael ouertreden / als sy den seluen op heure *tropos* oft figuren trecken. Ende daer teghen dat onse meyninghe nade eyghenschap der woorden de waerachtighe meyninghe ende rechte sin Christi sy.

ix. Dese roepen altijt dat het broot maer een teeken des lichaems Christi en sy/en. De datmen dese woorden/ Dat is mijn lichaem/wtlegghen moet/ Dat is een figure oft teeken mijns lichaems. Maer daer teghen liet neerstichlijck toe/dat ghy het teken sedt/ aldaert den leuenden Gods sone gheset heeft/ende niet daert/de arme sterfselijcke ende leughenachtighe menschen setten/de welcke plegghen te bedrieghen en be-

Mat. 26. c
1. Cor. 11. c

bedrogghen te wordene.

Caluinus set het teeken/ int beghintfel deser woordē: Dat is mijn lichaem. Maer Christus settet na alle dese woorden: Dat is mijn lichaem welck voor v ghegheuen wort/ namentlyck inde woorden: Dat doet tot mynder ghedachtenisse. Geloofst Christus/ ende niet den Sacramentarisen. Maer het is openbaer dat Christus alhier het teeken ghesteldt heeft/ ende verstaen wil hebben. Want al wat tot des anders ghedachtenisse gheschiet/ dat is een *μνημονεύω* oft ghedencteken/ welken niet loochenen en can. Daeromme soo en is het broot niet eyghentlyck een teeken des lichaems/ maer de gantsche handelinghe te weten/ het nemen ende eten des broots/ welck het waerachtich lichaem Christi is/ en het drinckē des wijns/ welck het bloet Christi is: Dit/ seggen wy is het gedencteken Christi/ ons vermanēde dat Christus ons toebehoort/ ons ghegheuen ende voor ons ghecruyft is.

Dese onse meyninge der woorden des heylighen Auontmaels confirmeere ende beuestigen heur eyghene definitien oft beschryuvinghen/ vande welcke oock de ouders sommighe gebuyct hebben/ als dat het Sacrament een teeken der ghenaden is/ wy segghen/ het geheel Sacrament en is niet

En is niet

niet het Element alleene. Paulus bevestight oock dese sententie / de welke seyt dat de Genuedemisse een teeken sy der genadelijcker gherechticheyt. Rom. vi. namelijck het gheheel Sacrament verstaende.

Heuten vaend: agher Iasus beuefficht dit oock / de welke breedelijck disputeert / dat niet de bloote elementen / maer de gantsche handelinghen / eyghentlijck teekenen inde Sacramenten sijn.

Daeromme so is der Zwinglianen wettlegghinghe valsch en enckel ghewelt / die also het hochuuerdich testament Christi drayen / rechts oft by geseyt hadde / *dit broot is een teeken des lichaems* / daer by nochtans ter contrarien / met clare woorden ghetuycht heeft / dat de gantsche heylighe handelinghe / oft ontfanghen des broots ende lichaems / des wijns ende bloets des heeren / een ghedenck teeken van hem ende sijns ljdens sy. So is dan des heeren ende sijns doots ghedencken eyghentlijck het gheestelijck eten / van welck het lichamelijck eten een teeken is / welck gheestelijck eten sy valschelijck in dese woorden: *neemt eet dat is mijn lichaem* / vermenghen. Gheloofst dan nu lieuer den machtighen Christo / dan den bedriechelijcken hoop der verleyden der menschen.

x. Indien ghy van onse wederstrijders

be-

bedriggerhen int heylighe Nuontmael vry
 ende seker wilt wesen/so moet ghy Chri-
 stelijcke leser aenmerckē/dat Christus ons
 daer merckelijck tweemaal ghepresen-
 teert wort ende datter twee manieren om
 hem te ontfanghen aengewesen worden:
 ten eersten soo wort ons alleenlijc het lic-
 haem ende bloet Christi/als de substantie
 oft het wesen des Sacraments voorge-
 stelt: Ten tweedē so wort ons den gant-
 schen Christus met alle sijne gauen ende
 weldaden/als de vrucht des Sacraments
 voorgestelt.

Ten eersten dan/ghheeft de heere claer-
 lijck den communicanten alleenlijc sijn
 vleesch ende bloet/ als hy van sene datter
 tot spijse en dranch ghegheuen wort spreekt
 dattet sijn lichaem ende bloet sy/ welc hy
 beuelt te ontfangen/te etē ende te drincken

Hy bewijst daer oock de wtwendighe
 maniere om dat te ontfanghen. Want de
 woorden neemt ende etet moeten nootwen-
 dichlijck van het wtwendich ontfanghen
 verstaen worden/ gelijc wt den tert claer-
 lijcken blijct. Want gelijc de heere wtwen-
 dichlijc ghegheuen heeft/ alsoo heeft hy
 ghewilt datmen wtwendichlijck ontfan-
 ghen soude. Indien dat de woorden alsoo
 niet te verstaen en sijn/maer alleenlijc van
 eenich inwendich ontfanghen der gedach

ten / oft gheloofs / soo soude het heyligh
 Huontmael gantschelijck te niete ghedaen
 worden. Want wie sal alsulcken Huont-
 mael dozuen houden / daert hem vanden
 heere niet expresselijck beuolen en is.

Ten tweeden / soo gheeft hy ons oock
 merckelijc hem seluen met dese woorden /
 Dat vooz v ghegheuen / vooz v ghestort
 wort / ende Dat doet tot mijnder ghedach-
 tenisse. Want daer en wordt gheen ydele
 oft onnuttighe gedachtenisse beuolen / ge-
 lijck wy van afwesende menschen te ver-
 gheefs houden / maer gheheelijcken een
 werckelijcke ghedachtenisse dooz de welc-
 ke men Christus ontfanghet ende die
 ons salich is / te weten met welke wy ghe-
 loouen / ende sekerlijck houden / dat hy ons
 vanden vader gegeuen sy / vooz ons ende
 onse salicheyt gheleden heeft / ende dat hy
 ons / met de groote goeden / die hy dooz
 sijn doot vercreghen heeft rijck maect / met
 welke wy hem warachtelijck aennemen /
 ende alle vzen ons appliteeren ende eygen
 maken.

Daeromme soo ghelden dese woorden /
 welck vooz v gegheuen / vooz v ghestort
 wordt tot vergheuinghe der sonden / ende
 dit doet tot mijnder ghedachtenisse / euen
 soo vele / als ghelooft dat ick met alle mij-
 ne goeden v eyghen ben / ende ontfanct my

also

Mat. 16. c

Marc. 14. c

Luce. 22. b

alsoo doort Ghelooue: Alsoo dat hy ons hem seluen aldaer gheeft / tsamentlijck met sijn liden / alle sijne schatten ende rijckenommen.

Den heere leert ons oec de maniere en middel met welck wy hem in dese tweede gheuinghe / aennemen moeten / te weten dooz de ghedachtenisse des gheloofs: niet met een ijdel ghedachtenisse / als wy gheseyt hebben: maer met alsulcke dooz welcke wy sekerlijck gheloouen / dat hy eerstijts ons van sinen Vader ghegeuen sijnde / tot onser salicheydt inde werelt ghecomen / mensch gheworden / ghecruysst / verresen ende inden hemel gheclommen is / ende dat hy altijt hem seluen ende alle sijne vercreghen goeden dooz dese gedachtenisse ende bedencken des gheloofs / ons wtdeylt / appliceert oft toeeygent / ende dat hy ons rechtueerdich maect / dooz sinen heylighen Gheest verlicht / vernieuwet / aenneemt ende het ewich leuen gheeft.

Dit is da het iuwendich ende gheestelijc ontfanghen ende eten / welc dese valscheelijc ende met ghewelt verkeerden ende verdazden text des heyligen Testaments in deerste woozden: Nemt ende etet / Dit is mijn lichaem / indizinghen willen.

Wanter nu dan merckelijc twee manieren sijn van Christum in het heylighe A-
uont-

uontmael te gheuen/ soo sündet oec twee manieren om hem te ontfanghen ende dese twee moeten met hoogen ghelooue ende met beyde handen (alsoomen seyt) behouden/wantse oec voornemelijc tweederhande dieuen hebben. Want het tweede ende geestelijc hebben ons de Papijsten onder de ghestalte ende schyn des eersten ende notwendigen willen beuenemen. Maer deerste wilt ons dese andere wederpartijne stelen als sy dese leste en geestelijche heur geueysen ons aenteprijzen ende te vercoopen.

xi. Dit is oec een claer teeken van heur valsche opinie/dat sy gheen wtlegginghe/verclaringe noch sin der woorden des heylighen testaments gheueysen noch vinden en conuen/die niet met heur seluen ende voornemelijc met den text ende de woorden des heylighe Vuontmaels openbaerlijc stridet ende contrarie is: ghelijck dat tot noch toe openbaerlijc en in vele schriften warachtelijc ende sterckelijc van velen bewesen is. Ende alle sententie oft wtlegginghe die teghen den text stridet / moet nootwendichlijc valsche sijn.

xii. Ten lesten/ (op dat wy outelijche andere bewysingen der waerheyt achterlaten) wat mensche isser oft soo valsche ende verkeert geweest die als hy steruen soude/

de / met opset sijn testament met vremde
 ende donkere woorden maken soude?
 Maer alle verstandighe menschen arbe-
 den met alder neersticheydt / dat sy op het
 alderclaerlichste in heur testament spre-
 ken ende alle materie oft oorsake vā twiſt
 wechnemen. Hoe vele te meer behooren
 ende moeten wy dat vanden sone Gods
 den alderbesten leeraet / ende alderneer-
 stichsten broeder onser salicheyt gevoelen
 ende vast houden / sonderlinghe in soo hoo-
 ghe ende salighe sake vooz de ghene diet
 recht ghebruycken / ende oock verdoeme-
 lijche misterie oft verholentheyt vooz de
 ghene diet misbruycken? Daeromme soo
 soudet de meeste boosheyt wesen / datmen
 toeliſte dat Christus niet eyghentlijck en
 soude ghesproken hebben / alsoo datmen
 gheenē sekere sin oft verclaringhe en
 soude connen gheuinden / aenwysen noch
 beuestighen / gheluck dese gantscheluck
 willen / die soo diuersche ende onsekere / Ja
 oock contrarie verclaringhen daghelijck
 verſieren / ende striden oock seer stoute-
 lijck dat heurlieden alsulckx gheoorloft is
 ende vrystaet.

Ademael dat wy sommighe seer ster-
 ke redenen hier by gheschreuen hebben
 waeromme datmen gantscheluck de wooz-
 den des heylighe Nuontmaels eygentlic
 ende

onde niet figuerlijc verstaen moet/en waer
omme dat wy geloouen moeten dat het lic
haem en bloet Christi warachtelijc tegen-
woordich/en wesentlijc met vroot en wijn
wtwendichlijc om te eten ende te drincken
ghegeuen wort. Soo ist nu van noode dat
wy ooc sommighe van heure redenen en-
de sophisterijē straffen ende wederleggen.

Sy worpen ons vooze ende d'zuen seer
sterckelijc het opclimmen Christi inden he-
mel/ende sijn sitten tot de rechte hant des
Vaders. Van het sitten ter rechter hant/
heeft heur Lutherus saligher ghedachten
soo sterckelijc gheantwoort / dat nu oock
Caluinus ende Gesa bekennē/dat de rech-
te hant Gods ouer al is/ende dat het sitten
ter rechter hant/niet en beteekent eenige
plaetselijcke ghelegentheyt / maer dalder
hoochste heerlicheyt ende eere : Ja Calui-
nus seyt daer enbouden noch/dat de ghene
valscheelijck handelen die wt het sitten ter
rechterhant Gods willen bewijfen dat
Christus op een sekere plaetse sy : Besiet
sijn wtlegginghe op Ephes.i.ende iij.

Daeromme sylieden achterlatende de
rechte hant/d'zuen alleene het opuaren
inden hemel/welc sy seggen te wesen een
plaetselijcken oft ruymelijcken wech ganc
vander aerden tot inde materiale en sicht-
baerlijcke hemelen. Daeromme willen sy
dat

Matc. 16. 8
Act. 1. 10
Luc. 2. 4

dat de teghenwoordicheyt des lichaems Christi int heylighe Nuontmaels strijdet met den artijckel des gheloofs/hy is opgeuaren ten hemel/ende dat daeromme onse meyninghe valsch moet wesen. Den welcken wy vele warachtighe ende stercke antwoorden teghen stellen.

Ten eersten. Dese woordē. Dat is mijn lichaem/sijn langhe voor de hemeluaert Christi van hem ghesproken ende sonder twijfel soo is het Nuontmael dicwils voor de hemeluaert ghehouden gheweest. Soo en cost dā de hemeluaert/midts datse noch niet gheschiet en was/ de teghenwoordicheyt des heeren lichaems ende het simpel eyghentlic verstant der woorden Christi/ Dit is mijn lichaem /niet beletten. Ende alsoose doen niet en beletteden/soo en salse nu oec niet beletten.

Mat. 26. 28.
Luc. 22. 19.

Ten tweeden/de gantsche eygenschap oft redene (op dat wy soo spreke) der plaetselijcheyt oft tijtelijcheyt behoort eyghentlic tot desen onsen lichamelijcken leuen ende niet tot het gheestelijcke/ in welc het glorieus lichaem Christi regneert/ghelijc wy roots claerlic bethoonē sullen. En oec so seyt de heere Joh. 19. Dat den sone des menschen nu inden hemel is/welcke plaetsen onse wederpartij met opset in heere vooredene oversettinghen inden Franschoot-

Joh. 1. 1.

choischen exemplae veruulst hebben.
Indiē nu des mensche sone als doē inden
hemel ende ooc nochtans op der aerden
was/soo volget dattet beyde hem moghe-
lyc is ende dat deen teghen dander niet en
strūt.

Ten derden/soo beteeckent opuaren in-
den hemel ooc na Davids/Petri en Pauli
verclaringhe niet eenighen plaetselighen
werthganc van ons/maer eyghentlick een
alderhoochste glorighe oet verheffinge.
Want Petrus spiert alsoo Act. ij. Daer-
omme door de rechthet Gods verhoocht
sijnde/ende de beloftenisse des heyligen
Gheestes vanden Vader ontfanghen heb-
bende/soo heeft hy wtgebegoten dit /dat
ghy siet ende hoorst:Wāt David en is niet
inden hemel gheclommen/maer hy seyt:
De Heere heeft gheseyt tot mijnen Heere/
siet tot mijnder rechterhant/ tot dat ich u-
we vianden sette tot eender voetbanche u-
wer voeten. Soo sal nu dat geheele huys
Israhel sekerlyc weten/dat God desen Je-
sum die ghy gecrupst hebt/tot eenen heer
ende Christusum ghemaect heeft.

Hier hooren wy claerlyc dat de hemel-
uaert Christi sy de verhooghinghe / door
welcke den Vader hem crachtelick vander
doot verweckende/verhoocht ende tot sijt-
der rechterhant gestelt heeft/ende dat het
ope

Acto. 2. d

psal. 110.

Ephe. 1. d
Hebr. 1. c

opuaren ten hemel selfde sy als het
sitten ter rechterhandt. Gods / te we-
tene een hoochste glorificatie. Maer wie
sal dese sijne Maesteyt oft alsulc glorieus
lichaem na de eygheenschappen oft condi-
tien der menschen lichamen connen / Iae
ooc deruen begripen oft beclupten?

Alsoo leyt Paulus Ephes. 1. de hemel Ephes. 1.
naert ooc wte van de hoochste glorificatie/
ende niet van een plaetselijc wech reysen/
seggende: God gheue v lieden dat ghy be-
kennen mocht de oueruloedige grootheyt
sijnder cracht aen ons wy die gheloouen
na de werckinghe sijnder machtiger sterc-
heyt/welcke hy ghewracht heeft in Chri-
sto/hem vanden dooden verwekende/en-
de settende tot sijnder rechterhandt in he-
melschen wesen/ouer alle heerschappye/ge-
welt/macht/heerschappye ende alle naem Iohal. 110. a
Actos. 1. b
1. Cor. 15. e
die ghenemint mach worden/niet alleenlijc
in dese werelt/maer ooc inde toetomende.
Ende heeft alle dinc onder sin voeten ge-
daen/ende heeft hem gheset voor alle din-
ghen tot een hooft der kercken oft ghe-
meynten.

Hier hoozen wy wedcromme dat de he-
meluaert Christi sy de hoochste verho-
ghinge door welke de vader hem in hoo-
cheyt verheuen heeft/bouen alle enghelen/
ghewelt ende heerschappyen/ende bouen
in alle

Eph. 4. a
Plal. 68. c

alle naem / ende heuet al onder zijne voeten gheworpen. Alsoo tracteert hy selfs oock de selfde materie Ephes. iij. wt den i. viij. Psal. en ooc op ander plaetsen gheleijck hy Colloss. iij. spreckt. Sijt ghy met Christo verresen / soo soecht dat daer boue is / daer Christus is sittende ter rechter handt Gods. Siet ghy dat Paulo inde selfde plaetse / de rechte hant Gods is / inde welcke het gheestelijck bouen is. Daeromme als die ouer al sy / soo en is desen gheestelijcken hemel / oft daer bouen / niet eenighe besondere plaetse / maer eyghentlijck de geestelijcke glorie.

Daeromme als dese hemeluact des heeren sy / niet eenen plaetselijcken wechgang / maer een hooghe verheffinghe ende glorificatie / soo en belet sy de teghenwoordicheyt sijns lichaems inden heylighen. Auontmael niet / maer beuestichste sterckelijck.

De heere selfs vergheelijct somtijts sijne toecompst vanden Vader / met sinen wechgang tot hem / noemende de toecompst die vernietinghe / waermede hy de gedaente eens knechts aennamp / ende daer teghen den wechgang / die glorificatie oft verhooginghe / waermede hy wederom in die glorie ghegaen is / welcke hy vander eeuwigheyt ghehadt heeft / en waermede alle dinc hem

Joha. 17. a

Hebr. 1. b
Iosalm. 6. b
Eph. 1. c

hem onderworpen is/ Na oock na de menscheyt.

Daeromme want God ouer al is/niet min op der aerden/als inden hemel/gelijc des soons toecomst vanden Vader in dese werelt/niet eenighe plaetselücke verhuysinghe en is/alsoo en is oock sinnen weder-ganck tot den selfden hemelschen Vader/niet eenen plaetselijcken wechganck oft afscheyt.

Isai. 59. a
Isai. 66. m
Jere. 23. d
Joha. 16. d
Johan. 21. a

Daeromme/ghelice wy geseyt hebben/en strijt de hemelwaert Christi niet/teghen de teghenwoordicheyt des lichaems Christi in het heyligh Nuontmael / maer sy be-uestichtse oock seer sterckelijc. Maer wat wetten oft banden der plaetsen ende tijde/oft ooc eeniger onmoghelijcheyt wilt ghy dien heere oplegghen/die oock nae sinder menscheyt in alsulcke glorie opghenomen ende opgheheuen is/ende in wiens macht dat alle dinghen ghegheuen ende onderworpen zijn?

Acto. 1. b
Marc. 16. e
Matt. 26. e
Luc. 22. b

Hebr. 2. b
1. Cor. 15. f
Isalm. 8. b
Eph. 1. c

Het is gantschelick een ongrondelijcke vermetenheyt / soo angstelijc oft sochtvuldichlijc vande natuere ende conditien des glorieusen lichaems Jesu Christi te willen tracteren ende disputeren / daermen nochtans onser eygenen lichaemen glori-ficatie/iae noch oock de teghenwoordighe constitutie oft condicie/met onsen verstan

h y de

de niet begripen en can/want de excellent-
ste Leeraerts/gelijc Apostelen ende Pro-
pheten(also Paulus ende Daniel ghetuy-
ghen)sullen blincken gheint de sonne en
de mane. Maer Iesus Christus ooc na sijn
ne menscheit sal onne telyck onser licha-
men glorificatie verre te bouen gaen.

1. Cor. 15. e
Dani. 12. b
Matt. 13. e

Joha. 17. a
Joha. 14. a

Sy roepen altijt/dat het bzoot / dat lic-
haem Christe niet en sy/maer alleenlijc een
teeken des lichaems/ende datter gantsche-
lits twee diuersche dinghen moeten we-
sen: Het teeken welc is het bzoot / ende het
beteekende welc is het lichaem. Daer en
teghen / altijt als sy de Sacramenten defi-
nieren/soo segghen sy/dattet wtwendighe
oft ooc sichtbaerlijche teeken en der ghenade
sijn. Daer sy gantschelich willen dat de
gheheele Sacramenten/ende niet delemen-
ten alleene / teeken en sijn. Also disputeert
Iasus ooc oueruloedichlijc dat niet dele-
mentē/maer de gantsche handelingen tee-
ken en sijn. Daeromme soo teghenspreken
sy heur seluen seer schandelijcken / als sy
in dese voornemste propositie/welcke sy te-
gen ons beschermen/willen dat het bzoot
eyghentlijc een teeken sy / ende dat het lic-
haem dat beteekende sy. Ende daer te-
ghen inde definitie willen sy/dat de ghee-
le handelinghe oft Sacrament een teeken
ende de ghenade het betekende sy.

In oock Christus selfde getuycht opent
 lye inde woorden zijns testamēts / dat niet
 doot het teeken des lichaems sy / maer
 dat de selfde handelinghe / oft het eten des
 broots ende lichaems / ende drincken des Matt. 26. e
 wijns ende bloets / sy een ghedenckteeken Luc. 22. b
 zijns ende zijnder weldaden. Want het ge
 ne dat tot des anders ghedachtenisse ghe
 schiet / dat is voorwaer sijn Mṽ. 400. v. v. v. oft
 ghedenckteeken / ghelyc ooc onse teghenpar
 tije selfs bekend. Als nu dan Christus het Luc. 22. b
 woordē teeken nae dese woorden / Welc
 voor v ghegeuen wort / gesēdt heeft / Met
 wat conscientie oft stouticheydt versieren
 sy dit / terstont int beghinsel deser woordē /
 Dat is mijn lichaem / altdt wtlegghende / Matt. 26. e
 Dat is een teeken mijns lichaems. 1. Cor. 11. e

Sy tieren oock seer onghetūdelijck / dat
 het onmoghelijc is / dat een lichaem op ee
 nen tijdt in vele plaetsen zjn soude. Voor
 waer wy bekenuen dat dit eenen mensche
 onmoghelijck sy. Maer de gantsche schrif
 ture ghetuycht dat by Gode gheen dinc
 onmoghelijc en is. Daeromme so verwoz
 pen wy de lasterlijcke schijninghen van Matt. 19. d
 dese onse teghenpartije / welcke nu ter tijt Luk. 1. 18. e
 met opsēdt ende oueruloedichlijck twist / Zacha. 8. 3
 dattet ooc God onmoghelijc sy te maken / Job. 42. a
 dat Christus lichaem op eenen tijdt in di
 uersche plaetsen zjn soude / daer het heyl
 ighē

lighe Huontmael ghehouden wort.

Maer dese worpen vooze/ende dighuen
altijt desen spreuck Augustini: Neemt de
spatie der plaetsen wech/soo hebt ghy ooc
de lichamen wechghenomen. Maer noch-
tans soo sal het wechnemen der spacen
oft plaetsen int ander leuen gheheelücken
volghen. Ist dattet is also de schysure ge-
tuycht/soo sal hemel ende aerde passeren
ende vergaen/ende alle elementen sullen
doozt vier verdwinnen ende verbzanden.
Alsoo dan als den hemel/aerde ende dels-
menten vernielt sijn/waer sal dan dese re-
dene der plaetselijcheyt/spacen/ende ver-
scheidenheyt bliuen?

Hebr. 1. b
Iohal. 42. d
2. Petr. 3. b

Iohal. 90. a
2. Petr. 3. b

Also en is de tijtelijcheyt/in het geeste-
lijc leuen gantsch niet medallē/want duy-
sent jaren sijn vooz den here als zenen
dach/ende wederomme ter contrarien.
Daeromme waer de sententie Augustini
simpelijck warachtich/soo soude volghen
dat in het toecomende leuen/als de werelt
verbzanden ende vergaen sal gantschelijc
gheen lichaemen sijn en souden.

Alsoo ist gheheelücken/dat Christus
glorieus en almachtich sijnde/oock op ee-
nen tijt oft vele tijden/op een plaetse oft
vele plaetsen sijn can. Daeromme soo sijn
dese redenen van onse teghenpartije ghe-
heel valsche/welcke (met Natuerlijche ende

Geometrische regulen ende maeten het
 glozeus lichaem Christi / zinnen tijdt ende
 plaetse metende) snateren / dat het lichaem
 Christi niet gelijckelijc in soo vele Huont-
 malen ghesijn en can. Daeromme soo mo-
 gen sy heur seluen (indient heur lust) met
 heuren voet (na het gemeyn spreecwoort)
 meten / ende niet Iesum Christum glozeu- Eph. 1. c
 selijck aende rechte hant des leuendighen Ioh. 1. 10. a
 Gods sittende / ende met hem gelijckelijc- Heb. 1. b
 ke regnerende.

Ons teghenpartijge heeft ooc hier voor
 tijts den spreuc Ioh. vi. als heuren sterckste
 muet ghedreuen / ghelijckise nu oock doet / Johan. 6. g
 van welcken wy heur lestmael / inde ver-
 maninghe totten ghebede / cortelijc geant-
 woort hebben.

Sy hebben oock anders / andere ontel-
 lijcke sophisterijen / met welcke sy de wae-
 rachtighe sententie aenuuechten / ende heu-
 re dwalinghe beschermen: Als dat sy met
 de ghelijckenisse van sommige spreucken
 des ouden Testaments / als daer syn / de be-
 snijdenisse is een verbont: het lam is pae-
 schen oft den deurganc: De Wicke des ver- Gene. 17. b
 bonts is God der glozen (de welcke noch Exodi. 12. b
 tans alsoo inde heylighe Schrifture nieu-
 wers beuonden en worden) bewijfen wil-
 len / dat ooc in dese woord en des heylighe
 Huontmaels / Dat is mijn lichaem / eenen Matt. 26. c

tropus oft figure sy/ende dat het woord bekent
est (is) moet wtgheleyt worden voer be-
teekent.

Exod. 24. b
Hebr. 9. c
10. c

Maer ter contrarien / midts dat dese
forme des testamēts / Dit is het bloet des
Testaments / (alsoo wy te voozen gheseyt
hebben) wt het oude testament genomen
is / ende datse daer eyghentlijck verstaen
wozt / ende dat alle Sacramenten met ey-
ghen woorden / gheimeyne en clare spraec-
ke ingheset sijn / ende sonderlinghe het
Doopsel / met het welcke (als een Sacra-
ment des nieuwen Testaments) men het
heyligh Avontmael behoort te verghele-
ken / soo vlicht voerwaer nootwendich
lijt / dat dit Sacrament oock met eyghene
woord / clare ende verstandelycke sprake /
vanden weere ingeset is.

Matt. 23. c
Mat. 26. b

Matt. 26. c
Marc. 14. c
Luc. 22. b
1. Cor. 11. c

Maer oft sy schoon bethoont hadden/
dat hier voortuuts geseyt ware: De besnij-
denisse is het verbont: Het lam is Paes-
schen: nochtans en soudet niet volgen / dat
inde woorden des heyligen Avontmaels
een oneygentheyt / *tropus* oft figure ware:
Want de besnijdenisse is warachtelijc een
verbontenisse Godes ende der menschen
gheweest: ende Pascha beteekent in het
oude ende nieuwe testament / de offerande
des paesch feesse gelijc Christus en Pau-
lus dat vocabel gebuycken: Ons Paelsch-
lam

Gene. 17. b
Exod. 12. b

1. Cor. 5. b

lam Christus is voor ons gheoffert: ende met begheerten hebbe ick begheert dit Paeschlam met u te eten: Waer wilt ghy dat wy u het Paeschlam bereyden? Daeromme soo woxt'er eyghentlic ende waerachtelijc gheseyt/het lam is *Pasca*/dat is de offerhande des Paeschfeests.

Luc. 22. b

Mat. 26. b

Marc. 14. b

Indien heurlieder reghel goet ware/te weten dat den naem van het beteekende in alsulcke spreucken / het teken toegheschreuen wert/soo moest beteekenen / De besnijdenisse is de gerechticheyt/want sy het teken der gerechticheyt is / also Paulus ghetuycht/ende men moest segghen/het lam is Christus/want het lam betekende Iesum Christum

Roma. 4. b

Dit sy nu ghenoech gesept tegen heurlieder sophisterij/met welcke sy het heyligh Testament Christi verkeeren willen. Dit en can men voorwaer gheenans gheleochenen/dat de woorden/Neemt ende eet/ghesproken worden van het wtwendich eten des monts/ende niet van eenich inwendich eten des gheloofs: Of indien datse warachtelijc van het inwendich eten te verstaen sijn/waeromme geschietet dan eenich wtwendich eten oft drincken / also vanden sone Gods niet beuolen en sijn? want die woorden met valsche wtlegginghe wechghenomen sijnde/soo en sijnder

Mat. 26. c

Marc. 14. c

Luc. 22. b 2

1. Cor. 11. c

h v

ghcen

gheen andere/die alsulcken eten beuelen.

Maer want het nu seliet is / dat de selfde van het lichamelijc eten ende dvincken des monts te verstaen sijn : ende datmen niet gheloochenen en can / dat ons met de selfde woorzen/niet alleē broot ende wijn beuolen wort te eten en te dvincken / maer ooc het lichaem ende bloet Christi/soo vol get ooc nootwendichlijck wt de cracht deser woorzen ende beuel Gods/dat wy die oock met onsen lichamelijcken mont ontfanghen.

Hier toe dient ooc dit/dat het geestelijck eten in dese nauolghende woorzen begrepen wort : Welc vooz v ghegheuen ende welc vooz v vergoten wort/ende / dit doet tot mijnder ghedachtenisse. Waeromme soudē wy dan de selfde inde voozgaende woorzen:Neemt ende etet/dit is mijn lichaem : Neemt ende dvincket / dit is mijn bloet/verstaen Ten ware dat wy segghen wilden dat de heere een dinc tweemaal doo; een ongeschicte *tautologia* (dat is de woorzen dicwils ende onnoodichlijck verhalende) heeft willen instampen.

Soo wort dan nootwendichlijc in dese woorzen:Neemt ende etet/dit is mijn lichaem : Neemt ende dvincket / dit is mijn bloet:van het wtwendich eten ende dvincken des monts ghehandelt : Maer inde woorz-

Matt. 26. c
Luce. 22. b

Luce. 22. b

Matt. 26. c
Marc. 14. c

Luce. 22. b

woorden: Welck voor v ghegheuen / ende
welc voor v vergoten wort/ende/ Dit doet
tot minder gedachtenisse/van het geeste-
lijck eten ende drincken. Daeromme soo
moet men den text met den sin der diuer-
scher sententien tsamenlijc onderscheydē
ende wel behouden/ende niet vermengen
oft het een voor dander wechwozen/ver-
doncheren oft bedrieghelijcken verzwijgē.

De heere Christus refuteert oft ver-
woept dese oec daermede seer sterckelijck/
dat hy (ghelijc wy te vozen geseyt hebbē)
na het beschrijven der gantscher substan-
tien oft des wesens (als het lichaem des
Sacraments) spreckt/ Dit doet tot minder
ghedachtenisse/claerlijc bewijsende dat de
gantsche actie oft handelinghe een *Mne-
mosinon* oft ghedenctesken Christi / sijns
doots ende weldaden sy. Daeromme soo
worden sy eygentlijc voor den mont Chri-
sti verwozen/datse in dit Sacrament/het
Sacramentelijck teeken / voor dese woo-
den: Dit is mijn lichaem: stellen willen /
daer hijt naghesteld heeft:ende om dat sy
wt de hochweerdighe woorden des hee-
ren/Dit is mijn lichaem/maken/Dit is eē
teeken mijns lichaems.

Matt. 26. c
Luc. 22. b
1. Cor. 11. c

Daeromme soo volgen wy in desen hā-
del de sententie des thienden Artijckels in
de Husvorsche Confessie/ende de breedter
ver.

betelaringhe inde Apologie desselfs. Den
selfde Artijkel inde onuerualschte Confes-
sie luyt aldus/welcke wy nauolghen: Van
het Nuontmael des heeren leeren sy / dat
het lichaem ende bloet Christi warachte-
lijc tegenwoozdich sijn / ende wtghedeylt
worden den ghenen die nutten oft eten en-
de drincken indē Nuontmael des heeren:
ende verwozpen de gene die anders leerē.

Verwozpen hebbende nu / heurlieder
dwalinghe vande teghenwoozdicheyt en-
de het ontfanghen des lichaems Christi/
soo willen wy dan nu ooc spreke van heur
liturgia oft ghebruyc des Sacraments oft
Nuontmaels/ghelijc van heurlieden hier
ende daer ghehouden wort.

**Enj. Dat het Nuontmael van
onse teghenpartije godlooselijck
ghehouden wort.**

Soo wie tot noch toe ghetwifelt heeft
welcke van beyde sententien inden sacra-
mentlijcken strijt de warachtichste sy / die
sal dat lichtelijck wt heur eyghen ordonan-
cien/maniere/ende ghebruyc (alsoo sy het
Nuontmael houden) connen besluyten en-
de gheordeelen. Want sy met soo groote
uerualschinghen en sacrilegien oft gheeste-
lijcke dieuerijen in alsulcke hoogweerdighe
Mysterien oft verholentheiden han-
de-

delen/dat een godduruchtich herte soodant ghe ontheplinghe sonder verschromenisse ende bevinge/niet en can bedencken noch ouermercken. Daeromme soo sullen wy hier roztelijc de verwoestinghen ende verualschingen van alsulche groote **M**ysterien verclaren/op dat de aerme schaepkens Christi heur vooz alsulche groote sonden ende gramschappe Gods/wachten moghen. Alsoo wort dan heurlieden **V**oontmael in vele manieren godlooselijch ghehouden.

.i. Wantmen het heyligh broot seggen oft ghebenedijen moet/gelijc **P**aulus seyt. Den ghesegenden kelt welckē wy segghenen. Ende segghenen oft ghebenedijen (ghelijc **C**alvinus seyde) is tot desen eynde consacreren oft heylighen/welck gheschiet met het woort der beloostenisse. Maer met wat woorden oft spruecken/sal dan nu dit broot ende wijn rechtelijcker gheconsacreert worden/dan met de selfde welcke de **E**uangelisten betuyghen / dat **J**esus selfs int consacreren oft heylighen deses broots ende wijns ghebruyct / ende ons te ghebruycken beuolen heeft:

1. Cor. 10. 6

Mat. 26. 6

Marc. 14. 6

Luc. 22. 6

1. Cor. 11. 6

Soo vermaent oock sekerlijck **B**esa in sine annotatien/segghende: **I**ck meene dat *eulogein*/benedijen oft seggenen/tselfde hier ende oock op vele ontellijcke plaetsen

sen des ouden Testaments beduyt / als het
 hebzeusch woorden *Cadas* dat is / *Agia-*
sin ki katierun heyllich maken oft consacre
 ren/want verhalende ende verclarende de
 ordinantie Gods/soo worden broot ende
 wijn tot dit heyllich gebruyt verordineert/
 datse Sacramenten des warachtighen en-
 de natuerlijcken lichaems ende bloets
 Christi sijn. Hy probeert oft prűst oock ter-
 stont daer na de sententie *Occomenn* diet
 alsoo wtleyt: *Wy benedűyen oft seghenen*
 dat is/al benedűdende soo bereyden wy.

Matt. 26. c
Marc. 14. c

Maer dese nemende het broot inde han-
 den/ende spraken de woorden des heeren
 niet/met welcke hy selfs het broot (op dat
 tet sijn lichaem sijn soude) gheconsacreert
 heeft / alsoo heutlieden eyghen formulen
 oft ordonantien des heylige Huontmaels
 (hier ende daer ghepzent/namentlick/de
 Heydelbersche / Emdensche / Londenscher
 Micronij/ende Datheni) Ja ooc het ghe-
 bruyt ende handelinghe in vele plaetsen
 wtghericht ghetuyghen.

Hier en douen sy ons niet voozwoopen
 alsoo sy pleghen / dat wy toouerachtighe
 consecratie oft besweringhe dűuen/want
 het gheen toouerijē en is / datmen Gods
 woort na sijn insettinge den elementē des
 Huontmaels byuoecht. Want het God
 beliest heeft met sijnen woorde ooc hemel
 ende

ende aerde ende alle creatueren te maken
 ende wt niet te scheppen: Want hy sprack
 ende sy zijn gemaect geworden. Het heeft
 synen sone ooc alsoo belijft. De see ende de
 winden te dwinghen ende te stillen / iae de
 dooden te verwecken. Ten lesten heeft hy
 oock alsoodese heylighe elementen willen
 heyligh maken/ ende ooc noch heden daerhs
 maect hysse met de selfde woorden heyligh
 dooz den mont des dienaers sprekende.
 Daeromme soo en laet ons niet wijsen we
 sen dan desen meester is / maer hem ghe-
 hoorzaem ende zijn nauolghers wesen.

Sy sullen voorwerpen/ dat se te voren
 op den predickst oel/ een langhe vermanin-
 ghe/ inde welcke den text Pauli. i. Cor. xi.
 van het heyligh Nuontmael ooc gheweest 1. Cor. xi. 6
 is) verhaelt hebben. Wy antwoorden/ dat
 tet een ander dinck is/ de toehoorders sin-
 pelighen onderrichten ende te leeren/ en-
 de een ander/ de heylighe elementen daer
 toe inghestelt ende gheordineert met het
 woort Christus te consacreten.

Den gheheelen sin/ gront ende eynde
 zijn diuersch. Paulus selfs schryuende di-
 en bries en repte het heyligh Nuontmael
 niet wte/ maer hy leerden de Corintheren.
 Ende dit consacreten en is gheen tooue-
 ringe. Want Paulus ghetuycht dat oock de
 ghemeenne spijse godtsaelichlijck dooz het
 woort

woort Gods/ende ghebet gheconsacreert
oft gheheylt wort. Moeten dan de ge-
meyne spijzen gheconsacreert worden/ve-
le meer moeten dese geestelijcke ende Sa-
cramentelijcke (met de woorden ons daer
toe van God ghegeuen) gheconsacreert
ende gheheylt worden.

Chriftus en heeft niet voor het Nuont-
mael onder het prediken / maer het broot
in syn handen ghenomen hebbende / van
oft ouer het selfde broot / de hochweerdighe
woorden der insettinghen oft conse-
cratien ghesproken. Waeromme en vol-
ghen dese hem niet/willen sy anders syn
warachtighe discipelen genaemt worden?
Voorwaer ten soude in het doopsel niet
ghenoech wesen datter een langhe verma-
ninghe oft verclaringhe van het doopsel
voorzghinghe / ten ware datmen daer te-
genwoordich int midden van het doopen/
de heylighe woorden (daer toe van Chysto
verordineert) sprake.

De herlige woorden des Nuontmaels/
moghen oec opt velt ende al wandelende
oft ouer maectijt verhaelt ende wtgheleyt
worden/maer verre tot een ander intentie
oft eynde/namentlic niet datmē het broot
ende den dranc/inde maectijt tot een Sa-
crament consacreren soude/maer om dat-
men de ghene dier sitten oft andersins te-
ghen:

ghenwoordich sijn/leeren soude. Daerom
me ist gheheelijcken een ander dinck / het
cappittel Pauli te verhalen op den predic-
stoel om te leeren/dan de woordē des hee-
ren onder het communiceren / suer het
broot te spreken / ende alsoo het selfde tot
dien eynde te consacreren.

Maer dat by heurlieden dese verma-
ninghe gheheelijcken van het heylighe A-
uontmael ende sijne elementen verschey-
den sijn/blijct daer wte/wantse op dē pre-
dicstoel gheschiet ende eer de elementen
voorghezet worden/maer het heylighe A-
uontmael wort aende tafel gehouden.
Maer wel aen/laet ons heurlieder *Rubri-
cam* (op dat wy soo spreken) oft heur ey-
ghen woorden byschrijven/die sy tusschen
de vermaninghe ende het heyligh Auont-
mael stellen.

Als de vermaninge gheeyndet is/dan
sal de dienaer afgaen vanden stoel / ende
staende aende tafel met dandere dieners
des woorts/sal by der gantscher kercken
oft ghemeynte de blijde ende salighe boos-
schappe van het Daeschen Jesu Christo/
wt Paulo i. Cor. v. vercondighen &c. i. Cor. v. b

Daer na sullen alle de dienaers/ouder-
linghen ende diakenen/ aen beyde de sijdē
der tafelen sitten/tsamentlijc met dandere
broeders wt dē volcke/tot dat de tafel vol

sy: Daer en tusschen sullender vier ghelafen met wijn/ van sekere dienaers geuult/ ende vier cleyn schotelkens/ aende vier hoecken der tafelen ghestelt worden &c.

6 Cor. 11. c
Hier hoorst ghy claerlijck dat alle dese dinghen / tusschen dese langhe vermaninghe (in welc het Cap. i. Cor. xi. ghemengt wort) en tusschen het warachtich beginsel des heylige Auontmaels ghestelt worden. Want nu worden eerst de elementen voortgestelt inde ghelafen en schotelkens/ welke sekerlijc (doen sy noch niet tegenwoordich en waren) door de vermaninge vanden predicstoel ghedaen/ niet gheconsecreert en costen gheworden.

1. Cor. 10. b
Hier worpen sy ons wederomme voorze dat sy nu het broot inde handen nemende/ de woorden Pauli: het broot welc wy gebruiken / is de ghemeynschap des lichaems Christi &c. (als inde plaetse der consecratiën) verhalen. Wy antwoorden. Dat dit de eyghene woorden der heylighmakinghe niet en sijn: Waeromme en verhalen oft spreken sy niet / de selue instellinghe ende woorden Christi / die hy daer toe gheordineert heeft: Want doen hy sprac/ Dit doet &c. soo en heeft hy sekerlijc niet alleenlijck het nemē oft ontfangen des broots / maer oock het spreken sijnder woorden (die hy selfs ghebruycet heeft) ernstelijc beuolen/ onuer-

onuerandelijc ingheset ende gheboden.

Sy segghen / dat den sin der woorden Pauli eenderley sy met de woorden Christi. Wy Antwoorden: Ost schoon eenen sin waere/soo en ist gheen mensche gheozloest/doordinancie Christi te veranderen. Ende ooc / soo weten alie menschen wel/ dat de woorden Pauli/niet en sijn de woorden der insettingen oft Christi. Wy en moghen niet een letter oft puncken (ghelijck Christus getuycht) in sijn woort versuymen oft verachten / hoe vele te min in soo groote misserie oft verholentheyte.

Daer en bouen/soo en ist gheheelijcken niet eenen sin/want met de woorden Pauli/en worden niet verclaert / wie/wanneer ende watter inghestelt / beuolen oft ghegheuen wort/daer nochtans aenden aentheur oft insetter alsulcker grooten misterien het gantsche ende principaelste hoofdstuck ghelegghen sy. Noch daer by en sijn noch en worden oock niet wtghesproken dese woorden/Welc vooz v gegeuen/voez v vergoten wort / tot vergheuinghe der sonden:Dit doet tot minder gedachtenis. Daer en wort oock gheen vermaen des nieuwen Testaments ghemaect. Daer en bouen soo en wort oock het ghegheuen bzoot ende wijn niet ghetoont / op dat de woorden der heylighmakinghe tot die

gheapplianceert/ghedirigeert oft toegheep-
ghent mochten worden / ghelick de hee-
re ghedaen ende beuolen heeft: Maer dien
szueck Pauli / lupt int ghemeyn alleen-
lijck vanden Sacramentelicken broode
als oft sy buyten de communicoen gewerft
oft elders af ghesproken hadden: ghelick
Paulus aldoen/ghen Auontmael ghe-
houden en heeft/maer ghelijc als van het
afwesende/soo heeft hi int gemeyn van
alle heylighe Auontmaelen (alleenlijck
om te leeren) ghesproken. Daeromme en
sijn noch de woordē niet alleueleens/noch
noch den ghehelen sin. Waert datse ten
minsten alleenlijck spraken / dit broot dat
wy nu bzenen / soo soudet schijnen datse
van het tegenwoordich broot en handelinge
spraken alsoo Christus ghesproken
heeft/ende niet gheheel generalicken van
een alwesende Auontmael/ghelick Pau-
lus int generael buyten het Auontmael de
se sijne woorden (die dese verhalen) *veluti*
in abstracto vel idea oft van het afwesender
ghesproken heeft. Noch soo verkeeren en-
de verdonckeren sy met soo diuersche in-
terpretation oft uollegghingen/ dese woor-
den Pauli: het broot/welck wy bzenen is
de ghemeynschap des lichaems Christi:
Dat sy selse gheenen sekeren sin en heb-
ben/vele min heere toehoorders: Sy dā-
ken

men nu seer sterckelijc teghen ons/ dat het
 woordelen *Communio* oft ghemeynschap
 daer niet en beteekene/ de wtdeyplinghe oft
 het ontfanghen des lichaems Christi/
 maer een recht aen het lichaam Christi/ oft
 gheselschap met des heeren lichaam te
 hebbene: Nu beduyden sy/ dattet de ver-
 gaderinghe/ ghemeynte/ oft ghemeyn-
 schap des lichaems Christi sijn soude: Nu
 dattet een ghemietinghe sinder verdien-
 sten beteekent: Nu oock daer en teghen
 bekennen sy dattet een wtdeyplinghe oft
 ontfanghinghe beteekent/ ghelijck wy seg-
 ghen.

Daeromme worden dese woorden ende
 tert (met soo dieuctsche ende onstantas-
 ghe wtlegghinghen verdenckert oft ver-
 keert sijnde) den toehoorders te vergheefs
 woorgheleyt/ midts dat de selue van heur-
 lieden niet verstaen en wort.

Maer dit is ten lesten/ een schandelijck
 bedroch/ datse (welck sy niet loochenen en
 connen) daeromme de eyghentlijcke woo-
 den des Auentmaels / vande heylige Ele-
 menten wechdoen / op dat de toehoorders
 niet hoozen en souden/ dat de selfde het li-
 chaem ende bloet Christi waeren / teghen
 heur eyghen verkeeringhe der heyligher
 woorden des Auentmaels / ende teghen
 heurlieder dwalinghe: Welck heur noch-

tans op dalder hoochste betaeinde te we-
ten/te gheloouen/ende aldaer met grooter
vreesen Gods te ouerdenckene. Maer de-
se schalcke menschen en willen / met het
wtsprecken der woorden Christi / heur sel-
uen niet refutereren oft beschamen. Ende
also trect deen sonde/dander na heur/ende
deen dwalinghe dander/ende versinct also
heure nauolghers / somtijts dieper ende
dieper int slijck der verdommenisse/ende
gramschap Gods.

ij. De tweede oorzake ende bewijfinge
dat sy het Nuontmael tontrecht wtreyken
is / want terstont als sy het heyligh broot
gheuen/soo spreken sy : Neemt ende etet/
ghedenct ende gheloofst dat het lichaem
Christi vooz v ghetruyst is &c.welcke sen-
tentie oft spreuck sy daeromme / int mid-
den der handelinghe ende int wtreycken
van alsulcke hoochweerdighe misterien /
met opset vooz houdē/op dat sy den Com-
municanten wijsmaken souden / dat die
(welck met dese woorden wtghedruct
wort) de gantsche cracht / sin ende oock
(op dat wy alsoo segghen) het sap ende
merch der woorden des heylighen Nuont-
maels sy . Nu soo worden gantschelick
in desen heuren sommarischen spreuck
des heylighen Nuontmaels / de hooch-
weerdighe woorden Christi: Dat is mijn
lic:

Lichaem / achterghelaten / met welcke een
 Christen mensch vermaent wort/wat een
 costelijck dinck / dat hem den heere daer
 gheeft / ende wat hy hem ghebiet te eten
 ende te drincken. Daeromme soo denct hy
 nootwendichlijck dat hy alleenlijck bzoot
 ende wijn ontsanct / ende dat hy de selfde
 etet ende drincket tot ghedachtenisse van
 het lijden des lichaems Christi.

Maer wat is dit anders / dan den toe-
 hoorders de kerne wt de sloesceren oft
 schelpen te stelen? Maer tot dese God-
 salighe communicatie oft des nieuwen
 testaments handelinghe / is grootelijck
 ghelegghen/met wat ghedachten/het Ge-
 looue der communicanten / in alsulcken
 heylighen werck becommert sy / oft hoe
 dattet met den leuenden God handele.

Daeromme als nu dan / de Christen
 mensche alsoo onder het communiceren/
 in dese ghedachtenisse becommert is/hoe-
 ran daer een Goddurchtich onderscheyt
 des lichaems Christi gheschieden / als
 den communicant niet en hoort / dat hy
 lichaem Christi ontsanct? Maer dat hy
 hoort ende meynt dat hy alleenlijck enckel
 bzoot tot ghedachtenisse des lijdens
 Christi ontsanct / sonderlinghe midts dat
 hem vanden sūnen wijsghemaect is / dat
 het lichaem Christi ouer duyfentich mijle

bouen ende buyten alle hemelen daer af
sy. Daeromme so en onderscheyt hy niet/
dat dit broot het lichaem des heeren sy
van ander brooden oft maeltijden / maer
hy meynt dattet enckel broot ende wijn
sy / ghelickt anders buyten het ghebruyc
des Huonnaels is.

Daeromme nemende het lichaem des
heeren sonder iudicie / oft niet onderschey
dende / soo worden sy aen tselfde schul
dich / ende eten ende drincken heur seluen
de tijtelijcke ende doch deewighe verdoe
menisse / ghelickt Paulus het wtuercozen
instrument Christi betuycht.

Sy sullen wederomme voorwozpen/
ghelickt sy plegghen / Maer de ghehele in
settinghe is te vozen op den stoel verhaelt
ende breedelijc wtgheleyt / Wy Antwoor
den / het Capittel Pauli . i. Corin . xi. is
wel voor een goet deel verhaelt ende ver
claert / maer in sulcker manieren / dat den
sochtozder niet min ghedencken en can /
in dese woorden gesept te sijne / dā dat het
ghene datter ontfanghen wort / het lic
haem ende bloet des heeren sy / Iae daer
teghen isser gantschelijck eenen contra
rien sin oft verstant teghen de woorden
des heyligen Testaments ghegeuen.

Maer oft nu schoon dic text in het voor
gaende met alsulcke onrechte wtlegghin
ghen

1. Cor. xi. f
Matt. 26. e
Marc. 14. c
Luc. 22. b
1. Cor. xi. f

ghen niet verdonckert en ware / nochtans
als nu de beureesde conscientie der armen
Christenen/alleenlijc inde woorden/heur-
lieden van heuren predicant gesejt (welc-
ke sy betrouwet) berommert is/so meynt
se dat de selfde/de geheele cracht/meynin-
ghe oft somme der woorden Christi heb-
ben/ende daeromme en ghedenct sy niet/
dat heur de woorden ghebreken / met de
welcke aengewesen wort/Wie ende wat-
men haer gheeft/maer denct dat haer al-
leenlijc enkel broot ende wijn ghegeuen
wort.

iiij. Wantet openbaer is / dat sy oec met
de selfde woorden willen schijnen nate vol-
ghen ende wt te spreken de woorden des
heylighen Auontmaels/want sy seggen/
Neemt/etet/welc het beginsel der woordē
des heeren is. Daeromme stellen sy met
een boosch bedroch ende conscientie alle-
lijcken het beginsel ende eynde des heylig-
hen text:maer sy sluypen daer wt de ghe-
ne/die int midden als het hert des heyligē
testaments sijn / ende die de principale
sententie oft sin begripen/namentlijc/wat
dien alder costelijcken schat des lichaems
ende bloets Christi sy welc ons aldaer van
Christo seluet dooz sijnen dienaer gheghe-
uen wort.

Daeromme soo ist een volcomen spetie
A v oft

oft aert des bedrochs / datse den simplen
ende onghelcerden toehoorder / met alsul-
ke schijnbare nauoiginghe der woorden
bestrijcken ende beguychelen / als oft daer
den gantschen sin des heyligē Testamēts
wtghelept ware / ende nochtans stelen sy
daer en tusschen (als het licht wt de lan-
terne / oft den costelijckē steen wt den rinc)
dese woorden / Dat is mijn lichaem / op dat
den communicant niet en dencke wat co-
stelijc dinc / de rechtghebruyckende / ende
pericoleus dinc / de qualijc misbruyckende /
daer ontfanghen.

Soo willen sy dan / met die cleyne ver-
maninge wijsmakē / datse Christi woordē
heuren toehoorders vercondighen / daer
sy inder waerheyt een recht wolfs gehuyt
voortbrēngen : Alsoo datmen warachte-
lijc hier inne / van heur dien spreuc Christi
segghen mach : Sy comen tot v in schaps
cleederen &c.

Matth. 7.

Ist datse met alsulcker meyninghe / de
heylighe woorden des soons Gods / Dat
is mijn lichaem / wt het midden van deser
sen entie niet en slypten : datse dan seg-
ghen / met wat meyninghe oft noot datse
(stellende de eerste ende leste woorden) dese
principaelste ende voornemelijcste achter-
laten die int midden als het hert en de sie-
te des heylighen Testaments sijn / te we-
ten

ken/datse den communicant niet en willen
inprinten noch te kennen geuen/dat hem
het warachtich lichaem Christi ghegeuen
wozt / aenghesien dat heuclieder dwaling-
ghe/ter contrarrien leert ende betuycht.

iiij. Wantet eenē ouden spruc inde chri-
stelijcke kercke is/ende wozt van Augusti-
no verhaelt ende ooc dicwils van dese self
de gheallegeert ende gepresen: Woecht het
woort bydē elemente ende het sal een Sa-
crament worden. Welcke sententie men
oock wel ende rechtelijck aldus omkeeren
mach: Neemt het woort vanden elemente
ende het sal aflaten een Sacrament te we-
sen. Maer Augustinus verstaet dit vā het
Sacramentelijck woort / oft van het ghene
dat elcken Sacramente eyghen is. Want
dese twee sijn de voorneemste ende prin-
paelste oft wesentlijcke deelē deses hoch
weerdighen Sacraments Christi/ghelijc
de bybelsche beschrijvinge der Sacramen-
ten / ende oock deser eyghen *definitiones* oft
beschrijvinghen/ghetuyghen.

Daeromme als men de woordē van Chri-
sto selfs ingheset om dit Sacrament heyl-
lich te maken / achterlaet/en datmen daer
voorze eenige ander versterkinghe vā woort
den tot dese elementē byuoecht/soo volcht
nootwendichlijc/dat de nature van desen
Sacramente hooschlijc verualscht wort/
oft

oft dat sekerlijc den voozsch: een sprueck
valsche sy.

Terceynlijck dese selfde wtghedruchte
woor:den der insettinghen indie Sacramēt
vanden b:roode/moetmen so nootwēdich:
lijc spzeken / als men int Sacramēt des
Doopsel / nemende het water / nootsake:
lijc seggen moet: Ick doope v inden name
des Vaders/ des Sons ende des heyligen
Gheests. Ende nademael/ datmen geene
ander woor:den int Doopsel/ vooz: de woor:
den van Christo inghestelt/ stellen oft ghe:
b:uycken en mach / ghelūcmen inde here:
ken h:storie van eenen *Arrians* leset: Als
oft iemand segghen wilde: Alle de ghene
die gedoopt worden/ die worden met Chri:
sto begrauen: oft/ Ick doope v inden naem
Christi alleenlijc: Alsoo en machmen ooc
de eyghen woor:den Christi die tot desen
Sacramēte van Christo seluer inghestelt
sūn/ int minste nietscheynden noch veran:
deren. Maer dese sullen heur by auontue:
ren met der Papisten droom verantwoor:
den ende beschermen/ welcke seggē moch:
ten/ dat Paulus beuolen heeft/ alleenlijck
inden name Christi te doopen.

v. Wantet seker en gewis is/ vooz: soo
vele als men tot alle heylige sch:ijuers ver:
staen can/ dat dese woor:den / Dat is mijn
lichaem/ met de voozgaende ende nauoigē
de

Matth. 28. 19.
Marc. 16. 13.

de woorden althit in dese consecratie by-
gheuoerche ende ghebruyt sijn geweest.

Het is openbaer dat ten tijden Iustint
martelaers ende Irenei dat is / kort nae
Christum / int ghebruyt gheweest sy / dat
de selfde heylige woorden ouer de elemen-
ten ghesproken sijn. Want Iustinus ver-
haelt inde groote Apologie de forme des
heyligen Auontmaels / ende Ireneus seyt /
dat het vroot ontfant het noemen ende
woort Gods / ende wort des heerē lichaem
De liturgie oft gebruyken der Sacramen-
ten van alle natien ende volcken diemen
alnoch beuindt / oft in wat manieren datse
beschreuen worden / so behouden sy noch-
tans dese woorden in grooter religien en-
de eerweerdichlijc.

Met wat recht / conscientie ende onbe-
schaemtheit veranderen ende verkeeren
sy / deewighe ende ghedurighe gewoente
der kercken Gods / Ja ooc de gene die van
Christo selfs ingheset is?

Waeromme straffen ende berispen sy
ooc der Papiſten *Sacrilegium* (dat is ghee-
stelucke dieuerij) datse een deel der ele-
menten ende woorden Gods wt den A-
uontmael des heeren ghenomen hebben /
daer splieden den gheheelen text des heyl-
ighen Testaments van daer nemen.

vi. Om datse niet alleenlijck / de hooch-
weer:

weerdighe woorden des nieuwen Testaments tot de elementē niet by en voegen/ met welcke de heere seyt datse sijn lichaem ende bloet sijn/ Maer datse ooc met alder neersticheyt/inde vermaninge die sy vooz de communie doen/ het contrarie leeren/ daer afleydende met alle neersticheyt der communicanten ghedachten/ghelooue en de consciencie / tot hemelsche speculatiē/ seggende/dat onse herten niet en behoozē te hanghen in dien broode oft wijne/maer te vliegen bouen alle de sichtbaerlycke hemelen / ende aldaer het lichaem Christi te soecken.

Maer daer teggen/soo wist ons Christus seer ernstelijc met den vingher op de heylighe elementen / spreckt ende wilt dat wy gheloouen / dat de selfde / sijn lichaem ende bloet sijn/ende hy gebiet ons dat wy daer sijn ghedachtenisse houden ende alle sijn veldaden dooz tghelooue ontfanghen souden. Siet nu hoe verre dat Christus van heurlieder Theologie verschilt.

Sy doen ende spreken inder waerheyt in heure vermaninghen/als oftse claerlijc ende vryelijc spraken: Christus v toonende het broot ende wijn/heeft sekerlijck beuolen dat ghy v gedachten daer op setten soudt/ende gheloouen/dattet sijn lichaem en bloet sijn:Maer wy seggen datse maer alleen

alleenlijck teekenen sijns lichaems ende bloets sijn / ende dat ghy v ooghen ende hert daer afkeeren moet / ende bouen alle hemelen climmen / ende aldaer speuren en soecken het lichaem ende bloet Christi / ende niet hier inden heylighen Tuontmael / broot ende wijn. Maer ghy christelijcke broeder volcht nu den genen die ghy wilt Want ghijse allebeyde (midts dien datse teghen malcanderen strijden) niet volgen en cont.

Men sal oock aenmercken deser menschen eensdeels vleeschelijcke ende eensdeel Rasende wilsheyt. Vleeschelijck is sy / want daer de schrijfture vanden hemel oft rijck Gods spreekt / ende van het ghedacht inden hemel / oft om hooghe te verheffen / daer verstaen dese de selfde plaetsen altoos vleeschelijc / plaets ghewis oft van plaetschelijcke verroeringhen. Soo is heurlieden / het ghedachte oft ghelooue om hooghe te heffen / soo vele te segghen / ghelijcken Astrologien / met de ghedachten in desen sichtbaerlijcken hemel te vliegghen.

Maer Rasende is sy daeromme / want daer God beuolen heeft / datmen hem soeken souden in syn woort ende Sacramenten / ghelijck eertyts inde Tabernakel oft hutte ende Vricke / soo ghebieden sy ons daer teghen dat wy metter herten en sin-

nen

nen / vande Sacramenten wſſchen / ende
 buyten ende bouen alle hemelen dolen
 ende wandelen ſoude / Chriſtum ende eeni
 ghe ſijne influentien van daer tot ons
 vloedende met ledighe ghedachten ende
 curieuſe ſpeculationen ſoekende.

Ik bidde v Chriſtelijcke broeder en is dit
 niet een wreedelijcke raſernij / daer Chri-
 ſtus om dit ſelfde / ſijnen vinghet en woor-
 den op het heylighe Auontmael dirigert
 oft rechet / en betuycht het ſelfde dat daer
 gegeuen wort / broot en wijn / ſijn lichaem en
 ſijn bloet te weſen / ende dat hy ons aldaer
 ſijn lichaem en alle ſijne weldaden ghebet
 te ſoeken / ende ghetuycht / dat dit tot ſijn-
 der gedachteniſſe behoort gedaen te wor-
 dene / ende beueelt dat men geheelijcken tot
 teghenwoordighe handelinghe aendach-
 tich ſijn ſoude. Daer teghen gebieden De-
 ſe / dat wy met onſe ghedachten ende ghe-
 looue daer aſwijken ſouden / ende bouen
 alle ſterren / in heuren *Empyreum* oft uer-
 ſierden hemel opclimmen / ende dat wy
 al daer curieuſelijck ſpeculerende dolen
 ſouden.

God voecht hem tot ons / deur ſijn on-
 grondelijcke barmherticheydt / hy wilt int
 midden van ſijnen volcke wonen / en oec
 int midden des Tabernakels op de ſter-
 ke / welcke hy om dit ſelfde hadde doen ma-
 ken

ken op datse ziju woonstede wesen soude/
hy maecht hem seluen familiaer oft ghe-
meyn met ons/ ende vooz soo vele alst ghe-
schieden can ooc sichtebaerlycken/ ghelycks
hy int oude Testament diervils met dier-
sche offeranden/tekenen/schaduwten/ ende
oock openbaringhen/ ende voozder oock
inden nieuwen Testamente hem in onse
sinnen wilt inbeelden/ als den sone Gods
mensch wort/ ende den heylighen Gheest
de ghedaente van een duyue/ blamme ende
windt aennemt/ en den Vader selfs wort
vanden hemel ghehoort/ ende wort in ju-
nen sone ghesien/ op dat hy ons soo vele te
meer tot godvruchticheyt verrecke/ ende
dat ons herte (God met ydele ghedachten
burtē alle hemelen soeckende) niet crach-
teloos en verdwynne/ oft ooc in dwalingen
en valle. Maer dese trecken ons seer ster-
ckelijck met dese heere schoone verman-
ghen van de goddelijcke openbaringhen.
O grouwelijcke ondancbaerheyt en ver-
uloecte stouticheyt.

vo. Om datse ooc inde voozgaende ver-
maninghe derghelijcke verualschinghen
in sommighe boecken daer by setten/ als
datse rechts vooz dese segghen/ dat wy
broot ende wijn tot ghedachenuisse Chri-
sti ontfanghen/ rechts oft wy alle alre
broot ende wijn ende niet oock het waer-

W

ach:

Actus 1. 6
Matt. 17. 2
Johan. 1. 14
Act. 6. 2

achtich lichaem ende bloet Christi tot sijn-
der ghedachtenissen ontfanghen. Dit sijn
heurlieder woorden: Niet twyfelende wy
sullen so waerachtelike dooz de werclinge
des heylighen Geests/met sijnen lichaem
ende bloede aen onse sielen ghespijst ende
ghelaest worden/als wy het heyligh broot
ende dranch tot sijnder ghedachtenisse ontfanghen.

Dit is voorwaer een openbaere ver-
schinghe des heylighen text ende sins.
Want de soue Gods en heeft niet gesept.
Neemt dit broot ende etet / Dit doet tot
mijnder ghedachtenisse. Maer gheuende
het broot ende wijn/sprac hy: Neemt ende
etet / Dat is mijn lichaem welc vooz u ghe-
geuen wort / Dit doet tot mijnder gedach-
tenisse. Dacromme is dit gantschelike een
sacrilega oft gheestelijcke diefstaliche wt-
legghinghe welck dese voorneemste woo-
den: Dat is mijn lichaem/wtsluyt en ver-
donckert/die vooz de ghedachtenisse ghe-
stelt sijn/met welcke claerlijc se kennen ge-
geuen wort/dat niet alleenlijc broot ende
wijn/tot Christi ende sijns lydens gedach-
tenisse/maer ooc het waerachtich lichaem
ende bloet Christi ontfanghen wort.

viij. Want dese heurlieder formule/
met welcke sy de communicanten aanspre-
ken als sy de spijsse gheuen/ is van so stek-
ten

ken ende cleyenen verstande / datse tot alle
 gemeyn spijse bequaem can wesen. Want
 een moeder oft huy/vader gheuende eeni-
 ghe spijse seggen mach : Neemt ende etet/
 ende ghedenet Christi ende sijns lijdens/
 ghelick hier doortijts de Gogaerden en
 Beghynen / met niet weynigher deuote
 woorden / heur spijse plegghen te nutten
 want sy seyden aldus:

Ich wil neder sitten ende eten

Onses heeten lijden niet vergheten

Sijn cruyts is mijnen disch

Sijn naghelen mijnen visch

Sijn lichaem mijn spijse

Sijn bloet mijnen dranck

Heer ick segghe u lofende danck.

Maer de heylighe formule Christi/
 Neemt ende etet / dat is mijn lichaem &c/
 en machmen gheensins ouer andere spij-
 sen segghen.

Dacromme soo leyden dese de herte der
 toehoorders tot alsulke onteeringhe dat-
 se betrans niet eccelenter van het heyligh
 Nuontmael en houden dan van eenige an-
 dere spijse / daer de godduruchtige mensche
 oec euen soo wel moghen ende behooren
 godsalichlike verdiensten Christi te pro-
 fen / en alsoo te eten op datse ouerdencken
 soo wel heure sonden / als deenige versoen
 offerande des lichaems Christi.

¶

Maer

Maer ten is niet genoech datmen daer
de gedachtenisse Christi houdt / maer mē
moet ooc weten / dat het ghene datter ghe-
geuen ontfanghen ende gheten wort / het
lichaem Christi is / want op het lichaem
Christi goduruchtelijc (na het gebot Pau-
li) van alle andere spijzen onderscheyden
moeten.

ix. Hier moestmen oock die seer groot ar-
gument der waerheyt aenmercken om
heer godloose en *sacrilegam* oft geestelijke
diesachtige wechneminge der Sacramē-
telijcken woordē vande elementē te straffe /
dat Christus soo seer goduruchtighen on-
derhoudet der Sacramentelijcker woordē
gheweest is / dat hy dese formule / Dat is
mijn bliset des nieuwen Testaments / wt
het oude Testament van Moysē ontleent
heeft / ende heeft de selue in dit sijn hooch-
weerdich verbont ghestelt / daer alleenlijc-
ken byvoeghende twee woordkens / tot
eē onderschept met den ouden Testamen-
te / te wesen / Mijne ende Nieuwen.

Met wat stouticheyt / oft godloose vry-
heyt nemen sy dan soo geheelijken wech
wt de handelinghe ende vernieuwinghe
des hooghweerdighen verbonts dese oude
formule des verbonts / die God tusschen
ons ende hem / soo wel int oude Testamēt /
sijn volc voorgezet / als ooc nu int nieuwe

doog

woor: sinnen sons vernieuwel heeft? Is die
 woor: des leuendigen Gods / ende sijn lie-
 uen soons woorden (als verschrickelijcke
 donderslagen) beuen? De welcke ernstelijc
 seyt dat eer hemel ende aerde vergaen sul-
 len / dan een tittel oft letter van Godes
 woor: ende der heyligher schryfture / Ende
 die daer seyt dat hy / die schepper des he-
 mels ende der aerden is / wt hem seluen
 niet en spreckt / noch en doet / maer dat hy
 beueel van sinnen vader woor: gheschreuen
 heeft / wat hy spreken oft doen moet.

¶ Want ouermids sy altoos seer roe-
 pen datse oec gheuoelen / dat het lichaem
 ende bloet des heeren warachtelijc / inder
 daet ende wesentlijc in sijn heyligh Huone
 mael ghegeuen ende ontfangen wort / soo
 spreken sy noodwendighlijc tegen heur sel-
 uen / ende beschuldighen heur selfs van sa-
 crilegie oft gheestelijcke dieuerijc / datse al-
 fulcx beroemende ende protesterende / niet
 tegenstaende de selfde heylighe woorden
 (met de welcke selfde wt Godes mont
 betuycht wort) wt dese heylighe formule
 int midden des Communioens den toe-
 hoorders ontfelen / om datse niet min den-
 ken en souden / dan datse het lichaem ende
 bloet Christi ontfanghen

¶ Maer laet hier dese vier argumenten
 wel ouerlept worden / wt de welcke men

moghelijck beuinden sal / wat sy vooz een
Sacrament hebben / ende oft het gantsche-
lige oock een Sacrament sy.

Ten eersten / soo hebben wy hier vooze
den reghel Augustini aengheruert / seet
hooch ooc van dese gheacht / Voecht het
woort bydē elemente ende het sal een Sa-
crament worden / welc men van eenich be-
sonder ende elcken Sacramente eyghen
woort / van Christo daer toe gheordineert /
verstaen moet: Want niet elc woort comē
de totten elemente / een Sacrament maect /
maect het eyghen woort ende tghene dat
van Christo selfs daer toe ingheset is: Al-
soo dat warachtelijc den sin oft meyninge
van desen regel wesen moet / Voecht het
eygen / behoorlijc ende van Christo gheor-
dineert wort totten elemente / ende het sal
een Sacrament worden.

Hier wt volcht nu nootwendichlijc / dat
desen reghel omghekeert sōde / ooc recht
sy / Neemt het eyghen ende vā Christo ge-
ordineert woort vanden elemente / so salt
laten een Sacrament te wesen / ghelijck
oft icmant van het Doopsel wechname de
se woorden / Ick doope v inden name des
Vaders / des Soons ende des heylighen
Gheests. Daeromme midts dat de Calui-
nisten de woorden van Christo gheordi-
neert / int heylighe Huwintmael ouer het

bzoos

Marc. 16. c

broot niet en spreken/ende alsoo het eygen
woort vanden elemente wechnemen/soo
blycket gantschelghe dattet gheen warach-
tich Sacrament en sy/oft daer wort seker-
lyc van heur een seer groote ontheplighin-
ghe oft scheyndinghe van soo hoogheer-
dighen Sacramente ghedaen oft bedre-
uen

Ten tweeden/ist oock nu ter tyt eenen
gheapprobeerden reghel inde ketche
welck ooc sonderlinge van dese seer hoch-
geacht wort/Daer alwaer do;dinancie van
Christo ingheset niet onderhouden en
wort/daer en is gheen Sacrament. Maer
de handelinghe van Christo selfs ingheset
en wort van dese niet onderhouden/want se
dwoort van hem selfs ingheset ende geor-
dineert/om dit Sacrament te houden/niet
en verhalen Want daer hy sprekt: Dit
doet/et. so beueelth y datmen alle tghene
dat tot;te daer voorgaet/doen ende onder-
houden sal/te weten/dontfanghen ende e-
ten des broots ende lichaems/het drinken
des wijns ende bloets/ende de verhalin-
ghe der woorden die hy ghesproken heeft.
Daeromme de ghene die de eyghen woor-
den deses Sacraments achterlaet/die en
houden Christi ordinancie niet/ghelijcke
vanden Calucnisten blijt.

Ten derden/soo is het heyligh Xuont.

Ik lig

mael

mael

mael ē eten des broots / welc het lichaem
 Christi is / ende eenen drinck des wijns
 welc het bloet Christi is. Maer de Calue-
 nisten en eten alsulckē broot noch en drin-
 ken alsulcken wijn niet. Daeromme bli-
 ket datse het heyligh Huontmael niet en
 eten drincken noch en houden. Want het
 is eenen bekenden reghel: Dat so wien de
 openlijcke ende bescheydene verclaringe
 oft beschrijvinghe ghenomen wort / alsul-
 ken wordet oock het verclaerde benamen.
 Maer dese en willen alsulcke verclaringe
 oft beschrijvinghe in heurlieder Huont-
 mael niet hebben / daeromme soo verliesen
 sy oock het verclaerde.

Teu lesten / en can dit niet gheloochent
 worden / datter twee deelen in allen Sa-
 cramenten sijn / te weten het woort en het
 Element / welc claerlijckē bliet so wel wt
 de goddelijcke insettinge van allen Sacra-
 menten / als oock wt heurlieder eygen de-
 finicien oft beschrijvinghen der Sacra-
 menten.

Ghelijck dan / ist dat iemant buyten al-
 len noot / het behoorlick Element ver-
 surmt oft veracht / als dat hy gheen broot
 ende wijn int heyligh Huontmael / noch
 water int Doopsel ghebruycken en wilt /
 die en sal sekerlijck gheen warachtich Sa-
 crament hebben: Tselfde volcht voormaer
 open:

openbaerlyck / ist dat iemant oock het ander wesentlyck deel te weten. het behoortlyck woort / welck van Christo selfs ingheset is / alwillens achterlaet. Soo schijnt voormaet vā dese deelen eenderley redene te wesen / te witen / datse gheen Sacrament en hebben.

Daerenbouen oock soo is het woort vele edelder ende costelycker deel dat het Element / daeromme vele te min machiment ouertreden ende veranderen / want het woort is gheantich goddelijc ende gheens aerdich / te weten / dattet wt den mont Gods selfs comt / ende is gantsche lijc de principaelijc sake des Sacraments / die den Sacramente (alsoo te spreken) het wesen gheeft / want door sijn woort ist al ghemact. Ihy siet hier oock sijn woort ende de waerheyt des dinc isser terstont / Ghelijck den hoepman volgeloofts spreckt / heere segt alleenlijck een woort / ende mijn knecht sal ghesont worden. Mat. viij

Luc. 2. 9

hier dient oock dien ghemeynen regel / dat als men eenighe wesentliche ende gantsch principael siuch wachneemt / datmen alsdan het gheheel werlt oft dinc in geenderley maniere stellen en can / ende alwaert schoon oock ghestelt / soo moetet nootwendichlijck vergaen.

Matth. 13. 9

Sommighe van heere ordinantien
 A n ghe-

ghelijck oock sijn de heydelberchse ende
 Petri Cathen / en hebben dese woorden
 niet neemt ende etet / ghedenct ende ghe-
 looft dat het lichaem Christi vooz u ghe-
 gheuen sy / maer verhalen allentijck de
 woorden .i. Cor. xi. het broot welck wy
 breken is de ghemeynschap des lichaems
 Christi in stede der consecratiën.

1. Cor. 10. d

Maer in dit deel moeten oock dese
 openbare verualschinghe aenmercken /
 datse vanden kielcke oft beker de woorden
 Pauli aldus verhalen / Het beker der
 danksegginghen / met welken wy dankseg-
 ghen is de ghemeynschap des bloets
 Christi / daer nochtans inde waerachtighe
 Grietsche exemplaren claer ende mercke-
 lijk staet / den beker der benedijdinghe
 welken wy ghebenedijen oft segghen
 et ghelijck heurlieden voozneemste hoofs-
 den Caluinus ende Gesa inde latijnsche
 ende oock franschoische translatie ouerge-
 set hebben / de welke daerouen claer-
 lijk berispen dese verualschinghe des
 texts Pauli.

Caluinus

Maer de Caluinistische ordinantien
 int franschois ende dier wt ouergheset is /
 en hebben ghaenschelijck den text der con-
 secratiën oft seggheninghen ouer het broot
 ende wijn niet / daer ghaet alleenlijck de
 betimantinghe vooz / die op den predickstoel
 ghe-

ghedaen is / ende daer nae nemen sy flechtelijck het broot / bzekent ende deylet wt / dwelc oock een grooter stouticheyt is / soo datse metter waerheyde niet dan enkel broot en hebben / wantse het broot oft kelc des heeren niet en consacreeren oft segghen.

Daeromme also si het woord tot den E. lement niet en voeghen / soo en hebben sy nootwendighlijck gantsch gheen Sacrament. Want wy bouen genoeg bewesen hebben / dattet een ander dinck is de woorden der insettingen des Avontmaels van den predicstoel / ende de forme der insettingen te verclaren / Dan nu in des Avontmaels handeling / de selfde ouer het broot ende den kelche / om te consacreren / te verhalen / gelijc Caluinus Paulum alleggeert segghende / het broot welc wy bzekien is 1. Cor. 10. 2 de ghemeynschap des lichaems Christi / den kelch welchen wy met het woord ende ghebeden daer toe consacreren is de ghemeynschap sijn bloets.

Maer welaen / laet ons int corte alle de voorgaende redenen verhalen / op dattet soo vele te elactlicher blijcke datter gantschelijck een schandelijcke Sacrilegie oft gheestelijcke dieuerij van dese bedreuen wort / als sy de hoogwcedighe woorden des heeren Testaments / vande consecra-

tie

des des broot ende wijns wech nemen.

Dattet een grouwelijke boosheyt is / de woorden der insettinghen des heylighen Sacraments van sime elementen te scheyden ende die inde seggheninghe des broots ende wijns niet te ghebruycken.

i. Wantmen met grooter neerslicheydt / eerewerdicheyt oft religie / de ordinancie ende insettinghe Christi houden ende bewaren moet. Maer Christus en heeft niet alleenlijc de dinghen ghenomen ende ghegheuen om te eten ende te drincken / maer hy heeft oec de woorden ghesproken ende soo seer ernstelijc beuolen.

ii. Want nae den reghel der Kercken moet het woort by den elemente gevoecht worden / indient een Sacrament wesen soude ende niet welck woort ghy wilt / maer egheue dat elcken besondere Sacramente eyghen ende van Christo daer toe ingheset is.

iii. Want ghelijc niet gheoorlooft en is de ordinatie des Doops te veranderen / oft eenen anderen spreut / al waer hy oec goddruchtich ende vanc Doopsel ghesproken inde plaetse der behoorlijcker woorden in te stellen / gelijc oster iemant vooz de woorden / Ik doope u inden naem des Vaders / des Soons / ende des heylighen Gheests seggen wilde / het Doopsel is een bat der

we

wedergeboerten/oft/den Doop is een be-
sekeringhe der goeder consciention: Alsoo
en ist oec niet georlooft de ordinantie des
heylighen Huontmaels te veranderen.

iiij. Want de geheele oude Kercke heeft
eerweerdichlijc onderhouden de woorden
Christi int heyligh Huontmael te verhalen.
Daeromme laet ons het selsde oock doen/
ende niet wijser dan de selsde wesen. Het is
eertepulijc eē grote stouticheyt datse sulc
he leelijche vernieuwinghe in soo heylige
verholentheyt deruen instellen.

v. Want een Christē mensch moet Ch-
stum sijnen meester hooren volgen ende
navolgen/sonderlinghe in alsoodanighe
verholentheden/want hy heeft ons een ex-
empel ghegeuen/dat wy doen souden ge-
lijc hy ghedaen heeft.

vi. Want het broot ende wijn moeten
ghiconsacreret ende gheseghent worden/
ghelijc Paulus seyt. Den gesegenden kelic
welcken wy seggenen. Maer niet wat an-
dere woorden kunnen rechtelijcker gheseg-
genen/dan met de gene die Christus sels
ouer delementen tot de sijne ghesproken
heeft.

vij. Wantmē de Sacramentelijche woor-
den inde teghenwoordighe handelinghe/
den teghenwoordighen elementen bruo-
ghen moet ghelijc int Doopsel gheschiet/
also

alsoo dat daer niet in generael eenighen
goddelijcken spreuc vanden Doop gespro-
ken en wort/maer mē moet oec de woordē
tot dē tegenwoordigen handel en mensch
by voeghen. Also heeft Christus met den
vingher de teghenwoordige dinghen die
men eten ende drincken moet ghewezen
ende heeft claerlijck ghesproken vande sel-
ue watse sijn en wat hy daermede gedaen
wilt hebben. Maer heuten spruck daerje
mede segghenen souden luyt alleenlijck in
generael rechts oftmē het heyligh Nuont-
mael niet en hielden/maer datmen luyt
het selfde/ende van het afwesende handel-
den.

vij. Want als Christus ghesproken
heeft/Dit doet/en heeft hy niet alleenlijck
het ontfangen eten en drincken des broots
ende wijns beuolen / maer datmen oec de
selfde woorden die hy gesproken heeft wt-
spreken soude.

ix. Want daer en moet niet een letter
oft punctken van Godes woort afgheno-
men worden/hoe vele te min in soo groote
verholentheden. Met wat conscientie oft
onbeschamtheyt/nemen sy dan dien ghe-
heelen heylighen text vande heylighe ele-
menten?

x. Want als het eyghen woort van het
element wechgenomen is / so en rant geen

Sacra-

Sacrament sijn / ghelike Augustinus het
sijfde claerliken weteyt / seggē / Meemt
het woort van het Doopsel / wat is anders
dan water dan water: Alsoo sprent den seluē
oor *lib. vi. de baptismo* / Maer wie en weet
niet / datter gheen Doop Christi en sy / in
dien de Euangelische woorden / door de
welcke dit *symbolum* oft teeken bestaet / al-
daer ghebreken.

xi. Want als men Christi instellingē niet
en houdt / so en ist geen warachtich Sacra-
ment / welken regel sy doch van weerden
houden ende dicwils verhalen: Maer als
des heeren woordē ouer de elementē niet
ghesproken en worden / so en wort Chri-
sti instellinghe niet gehouden.

xii. Want gelijc een grauvelijcke boos-
heyt ware delementen die van Christo in-
ghefelt sijn te veranderen / so ist ooc vele
schandelijcker en grauuelijcker boosheyt
de woorden / die van Christo ingheset sijn
te veranderen.

xiii. Want als Christus woorden na de-
se heure ordinantie verandert worden / so
en wort den schoor der niet te kennen ge-
geuen / wie / ende wanneer hy dese hande-
linghe inghefelt heeft / ende watter ghe-
geuen wort: Want de woorden Pauli (al-
soot bouen bewesens) gheensins den ge-
heelen sin der woorden Christi en ver-
cla-

claren.

xiij. Want Christus soo eereveerdich-
lyck de ordinantie des verbonds inden ou-
den Testamente behouden heeft, welc oec
Moyſes Exodi. xxiij. wt het beuel Gods
ghesproken heeft, welc oec de Epistel tot
den Heb. int ii. Cappittel verhaelt: Dit is
t'bloet des Testaments: Alsoo dat hy tot
onderscheyt twee woorden en alleenlyck
bygheuoert heeft, te weten / Nieuw ende
Ouden. Ten is oock gheen twyfel, dat
Christus in de eerste deel des heylighen
mentmaels oock gheuoelt heeft eenighe
woorde die int voorgaende oude oft Pa-
schens Avontmaet ghebruycdelijc syn ge-
weest. Daeromme soo ist een boosachtige
Routicheyt inde vernieuwinge van alsul-
ken hochweerdighen verbont des nieu-
wen Testaments, die hochweerdighe or-
dinantie des ouden verbonts te verande-
ren welcke nochtans alsoo langhe vanden
leuenden God ende synen beminden Sone
ghebruycet sijn geweest.

xv. Irenaeus seyt seer claerlyc, het broot
ontfangende den name oft noeminghe des
Heeren, Item ontfangende het woord des
Heeren, wort een Eucharistia oft Sacra-
ment: Alsoo dat hy elcklyck te kennen
gheeft, dat men Christi woorden tot den te-
ghenwoordigen broode byvoegen moet
op

op dattet met de selfde geconsacreert wor-
de/en op dat Christus deur den mont sijns
dienaers sprekende/ noeme het ghene dat
niet en is/dattet sy/ende op dat hy sprekende
ende ghemaecht werde/Psal. cxxij. Rom.
xij. Wantet gheen sterfelijcke menschen
en sijn die daer sprekē/maer Christus selfs
ende den Sheest sijns hemelschen Vaders
spreken deur des menschen mont. Laet dā
dē Sonie Gods al noch deur dē mont van
sijne dienaers sprekende/ int consacreren
van sūne Sacramenten/sijn eyghen ende
van hem selfs inghestelt woorz behouden/
op dat hy altoch segghe tot allen commu-
nicanten/Neemt ende etet/dat is mijn lic-
haem.

xvi. Want alsoomen de woorzden der
thē gebodē (welcke met de hant Gods in
twee tafelen gheschreuen sijn) noch ooc de
woorzen van des heeren ghebet/welc als
een sekerre ende daghelijcke oeffeninge om
te bidden van Christo allen menschen vooz
gheschreuen is/ia ooc geenderhande dinc
inde heylighe schrifsture/niet en behoort te
veranderen/te bzenen noch te verminde-
ren: Alsoo en moghen wy inden Huont-
mael niet wijser dan onsen Meestet ende
leeraet Christus wesen.

xvij. Wantinen geen eyghender / claer-
der noch verstandelijcker woorzen hebbe

en can / dan de selfde woorden des heeren
en sijn / Dat is mijn lichaem / Dat is mijn bloet
Ende int maken der verbonden ende Te-
stamenten soo moetmen degen woorden
met alder eereveerdicheydt ende ghetrou-
wichheit ghebruycken ende byuoeghen.

xviii. Christus spreck tot sijne Apostelen
Die u hoort / die hoort my / ende / Ghy en
sijt niet die daer spreck. maer den Geest des
hemelschen Vaders . Alsoo ghetuycht de
Schriftuere ouer al / dat God selfs doot sy-
ne dienaers spreck. Daeromme soo wie al-
soo tot Godes woort ende Sacramenten
gaet / als oft hyse niet van God selfs oft zyn
nen Sone / maer alleenlijck van eenen ster-
felijcken mensche ontfinghe / die ontfanct se
voorzwaer onrechtelijc.

Daeromme midts dien dat Christus
selfs het heyligh Avontmael / ende daer-
in zyn lichaem ende bloet den Communi-
canten wtdeylt / ghelijck hijt hier voottijts
den Apostelen inden Avontmael / ende
zinnen Vader aent Crucce gegeuen heeft:
Soo moetmen zyne woorden gheheel lae-
ten / op dat den toehoorder so vele te meer
wete / dat den heere selfs als middelact
daer teghenwoordich staet / en het nieuwe
Verbont oft Testament tusschen hem arm-
sondaer en de Almogenden God doot zyn
lichaem vernieuwet . Indien datmen de
woort

woorden Pauli als vanden afwesenden
Christo/ende als van eenen mensche ghe-
sejt sijnde verhaelt / wouen dattet een
grouwelijche sacrilegie oft geestelijche die-
uerijē der geschepender inscttinghen is / so
meynt oec de communicant dat Christus
absent ende niet tegenwoordich en is / en
dat hy alleenlijc met den Predicant te doe-
keest oft handelt / ende wozt alsoo / so wel
vande vertroostingē berooft als dat hem
de gantsche sake ende handelinghe in ver-
achtunghe comt.

xij. Want Paulus te rechte spzeet / dat
indient onghewoont is eens menschen
Testament te veruulschen oft te verande-
ren / vele te meer ist een schandelijcher
schelmijē het Testaments des Soons
Gods te veruulschen. Wie soude verdra-
ghen oft liden / datmen de minste sillas-
be oft letter wt sijns vaders testament wt-
schabde oft veranderde? Maet dese en
veruulschen niet alleenlijc den text des Te-
staments Christi / maer nemē hē gantsche-
lijck wech wt de handelingē der conferra-
tien / ende inde nauolghende vermaningē
diese doen en breken sy den seluen niet des-
te weyniger ende dat seer schandelijcken.
Oft dit niet een groote sacrilegie oft gee-
stelijch dieuerijē en sy / moghen alle ver-
standighe menschen ouerdencken.

rr. Want Paulus segghende dat hy
 den Cozyntheren tselfde ghegeuen hadde
 dat hy vanden heere ontfanghen heeft / so
 heeft hy heurlieden de ordinantie des A-
 uontmaels / alsose van den heere gehouden
 is/ en also yse houdē souden/voorgesche-
 uen. Waermede hy ghenoechsaem te ken-
 nen ghegheuen heeft datmen die ghehee-
 le forme des Auontmaels / soo wel int-
 wesen als inden heylighen text hoch-
 meerdichlijcken behouden ende bewaeren
 moet/ende gheenderhande veranderinghe
 daer by poeghen. Daeromme soo volghet
 noot sakeijc / dattet een groot sacrilegium
 is/ te veranderen de forme om het Auont-
 mael te ghebryuchen/ welke soo treffelijc
 den Apostel/ soo heylighlijck ende (op dat
 wy alsoo seggen) supersticiuselijc oft seer
 conscientieuselijc bewaert en wtghedruet
 beschreuen heeft/ ende tot dandere kerckē
 neerstelijck (also hūt vanden heere ontfan-
 ghen hadde) verbeyt heeft/ beuelende dat
 se oock alsulcke forme int ghebryuc des A-
 uontmaels eerweerdichlijck onderhouden
 onde bewaren souden / Welcke ghetuych-
 enisse alleene met recht dese behoorde te
 bewegen/ dat se heur van alsulke grouwe-
 lijcke stouticheydt (int veranderen van al-
 sulke groote misterien) mīdē ende wach-
 ten souden.

xix. Ten lesten/soo en cannen voozwaer
 niet gheloochenen/dattet een groote voos-
 heyt sy de goduruchtige aldaer vande wa-
 rachtige ende saltchmakende vertroosting-
 ghe ende instellinghe te veroouen. Maer
 het is een groote vertroostinghe/den So-
 ne Gods selfs daer te hoozen / v dooz den
 mont sijns dienaers / met sijne waracht-
 ghe woorden des leuens/claerlijc aenspre-
 kende ende seggende. Neemt ende etet ec.
 Item seggende het ghene dat ick v nu te
 eten ende te drincken gheue. Dat is mijn
 lichaem ende mijn bloet / Welc ick haeste-
 linghe vooz v en uwe salicheyt in den cruy-
 ce gheuen sal. Maer ick gebiede v/dit tot
 dien eynde te ontfanghen ende te eten / op
 dat ghy vooz een warachtich ghelooue al-
 soo mijns gedenct/ende sekerlijc weet/dat
 ick v vanden Vader geschoncken ben/dat
 ick vooz v sterue ende v met mijne groot-
 ste goeden ende weldaden rijc ende salich
 maecke. Alle dese spreucken des Soons
 Gods vol grooter vertroostinghe diemen
 aldaer van hem teghenwoordich behoort
 den te hoozen / die worden den communi-
 canten wechghenomen / als men de wooz-
 den des leuens/sijns hoochweerdigen Te-
 staments wechneemt.
 De dese redenen blijcket claerlijc / dat
 heuclieder liturgia oft gebruyce des Huont-
 mactis

maels niet alleenlijck met een sacrilegio
oft geestelijke dieuerige besmet en is / en-
de datter alsoo (eylacc) ontellijcke vele scie-
len inde ewige verdoemenisse ingeuoert
worden.

Daeromme so isser gantschelijc en grou-
welijcke valscheyt in dese menschen / Dat
als sy met soo groote stouticheyt ende on-
beschamtheyt de leeringhe vande teghen-
woordicheyt ende het eten des lichaems
Christi verkeeren / ende de woorden der
heyliger insettinghen ende heylighmaking-
ghen vande elementen met een voosachtig-
ge stouticheyt weernemen: ende ten lesten
in het wircycken des heylighen Avont-
maels met heur valsche formule der ver-
maningen (welc is: Neemt / etet / geloof en
gedenct / dat het lichaem Christi voor u gege-
uen is) de voorneemste woorden / Dat is
mijn lichaem / weernemen ende ontfelen
alsoo dat den toehoorder denct / dat hy al-
leenlijc bloot ende enkel voot ontsant.

Dese altesamen (segghen wij) als sy-
lieden met een sacrilegio oft gheestelijke
diesachtighe licentie oft oorlof teghen het
beuel Christi deruen verkeeren. So sijnse
daer en tusschen seer superstiteus oft te
seer conscientieus int onderhoude (woy en
weten) van wat circumsantien oft omstan-
dinghen gheheelijc *Adiaphoris*) dat sijn vry
mid-

middel dinghen die noch gheboden noch
verboden en sijn ende welclimen vzielijck
doen ende laten mach)Iac oock eenichsins
schadelijck/ghelijck daer sijn ghemeynder
maeltijden tafelen / potten ghelafen ende
schotelen/ende ooc gheimeyn broot/en niet
(also syse heetē) hostien oft onwelkens te
gebruyckē:het broot te breekē/en de stuckē
dē omsttendē wt te deyen/te sittē en niet
te staene oft te knielen/het broot inde han-
den te nemen ende niet inden mont / sa ooc
breeder oft ruymelijcker nemen dant in-
der kercken ghewoonlijck is gheweest.

Maer niet wat schrijft uere sullen sy be-
wisen/datmen dese cerimonien oft circon-
stantien nootsakelijck ghebruycken moet?
Sy segghen dat Christus gheseydt heeft/
Dit doet met welck ghebot sy willen ghe-
bieden de neerstighe onderhoudinge van
alle de constantien en alle voorgaen-
de cerimonien. Dwelck valsck te zijne niet
alleenlijc de kercke hier voortots met con-
trarien ghebruyck ghetuycht heeft / maer
dese ghetuyghent selfs ooc . Want waer-
omme en houden sy heur heyligh Huont-
mael niet esauonts ghelijc den heere ghe-
daen heeft? Waeromme niet eerst van an-
dere spijse wel versadet sūde? Waerom-
me niet heur dertienste / ghelijc den hee-
re met sijn Apostelen? Waeromme niet

—

I iij

in

in gemeeyne huysen: Waeromme oec niet/
hebbende eerst malcanderen de voeten ge-
wassen: Maer hier inne ouertreden sy
heuren reghel / datse al sittende eten/daer
nochtans Christus met de sijne *discum-
bens* ligghende / oft op de sijde rustende na
doudde ghewoonte het heyligh Huontmael
volbracht heeft.

Christus hadde oorsake inden heylighen
Huontmael het broot te bzeken / want hy
en hadde gheen cleyn brokens/om elcken
besondere wt te deplen. Waeromme so
heeft hy dit ghedaen/eensdeels/na de ghe-
woonte van dien lande/ten anderen oock/
doo; de nootsakelijcheyt wt de forme des
broots spruytende (midts datse daer broo-
den onder daffchen ghrvackten / ghelijck
vlayen oft coecken ghebzuypet hebben) niet
dat hy ghewilt heeft / dat dit gheheelighen
tot de substantie oft wesen des heylighen
Huontmaels behooren oft noodich wesen
soude. Waeromme so ist een sochvuuldighe
ende supersticieuse oft te seer conscientieu-
se onderhoudinghe / datse sommighe onbe-
hoorlijcke ende onbequame circonstantien
oft omstandighen (ghelijck de sinnen die
alle dine datse voo; sien doen / nadoen wil-
len) naevolghen / ende daer en tusschen so
verachten ende versmadē sy de principael-
ste stucken / supersticieuselijck de mugghen
sitten:

stijtende/ende stoutelijck den kernel inslo-
kende.

Maer den boosen gheest heeft daer den
re ooc gheen cleyne gewin. Want alsoo ver-
doemt hy met heuren exempel onse here-
ken / ende met die gheheele ghedaente der
gemeynder maeltijt maect hy dat heurlie-
der herten des te min tot deuocie oft eer-
biedinghe beweghet worden/ende voort-
so maect hy heurlieden des te lichtelijcher
wijs / dat daer gantschelijck anders niet
dan enckel broot ende wijn/ gelijc in ande-
re ghemeyne ghelaghen ende maeltijden
ghegheuen ende ontfanghen wort.

Maer daer en teghen/soo hebben hier
voortits de Apostelē oft Vaders seer rech-
telijc ghedaen/veranderende den tijt van-
den auont/indes morgens tijt / ende ordi-
nerende datmen het heyligh Auontmael
alleenlijc nuchtereu wesende houden sou-
de/ende sy hebben sonder twijfel ooc ande-
re circonstantien verandert waer as inden
eersten Augustinus / Chrysostomus ende
Hieronymus getuychenisse gheuen : Wy
en sullen nu niet seggen van Leone Papa
ende andere/ Ende voortso/ so vele alst den
broode aengaet/soo schrijft Epiphanius/
dattet ronde en cleyne Eucharistie (dat sijn
broodkens tot ghebruyt des Auontmaels
ghebacken) gheweest sijn: Want sy lieden
I v ghe.

gheffen hebben dat het ghemeyn volc tot
gemeyne maeltijden ghenercht was/daer
omme soo hebben sy het heyligh Huont-
mael (met alder neersticheyt de circumstan-
tien veranderde) vande vleescheliche en-
de ghemeyne maeltijden tot dalder groot-
ste eereweerdicheyt neerstelijck ghetroc-
ken ende gheleyt.

Het is certepulijck goddelijck datmen in
alder manieren toefiet ende make dat alle
Christen dese soo groote misterie oft ver-
holentheyt (nochtans sonder superstitie
en onwetentheyt der waerheyt) met groot-
ter reuerentien ende eerbiedinge houden
int welcke sy het bloet des Soons Gods
ontfanghende/een nieu testament maken.
Hier moetmen oec neerstelijck teghen de-
ser menschen ghehelethe aenmercken dat
het een andere ghelegentheyt met ons is
want met Christo ende synen apostelen ge-
weest is: Want sy waren oec int midden
van gemeyne maeltijden seer religieus en
de godduruchtich/maer wylieden ter con-
trarien son int midden van alsulcke misfe-
tien oft verholentheden te seer werelts oft
ghemeyn. Daeromme soo moet dese *Adi-
phora* oft middeldinck de ghelegentheyt
der personen aenken want de middeldin-
ghen/circumstantien/spellen ende gheloe-
kenissen der gemeynder dingen die heur
niet

niet en ledden oft schaden die schaden
ons.

Maer het beuel Christi / Dit doet dat
het alleenlijck op het voozgaende gebot
vant nemen ende eten / doozoot en wijn / dlic
haem ende bloet des heeren / ende vande
woozden Christi te verhalen / ende niet op
alle de voozgaende circonstantien / welcke
niet alleenlijc niet tot het wesen des Sa-
craments en behoore oft vā God gebode
en sijn / maer sijn ooc gantschelijc vyz / ende
daeromme moetmen in alder manieren
dzuuen om onderrichtinge / opbouwinghe
ende godurnchticheyt inde hertē der god-
uruchtigen te verwecken. Daeromme soo
laet ons al sulcke heylighe dingen (na het
oude ende heyligh sprceewoort) heylighlic
handelen. Want bouen het onderscheyt
van onse persoonen ende herten van heur
lieden / soo moetmen ooc weten dat Chri-
stus ghenootsaecht was hem te voeghen
na deerste Huontmael des Paeschfeests.

Daeromme soo lietmen hier claer-
lijck een verlicerde meyninghe / ende een
ghebzantteekende conscientie / oft lieuer
eenen ydelen spot des Sathans (wt den
welcken principelijcken alle dese verstroo-
ringhen spruyten) datse in cleynen en vyz
dinghen heel superstitieuse oft te seer con-
scientieuse onderhouders wiltē wesen:

Maer

Maer daer teghen inde hoochste ende
voornemelijckste stucken sijnse gansch
met eenen sekeren ende onnachsamen/
tae oock stouten moet/ als datse nae heurē
goetduncken de Sacramentelijcke wooz-
den eensdels gantschelijcken wechneemen/
ende ten anderen bzenen ende verkeeren/
ende ooc datse Christus (betuygende dat
het broot sijn lichaem is / ende het seluer-
beuelende wtwendichlijck te nemen ende
te eten) derren leugen straffen/ midts dat-
se de menschen met heure dwalende glos-
sen ende wtlegghinghen vanden heyligen
broode ende Huontmael afstrecken/ en ley-
den in heuren verkerden hemel *Empyreo*
om aldaer het lichaem ende bloet des hee-
ren te soecken.

Dit is sekerlijc gheen cleynē sonde hoe
wel datse de Sacramentarisc diuwils ver-
cleynē/maer ganschelijc eē groote en grou-
welijcke/ Daeromme betuycht Paulus/
dat de gene diet onweerdich ontfangē oft
niet onderscheydende hier het lichaē des
heerē / schuldich worden dessels/en datse
met tuitelijcke/ia ooc eeuwige verderfenisse
gestraft ende geplaccht wordē. Want hy
seyt datter daeromme vele swar oft sieck
sijn en ooc vele steruē/en voorts datse heur
seluen het oordeel oft verdoemenisse eten.

Daeromme soo en sullen wy (Paulum

vol-

volghende) niet qualijcken oft sonderrecht segghen / dat daeromme in Wankernijck inde leste voozledene oozloghe soo vele nedderlaghen / doot slaghen ende bloetstoztinghen gheschiet sijn / om dat den meesten deel van beyden syden seer schandelijcken het Afontmael misbruykt heeft.

Maer tot ondersoekinghe der waerheyt soo sal dit sonderlinghe seer profitelijc wesen / datmen wete / dat onse liefste broeder inden heere Joach. westphalus / hier voozlijts dit grouwelijc sacrilegium oft gheestelijcke dieuerie Caluino voozgheworpen heeft. Maer Caluinus heeft hē daerop alsoo geantwoort / dat hy merckelijck te kennen gheeft een quade sake te hebbene / en dat hyse des niet tegenstaende hernechelijc wilde beschermē. Maer wy sullen depgen woozden Caluini hier by schryuen / welcke hyden aldus.

Westphalus verhaelt / dat hem van eenen gheloofueerdighen predicant geschreuen is / dat de woozden Christi in Wiediant afghebroken woozden / want als men het broot wtreyt soo sprekt dē dienaer / Eet / gheloofst ende ghedenckt / dat des heeren lichaem aenden cruyce gheoffert sy / tot een warachtighe offerande vooz uwe sonden. Het is sekens een groote sonde inden heyligē Afontmael de ghedachtenisse des doots

doots Christi te houden. Want al ist dat den dienaar in de wydeplinghe / het volck tot het ouerdencken vande vrucht des doots Christi treet / so en wordt daeromme nochtans de instellinge Christi niet achterghelaten. Ende ooc soo leert Westphalus op andere plaetsen dat dese twee ons verscheydelijcken voorgeschreeu worden / te weten dat wy het lichaem eten ende de ghedachtenisse des doots Christi houden souden. Waeromme straft hy dan onse broeders in Brielant / om datse het hemelsch beuel onderdanich sijn?

Hooft ghy dat Westphalus den Sacramentarisen voorworpt het breken des heylighen text/welc Caluinus ooc opentlijch bekent. Maer als hy hem opt voorgeworpen misdact niet antwoorden en can / so bespot hyt met een onbeschamde sophisterij / antwoordende dattet gheen sonde en is inden Nuontmael de gedachtenisse des heeren te houden. Wat arreoordertte min dan dese voorwozpinghe ende Antwoort? De voorwozpinghe spreekt van het breken des heylighen text / ende de verantwoordinghe seyd vande ghedachtenisse Christi te houden. Soo hebt ghy dan hier clacrluc den sin Caluini van desen strydt / want als hy op de beschuldiginghe (die hy seet wel verstaet) niet en derf antwoorde / maer

maer een ander stuck (daer gantschelijck
gheen en twist af en is) voozneemt / soo
ghetuycht hy claerlijcken / dat dit misdaet
soo tastelijck ende schandelijck is / datmen
niet verantwoorden en can / ende dat hy
ende alle sijne medeghesellen / des niet toe-
ghenstaende (met alle manieren datse con-
nen) alsulcke quade sake beschermen wil-
len. Onse heere Iesus Christus wil
gheweldelijck dese schandelijcke ende sa-
crilega oft gheestelijcke diefsachtighe so-
phisterij wt des heeren huys wtroedene
ende straffen oft weeren de verleyders / en
wil alle de ghene die niet en sondighen
totter doot / tot den rechten wech brengen.
Amen.

Laet ons dit dan oock / als eenen an-
hangh van heere ontheylighinghe des heylighen
Auantmaels bystellen / datse hier
inne oock dit Sacrament misbruycken
om datse selden het Auantmael houden
daert nochtans wt de heylighe schriftue-
re / ende oock vele meer wt de oude schrij-
uers blijkt / dattet eertijds seer dickwils ge-
houden is gheweest / soo datmen oock op
sommighe plaetsen alle daghe gehouden
heeft. Daer wt het oock tsamentlijck blijc-
ken sal / dat wy wel doen het selfs dick-
wils te houdene.

Hier wt volghen vele schaden (te we-
ten

ken / datment ſelden houdt) om dat vele
 ſelfde onweerdichlijc ontfangen / hoe wel
 dat ſijt (behaluē dat) allegader om de vooz
 ſchreuen ghebreken onweerdichlijc eten:
 Wantſe allegader euen wel op enen tijt
 heur niet beproeuen/heurlieden met heu-
 re vyanden niet verſoenen/eñ andere laſtē
 oft beſwaricheden der conſcientien niet af
 leggen/eñ alle beletſelē niet wechdoen en
 connen. Want daer connen eñ plegghen di-
 uerſche becommerniſſen ende ſwariche-
 den ende ſonderlinghe veelderhande twij-
 ſelinghen den menſchen vooz te comen/
 welke heur (om alſulcke groote miſterie
 oft verholentheyt rechtelijc te ghebruy-
 ken) min bequaem makē. Daeromme ſoo
 belaften ſy de arme menſchen/der de ſelt
 ſamicheyt der communien/met een noot-
 wendicheyt om tot den Huontmael te ga-
 ne te alſulcken tūde als ſy pzedicanten oft
 miniſters willē / iſy datſe bereyt/beproeft/
 werdich / oft onbeproeft ende onweerdich
 ſijn.

Ende dit en is gheen cleyne ſchade/dat
 nootwendichlijc elck menſche ſeer ſelden
 communiceert/eensdeels om dattet ſelden
 wtghereyrt wort/eñ ten anderen om dat-
 ſe niet allegader (alſoot nu gheseyt is op
 enen tijt niet bereyt eñ geproeft en conne
 weſen / Alſoo dattet niet wenighe/wach-
 ſen:

kende den bequamen tijt (insofs dat wy
ghemeynlyck bloodelyck tot alsulcke mi-
sterien oft verholenheden ghaen) tselfde
sommighe iaeren wtstellen ende heurlie-
den daer afhouden . Daer toe coemt oock
datter vele om de negociatien / coopman-
schappen ende andere reysinghen oft ooc
om crancheden ende sierten / ten tijden der
communien oft wtreyckingen des Huont-
maels inder ghemeynten oft vergaderin-
ghen niet tegenwoordich sijn en connen.
Maer Christus wilt tselfde dicwils ghe-
daen hebben want Christus ende Pau-
lus segghen : Soo dicwils als ghy dit
doet &c.

Matt. 26, 6
Mat. 14, c
Luc. 22, b
1. Cor. 11, c

Daeromme soo worden by heurlieden
de goddurchtighe vande nutticheden de-
ses Sacramens berooft namentlic vande
versterkinghe der conscientien / vertroo-
stinge en toeygeninge der weldadē Chri-
sti welcke soo groote gādē wy geerne en
dicwils behooren te ghebruycken . Want
wat godureesen mensch isser die niet ger-
ne en begeertijckē alsulcke salige gedacht-
nisse des heeren / ende sinder weldaden /
met alsulcken grooten pant ende getuych-
nisse en soude willen beuestigen en de selfe
de ghenieten?

Hier toe dient ooc dat sijt de steruenden
menschen die het Huontmael begeeren /

Ma

nies

Contre
niet en willen gheuen/daer splieden noch
tans aldermeest de versterkinghe des ge-
loofs/ende toespghinge der weldadē Chri-
sti behoeuen. Daeromme soo en heeftet
de oude kercke niet te vergheefs het teet-
ghelt van onse pellegrimagie ghenamt/
want gelijc de costen oft teeringhe op den
wech den reysenden mensche onderhou-
det also onderhout sterct/voedet ende on-
derset oock dit hoochwerdich pant en-
de verbont den steruenden mensche/inde
pericoleusse verbuyfinge van dit leuen in
het ander/doo; soo diuersche swaricheden
ende aenuchtinghen der tentatien ende
verschickingen des Dupuels/Doot/Son-
de ende helle.

Maer nochtans dattet in deerste Vere-
lic ghebruyckelijc sy gherweest/het Sacra-
ment te gheuen ende te seyn den ieghelijc-
ken/niet alleenlijc den cranchen maer ooc
den gesonden indien sy afwesende waren/
dat is kenlijck genoegh/ende tselfde be-
tuycht Iustinus een vādoutste schryuers
in sijn groot Apologie/alsoo dat wy Dau-
theurs niet en sijn van een nieu exempel
oft maniere.

Maer dese worpen voore/dat sijn daer
omme den siecken niet en gheuen op dat-
se niet bedwongen en werden eenen tege-
lijcken besonder te gheuen/mids dat het
hep:

heylich Nuontmael van Christo in verga-
deringhe van vele menschen gehouden is
gheweest wy Antwoorden / Al ist seboon
in eenige vergaderinghe oft menichte vā
Christo ghehouden gheweest / soo is noch
tans het ontfangen des heylighen Sacra-
ments eygentlic een handelinghe oft ver-
niewwinghe des nieuwen verbonts / tus-
schen God ende den Communicant oft dē
mensche die het heylich Nuontmael ont-
fanct / ende niet des eenen goduruchtigen
met den anderen / alsoo dattet tot het we-
sen des Sacraments niet en behoort. **¶**
Daer en bouen soo communiceert den
cranken oec met dandere broeders vooz
soo vele als hem moghelijc is / niet alleen-
lic metter begeerten ende wille / ende dat
hy inde gantsche gemeynte met den geest
tegenwoordich sy. Maer oec dat hy daer-
mede getuycht / dat hy een lijtmael sy des
seluen lichaems Christi en der seluer kerc-
ken / welckens dienaer hy tot hem roept
Daeromme soo houden de cranche een ge-
meyn Nuontmael met alle dandere broe-
ders vooz / soo vele als sy connen / want se
niet en connen alsoo sy willen.

Maer behaluen den groofften noot en
de vrucht die den cranken wt het ontfan-
ghen des Sacraments coemt / soo sūder
oec vele andere treffelijcke oorsaken om

de welcke men den crancken het Sacra-
mēt n̄ en behoort te weygerē / maer het
soude gantschelīc te lanc vallen de selfde
te vertellen / Onder de welcke dit eē sy dat
mids dien het heylīch Vuontmael een ge-
meyn goet van alle goddruchtighē is / soo
behoort voozwaer eyghentlīc eenē tege-
līc besonder toe.

Hier wte soo blīcket / datter seer groo-
te ende ghewichtige oorzaken sijn / waer-
omme dat wy dicwilder het heylīch V-
uontmael houden / ende ooc den menschen
in doots nooden ligghende mede deplen-
de waeromme dat wy onse teghenpar-
tie ter contratien doende beschuldighen
ende straffen.

Ende. Vande Absolutie.

Sommighemeynen dat de Absolutie /
een Sacrament sy. Certejnlich sy heeft
eenighe ghelūcknisse des Sacraments
om datse een sonderlinghe ende eyghent-
līche toreyghinghe der genaden begrypt
en is nochtans niet alleenlich een lee-
ringhe oft onderrichtinghe. Maer mids
datse gantschelīc gheen wtwendich en
van God gheordineert teken en heeft /
welck de Sacramenten pleghen te hebbē /
soo meynen andere datse onder de Sacra-
menten niet te rekenen en sy.

Maer

Maer de kercken der Nusburchser confessien hebben het ghebruyck der Absolutien teghen elcken besonder ende eenighe ondersoekinghe oft (alsomen ghemeenlijc seyt) een ghemeyne biecht oft belijdenisse voo: de communie des heylighen Aumontmaels behouden om seer groote ende gewichtige oorzaken en redenen/welcke wy hier byschrijven sullen/waermede wy den mont der snateraers en kethelaers stoppē sullen / die daer roepen dat wy den Pausdom behoeden ende beschermen.

Ten eersten/alsoo Paulus ghetuycht soo moeten alle communicanten/de spijse ende drinck diese tontfanghen hebben/namentlyck het lechaem ende bloet des heeren onderscheyden/op datse niet / ghelijck de Corinthen/lichtueerdichlijc ende sonder oordeel daer toe loopende / schuldich en worden aen het lichaem ende bloet des heeren/ende heur seluen het oordeel eten en drincken. Het is ooc nootsakelijck dat de selfde heur selfs ondersoekē en beproeuen. Daeromme soo moeten de communicanteu/sonderlinghe de slechtste / in soo grooten onderscheyt vande dienaers Christi gheholpen wesen / om heur selfs ten ondersoeken ende te beproeuen/ende ooc om alsulck costelijck / iae oock periculous dunck / dat aldaer tontfanghen is / te

onderscheyden: Welck op gheen andere maniere bequamelijcker gheschieden en can/dan dat dese oude maniere onderhouden werde/te weten dat de ghene die het Sacrament ontfanghen willen/ eerst by den diener Christi gaen/ende aldaer heur ghelooue ende schuldt bekenen/ onder rictinghe ende de Absolutie begeeren.

Ten tweeden Soo ist gantsch een groote sonde/ met een troyslachtich herte het heylich lichaem des heeren te ontfanghen. Want de beangste ende bloode conscientien plegen daer seer te beuen ende te troysfelen oftse ooc bequaem ghenoch waren om te communiceren/ ende oft God heur warachtelijcken/ heure sonden vergheuen ende eenen barmhertighen vader san wilt. Maer niemant en troysfelt/ dat de priuate oft besonderlijcke onderrichtinghe ende versterkinghe/ de troyselachtighe menschen seer onder wist ende versterct/ want al wat int ghemeyn gheseyt wort dat achten e ghemeynlich min/ende heur dunct/ dattet eygentlich heur alleene soosecre niet aenengaet. Maer ter contrarien/ eyghentliche woorden elken besonder aengaende/ is vriendelijc oft onvriendelijc/ beweghen vele meer ende onderwisen vele claerder en crachtelijcker.

Ten derden/ soo ist den leeraers Christi

sti ernstlĳck beuolen / datse de perlen voer
 de verckenen niet en worpen / noch datse
 het heylighe den hondē niet en gheuen:
 Item datse de sielen totten leuen niet en
 oordelen / die des doots schuldich sijn Eze.
 xij. Daeromne soo moeten de dienaers
 Christi (eer dat sy gheuende soo heylighe
 spijsse/vermanden tot den leuen oordeelen
 ghelijc Ezechiel spreckt / ende vertroosten
 willen) weten oft oock de ghene die tot
 ten heylligen Quontmael gaen wilt/sy een
 vercken oft hont/oft oot een waerachtich
 schaep Christi. Dwelck niet gheen betere
 ghelegghentheyt soo bequamelĳcken ghes
 chieden en can/dan als men dese costume
 onderhoudt.

Ten vierden/desen is oock ghelijck dat
 Christus seyt/dat cē goet herder sijne scha
 pen kent/ende elck besonder met naeme
 roept. Item dat God so dickwils vanden
 Propheten eyscht / dat de herder elck be
 sonders schaep crancheyt kenne/ende elck
 nae dat den noot eyscht/ghenese ende ver
 make/te weten/datse het verdoelde weder
 omne leyden/het verlozen soecken/het ge
 queste verbinden ende vermaken souden.
 Want also leestmen aldaer:Also spreckt de
 Heere God:Wee den herders van Israel/
 die haer seluen weyden: En souden de her
 ders de rudden niet weyden: Maer ghy

Ezech. 34.

Ezech. 33. 14.

Jerem. 15.

Ezech. 3.

Luc. 4.

Sach. 11.

1. Petri. 1.

2. Corin. 2.

Luc. 11.

aet dat vette / ende cleeden v met der wol-
len / ende sloecht doot het ghemeste / maer
mijn cupde en wilde ghy niet weyden. De
swacke en wacht ghy niet / De crancke en
hebt ghy niet ghenesen / Dat gewont was
en hebt ghy niet verbonden / Dat verdoel-
de en haelde ghy niet wederomme / en dat
verlozen was en soecht ghy niet : Maer
strengheijt ende rouwelijc heerschappen
ghy ouer haer. Maer alsulcke kennisse en
verbindinghe der wonden en is nieuwers
nootwendichlijcker dan voor het heyligh
huontmael / al waermen met soo grooten
mysterie oft verholentheyt het verbonde
met God vernieuwet. En dit en can met
geen beter maniere geschieden / dan deur
alsulcke ondersoekinghe.

Ten vijfden / soo sündet altoos vele
swacke die onderricht begheeren te wor-
den van sommighe twöfelachticheden die
heur quellen. Maer sy en derren altijt tot
den predicant niet gaen / den welcken al-
daer een bequame oorsake / door de gheap-
probeerde ghewoonte ghegheuen wordt /
om tot hem te gane. Daer en teghen / soo
sündet oec sommighe welcke van onuer-
stant / oft van dwalingen oft ten lesten van
schandelijc leuen suspect zijn / tot de wel-
cke de dienaar sonder alsulcke als een noot-
sakelijcke oorsake / niet wel en soude der-
ren

ten comen. Daeromme soo wort hen bey-
een/door alsulcke ghewoonte / een groote
vojsake ghegheuen om wel te doene / en
de den wille des heeren te volbrēghen.

Ten seften // so is een alsulke besondere
onderrichtinghe oft onderwijsinghe / den
lechten menschen seer grootelijc van noo-
de/ende men behoortse dickwils te verha-
len. Maer alsulcx is de priuate oft beson-
dere tsamensprekēghe oft ondersoeking-
ghe/welcke wy de Biechte noemen. Welc-
he ordinancie / indien zy andersins teent-
ghen tijde gheschieden soude / soo vele te
meert machmen ende moetmense voor sulc-
ke groote verholentheyt onderhouden.

Ten seuenden soo isser inde Kercke al-
sāts eenighe bekentnisse oft biechte der
sonden ende schult gheweest ghelijck dick-
wils inden ouden Testamente ghelesen en
gheboden wordt als dat de ghene die ver-
soenofferanden offerden ende sacrificeer-
den/heure sonden bekennen ende bichten
moesten Leuit. xvi. Num. v. Also oock soo
bekenden oft bichten de ghene heure son-
den/ die tot Iohannis doop quamen.

Maer al wast dat die ghelijc een open-
bare bekentnisse oft biechte was / noch-
tans soo comptse hier inne ouer een / dat
God een bekentnisse oft belijdinghe der
sonden hebben wil. Hier toe is onse priua-

te oft besondere belijdinghe oft biechte
 midts datsoopenbaerlijck geschiet/oot een
 openbare bekentenisse Daeromme midts
 dattet nu selden geschiet/dat iemand open-
 baerlijc met claerder stemmen sijn sonden
 bekent/soo laet ons in die plaetse/dese ge-
 woonlijcke belijdinghe oft biechte onder-
 houden/op dattet kenlijck sy /dat wy ons
 voo; God verootmoedigen/onse schuld be-
 kennen/ende belijde dat wy sondaers sijn/
 maer God de glorie ende ere gheuende
 dat hy rechtuerdich en vermerckelijc is.
 Ten lesten/soo ist een ghebode Gods
 dat de dienaers Christi soo wel den toe-
 hoo;ders binden oft de sonden niet en ver-
 gheuen indient de sake eyfcht/als oock de
 selue onbinden ende absolueren oft de son-
 den vergeuen sullen. Welcke absolutie oft
 vergheuinge seer hooch noodich is / son-
 derlinghe in soo gewichtighe tijden/als
 men des heeren lichaem en bloet ontfanct.
 Maer hoe sullen sy iemenden absolueren
 oft de sonden vergheuen intien sy byde
 predicanten niet en comen/ende van heur-
 lieden als dienaers Christi de absolutie oft
 vergheuinge der sonden niet en begeeren.
 Daeromme soo is dese maniere/om de
 communicanten te examineren / gantsch
 nootsakeelijc. Want dat sommighe verach-
 ters der Neutelen meynen dat de Absolu-
 tie

Die anders niet en sy/dā een predicatie oft onderrichtinghe des Euangelij/die doelen voorwaer seer verre vander waerheydt. Want dese twee verschillen soo wīt vanden anderen/ghelyc de Rechte vercondinghe des Wets verschilt vande bindinghe oft excommunicatie.

Daeromme soo sullen alle goddurchtighe/met alder nederichheit deur alsulche sperte oft ghedaente der Biechten de absolute begheeren/ende sullen met dese vryheyt des Geests te vreden zyn/dattet heurlieden niet van noode en sy/den predicant alleheure ghedachten/raetslagē en werken te vertellen/op dat heurlieder conscientien niet verstrickt en werden met der Papisten stric/te weten/datse geē vergheuinghe der sonden vercrughen en souden/indien sy niet volcomelijc alle heure sonde op en preutelden. Om welke schandelijcke misbrypchen de Papistijche Biechte te rechte verwoezen wort.

Maer sy sullen heur wachtē/datse daer en tusschen de Christelijcke vryheyt niet en misbrypchen tot vryheyt des vleeschs/als datse gantschelijck niet en wilden/dat heur gelooue ende conscientie vanden dienāet Christi ondersoecht werde/daer noch tans een yghelijc oock eenen besonderen mensche/iae alwaert sūnen vyant/ghhouden

den is de redene sijn's gheloofs te gheuen
indien hijt begeerden.

Dese maniere / datmen byden dienaer
Christi gaet / ende datmen aldaer bekent
ende belijdt een sondaer ende schuldnaer
te wesen / ende Absolutie begheert / is ooc
seer nut ende profitelijck op dat dit beyde
betuycht werde / te weten / datse allegader
doo; de wet sonder eenighe faulte / waer-
achtelijc onder de sonden beslootē zyn oft
ghestraft ende ouerthoont worden datse
sondaers sijn / Ten anderen / datse ooc alle-
gader deur het Euangelion geabsolueert
worden / in welke twee stucken eyghent-
lijc het gheheel Christendom oft Christe-
lijche religie bestaet.

Met alsulcke gewoonheyt / als seer out
zijnde / ende dese twee stucken beyde betuy-
ghende / heeft Petrus Alexandrinus hier
voortijts Meletium die der Catharē dwa-
linghen wtstropede verworpen. Alsoo ooc
hier voortijts byden Joden soo bekenden
se wel een yghelijc besonder / als de Prie-
sters ende ooc het gantsche volc onder het
sacrificeren / datse sondaers waren / ende be-
gheerde dabsolutie / God wilt gantsche-
lijc datmen hem dese eere gheue voo; de
gantsche ghemeynte / op datse allegader
bekennen sondaers te zijne / ende datse
van God doo; den dienaer / ten aensien vā

de gheheel ghemeeynte / de Absolutie be-
gheeren/op dat hem alleene eewichlijc de
glorie ende eere der gherechticheydt ende
wijsheyt toegeschreuen worde / maer ons
de ongherechticheydt ende beschaemtheyt
des aenghesichts.

Daeromme soo behouden wy de oude
ende salighe ghewoonte/als wy voo: het
heyligh Huontmael de communicantē on-
dersoeken / oft se warachtelijc / met het
bruylost cleet Christum gecleet sijnde (ge-
lōc Paulus wtleyt) tot het heyligh Huont-
mael gaen. Ende verwoyde het misbruyck
ende tirannie des Antechrists / de welke
elcx menschen besondere ghedachten/raet
slaghen/wercken ende alle secreten onder-
soeken ende onderuraghen / ende heure
misbruycken ende misdaden met houren
grooten perijckel bekennen willē ende ten
lesten heure conscientien daermede beswa-
ren.

Sommighe half wtstinnighe menschen
aenclaghen en berispen den cleynen Ca-
thecismus Lutheri/om dat hy den slechte
ende eenuuldighen menschen aldaer eeni-
ge forme oft ordinantie der belijdenisse oft
Biechten voorschijft/inde welke hy te ke-
nen gheeft/datmen eenige besondere son-
den/welt aldermeest de conscientie beswa-
ren/vertellen mach/om vande selue onder-
sicht

richt ende ghetroost te moghen worden.
 Waermede splieden züne gantsche leere
 inden haet brengen ende suspect maken
 willen.

Maer het is openbaer dat Lutherus al-
 daer alleenlic dese forme tot onderrichtin-
 ghe der rechter ende eenuuldigher men-
 schen voorgestelt heeft: Ten anderen dat
 hy daer niet en leert ofc. eyscht de vertel-
 linghe van alle sonden/ia ooc niet de ver-
 tellinghe van weenighe als noot salichlyc
 Ten lesten en seyt hy ooc niet dat de verge-
 vinghe der sonden daer aene hangt welc-
 ke beyde de Papisten gheleert hebben/en-
 de hebben daeromme wt de Ghechte eenē
 onuerdrachelijcken last ghemaect.

Dit moet men aldaer ooc seer neerslich-
 lic gadeliaen ende aenmercken dat hy al-
 leenlic seyt van sommighe besondere son-
 den te kennen te gheuen sonderlinghe die
 de consciëntien beswaren. Inde welcke de
 onghelerde ende heureeste consciëntien
 niet rechte dicwils onderrichtinghe ende
 vertroostinghe soecken ende begereuen-
 de hebbent ooc allebeyde seer grootelijck
 van doene.

Daeromme soo ist een enckel ende val-
 sche beschuldiginghe / dat dese wtinnighe
 menschen Lutherum saligher ghedachten
 niet alsulcken naem als beschermer ende

onderhouder der Papiſtiſcher grouwelen
laſtere/de welke nochtans alleen de mee-
ſte ende deerſte gheweest is/die den Paus-
dom beuochten ende omgeworpen heeft.
Maer alſoo moetē deſe doen/op datſe niet
te vreden zijnde met de gheestelijcke vrij-
heyt/de ſelfde in eē vleeschelijcke vrijheyt
veranderen/na dien ſpreuk: De ſotten/alſe
den regen in den ſoo vallende tot den hāl-
ſe int water.

De andere Papiſtiſche Sacramenten/
ghelijc sijn het Doopsel/Penitentie/Wif-
dinghe/het houwelijcke/ende het leſte O-
lifel en laten wy gheenāns toe/datſe ey-
ghentlic moghen Sacramenten genaemt
worden/wantſe gheen ghetuygeniſſe of
briel Gods en hebben/datſe tekenen vā
ghenaden ende vergevinghe der ſonden
sijn/Van de welke ſeer breed en gronde-
lic van andere leerarts onſer kercken ge-
diſputeert is gheweest.

**cc. Vanden Maechdelijcken
ſtaet en houwelijc der Prieſteren.**

Vanden maechdelijcken ſtaet/heeftmē
grootē twiſt gehat met de Papiſten. Wāt
ſplieden/met duyuelſche leeringhe (alſoſe
Paulus noemt) verblind zijnde/hebben
verdoemt ende verdoemē ſekerlic alnoch
het houwelijc der Prieſterē en Moniken/

Maer

Maer sy beginnen nu vanden seluen at-
 tichkel te dispenserem. Want in het concilie
 van Trenten isser een oratie ghedaen ghe-
 weest vanden doozluchtigen hertoghe van
 B. inde welcke claerlic wtghedruet wort
 dat het houwelijc der Pzisteren met Go-
 des woort ouer een comt / ende ooc dattet
 niet alleenlic vooz / maer ooc na Chzisti tij-
 den int ghebryt is gheweest. Noch set hy
 daer toe / dat ter oozsaken vanden Raech-
 delijcken staet der Pzisteren ende Moni-
 ken / alle dinghen met groote leelijcheden
 besmet sijn / iae hy betuycht oock datmen
 nauwelijc onder hondert eenen vinden
 soude die gheen hoereniagher en ware.

Soo belijden sy nu dan het houwelijc
 der Pzisteren. Maer o goede God / hoe ve-
 le ontellijcke eerweerdige ende goddurich-
 tige / ia ooc geleerde Pzisteren hebben sy
 tot nu toe met grouwelijcke pynen ghe-
 martelt ende ghedoot / der welcker bloet-
 ten ioncken daghe vooz den almachtigen
 rechte der leuende ende der dooden / te-
 ben heurlieden seer verschickelijcken roe-
 pen ende totter ewiger verderfense ver-
 doemen sal.

EE. Van het Vagheuer.

Het vagheuer is om veelderley oozsa-
 ken ende redenen te verwozpen. Wat ic
 het

het der gantscher kerckē ende allen auten-
tycke schizmaten vooz Christus ombe-
kent is gheweest/iae oec den nieuwen te-
stamente ende der gantscher eerster kerk-
ken. Daernaec soo maeket den menschen
seker/alsoo datse meyden dattet niet noot
sakelijc en sy in dit leuen de sonden te rep-
nighen. Waer tote dat volcht / midts dien
datse int ander leuen repninghe soecken/
datse inder ewicheyt verdoemt worden.
Ten lesten soo scheyndet seer grouwelijc-
ken de offerande des soons Gods/rechts
oft die niet volcomelijcken ghenoech onse
sonden repnighen en coste / ende dat ons
zijn bloet van alle vuylicheden niet was-
schen en conde: Welck nochtans de gant-
sche schizmaten betuycht.

Maer wt het vagheuer bloeden an-
worden wtghespreyt ontelijcke andere
grouwelijcheden van ghespensels in ghe-
daente van gheesten/ diuersche godsdien-
sten ende wercken vooz heur te doene be-
geerende/te weten Indulgentien oft Sla-
ten/ Missen/ouerschietende wercken/ende
andere pestilentijsche droomen/waerme-
de de arme menschen ghearbeyt hebben
om het Vagheuer wt te blusschen / ende
de sielen daer wt te verlossen.

xvi. Vande Quericheyt.

R

Wp

Wy weten dat der wereltlijcker Ouer-
 richeyts hoocheyt/van onse kercken ende
 leerarts/wt Godes woort/ seer hoochelijc
 teghen de dwalingen der Moniken/ende
 tirannie der Pausen geleert ende vertiert
 is. Alle menschen die in onse versamelin-
 ghen ende plaetsen verkeerren/weten ser-
 teynlijc/dat se allegader met alder grootste
 neersticheyt/vande ghehoorsaemheyt tot
 heure Ouericheyt vermaent worden.

Daeromme soo houden wy vande Oue-
 richeyt/dat se van God gheordneert/ende
 met den sweerde gewapent is/tot eere den
 genen die wel doet/ende tot straffe den ge-
 nen die quaet doet/ende alsoo het mēsche-
 lijc gedachte int goede dient: Der welker
 godlijcker ordinantien/alle menschen tſy
 gheestelijc oft wereltlijck/in heure saken
 ende ghericht onderdanich moeten sijn/
 niet alleē om der straffe/maer ooc der conf-
 cientien/want diese wederstaet die weder-
 staet doordinghe Godes. Daeromme so
 worde de Regeerders/ om dese ordinantie
 Godes/ooc Goden ghenaeemt.

Rom. 13. 8

Wy weten oock dat des Ouericheyts
 officie oft last is / dat se niet alleenlick on-
 derhoude den geheelen decalogum oft thien
 geboden ende alle goede ordinantien die
 daer tot ghetoeghen sijn/ voor so vele / alse
 den ghemeynen leuen nut ende profytelijc
 sijn

sijn/ Maer ooc om datse verbiede dat den
naem des Heeren niet lasteringhen oft Af
goderijen niet ontheylicht en worde. Op
datsede poozten heurs ruyx Christo open **Iosaf. 24. b**
doen / ende een voesterheere der kercken
Christi sy / den sone cusse / ende leere hem **psalm. 12. b**
in vzeesen ende beuen dienen.

Indien sy dat niet en doet / soo heeftse
haer verdoemenisse. **Psalm. xxviii.** Ich heb
be gheseyt / ghy zyt Goden ende kinderen **Iosaf. 82. a**
des alderhoochste / Nochtans sult ghy ster **Exod. 22. b**
uen als menschen / ende vallen als een van **Joha. 10. b**
de Tirannen : Ende de machtighe sullen **Iosaf. 2. b**
machtige tozmenten liden / en ghy sult se **Apoca. 2. b**
met den iseren schepter in stucken slaen / **19. c**
ende ghelijc een potbackers vat sult ghy
se verbzyselen. Item de Heere sal indē tijt
zijns tozens de Coninghen in stucken smij
ten. **Psalm. ij. ende Ex.**

Wy verwozpen de Moniken en We
derdoopers / de welcke gheuoelen / dat den
Magistraet te bedienen zy eenich onhey
lich dinc / ende een onbehagelijc leuen vooz
God. Teghen de selfde houden ende ghe
uoelen wy ooc datmen in alle wettelijcke **1. Petr. 2. b**
saken / de godloose Quericheyt oock ghe
boozsaem wesen moet. **Roma. 13. a**
Wy straffen ende
verwozpen daeromme oock de Pausen en
Papen / de welcke niet alleenlijck / der we
reltlijcker Quericheyt niet gheboozsaem

N u en

en hebben willen wesen / maer hebben se
daerenbouen schandelijcken heur onder-
werpen.

Maer wy weten dattet diuersche am-
ten ende administratiē zyn / Ouericheyt
te bedienen oft dlichamelijc sweert sedza-
gen ende Een dienaer Christi te wesen / oft
de sleutel des hemelrijcs te bedienen: En
de dat het gouernement der kercken ende
beroeppinghe der kercken dienaers / der O-
uericheyt niet eyghentlic toe en coemt oft
toe en behoort / maer der kercken oft ghe-
meynten ende den dienaers / oft den ghe-
nen welcken de kercke oft gemeynte dien
last geeft oft beurelt. Nochtans indien dat
se schandelijcken heur officie versurmen
oft die misbruyckē / soo wort die officie oft
bedieninge te recht vande Ouericheyt aen
ghenomen / ende de gemeynte vermaent /
datse oprechte kerckendienaers instelle.

Van het onderscheyt der wereltlijcker
ende gheestelijcker macht / wort cortelijck
ende nuttelijc inde Ausborchse Confessie
verhaelt: Welcke plaetse wy daerome cort-
elijc by schrijuen sullen / want es schadelijc
ken is / dat ghelijc hier voortijts / de geeste-
lijcke personen / het wereltlic sweert nae
heur ghenomen hebben / Alsoo nu oec des
ghelijcs / soo willen de wereltlijcke men-
schen / de sleutelen der kercken / op dat wy
niet

Niet swaertders en segghe in vele plaetsen
 te seer stoutelijck aennemen en acutasten.
 Aldus seyt dan de voozghenemde Con-
 fessie. Het wereltlic regiment hanteert vā
 andere saken dan het Euangelion. De
 Magistraet beschermt niet de sielē/ maer
 de lichamen ende lichamelijcke dinghen:
 Sy dwingt de menschen met den sweerde Roma. 13. 4
 ende lichamelijcke straffen / op datse boz-
 gerlijcke ende wereltlijcke gherechticheyt
 ende vrede onderhoude. Daeromme soo
 en machmen de gheestelijck ende werelt-
 lijcke machten onder den anderē niet ver-
 menghen. De gheestelijcke heeft haer be-
 uel/te wetene/het Euangelion te leeren/
 ende de Sacramenten wt te repche. Daer-
 omme en salse in des anders officie oft
 ampt niet treden/de wereltlijcke regimen-
 ten niet versetten/de wettē der wereltlijc-
 ker Ouericheyt niet afzeken oft te niete
 doen/de behoozlijcke onderdanicheyt niet
 wechnemen/de ozdeelen oft vommissen vā
 eenige wettelijcke ordinantien oft contrac-
 ten niet beletten/Noch ooc der wereltlijc-
 ker Ouericheyt/eenighe wetten der ghe-
 meynen aengaende / niet voorszijnuen:
 Ghelijc Christus seyt/ Mijñ rīc en is vā Joha. 18. 36
 deser werelt niet/Item wie heeft my een
 rechter oft deylider ouer v lieden gestelt?

Wp verbannen des Paus godloof-
 heyt/

heyt/die niet gewilt en heeft dat zijn Mis-
paven/ende ghewijde beyde mannen ende
vrouwen het sweert der wereltlijcker O-
uericheyt onderworpe souden wesen / der
welcker nochtans God alle sielen onder-
worpen heeft: Ja lieuer heeft hy (alle bey-
de de swaerden met groater boosheyt tot
hemwaerts roouende) alle Coninghen/
Princen ende christelijcke Monarchen hē
onderworpen / ende heeft ooc beurlieden
(grouwelijc om segghen) zijn voeten der-
ren te cussen gheuen ende voorszeten.

Wij gheloouen oock Christo onsen sa-
lichmaker / datmen in dese leeringhe / met
hoochste neersticheyt den regel onderhou-
den moet/die der gantschen menschen ge-
slacht voorszeyden is/datmē neerstich-
lück onderscheydende/Gode gheue / wat
Gode toebehoort / ende den Keyser / wat
den Keyser toebehoort. Op dat als wijt
Gode al willen schijnen te gheuen (ghe-
lijc hier voortūts de opzoetische Joden/
Herdoopers ende Moniken/ en gantsche-
lijc alle Clercken des Paus ghedaen heb-
ben) teghen de Ouericheyt niet opzoerich
en worden/oft daer tegen / de sieligie ende
bekentemisse (welcke Gode alleen toeco-
men) der Ouericheyt willende onderwor-
pen/also tegen geē God sacrilegi oft geeste-
lijcke dieuen beuonden en worden.

Indien

Indien de **Overicheyt** alsulck van ons
 eyfchte oft begheerde/soo moesten desen **Ac.4.13.e**
 reghel volghen / Men moet **Gode** meer
 gehoorzaam zijn dan den menschen. Maer
 andersins in wettelijke saken / moesten
 (also **Paulus** gheluycht) tol/tribuyt/vree **Roma 13.b**
 se en eere enen yghelijken genen dient **Mat.17.D**
 toecomt.

xxij. Vande Cerimonien.

Van alle de Cerimonien (behalven de
 Sacramenten) welke wi heere natuere
 middeldinghen sijn/houden ende gheuo-
 len wy datse tot ordinantie/wedwoegen en
 besonderlinge tot stichtinge der godstuch-
 tighen ende eere **Gods**/vanden menschen
 na het woordt **Gods** (alsmen op de voor-
 gaende saken respect neemt) inghestelt
 moghen worden.

Maer hier ghelt desen reghel/Dat soo
 verre yemant Cerimonien instelt oft on-
 derhout / tse niet meyninghe van **Gods**
 dienst/oft deur bedwanch/oft deur verloo-
 cheninghe/oft datse oorsake sijn van eeni-
 ghen toeganc tot ongoddelicheyt oft huy-
 chelijc/oft datse eenichins onstichten sou-
 den/de selfde sondicht seer swaerlijcken en
 grootelijcken. **Col.2.c**

Daeromme soo moetense also wy sijn/
 datnient voor gheen sonde en acht / als zy.

sonder schandael oft erghebrenisse ouertreden worden.

Dien reghel is hier oock waerachtich/ datmen Cerimoniale saken oft gheboden in val der bekentenisse / vergheleken oft oock hooger achten moet / dan de moralia oft de ghene die inde thien gheboden gheuatet worden.

Maer wy weten/dat der kercken oft ghemeynten ende den opzichten kercken-dienaers betaemt dese Cerimonien oft middeldinghen te ordineren/nochtans also/datmen gantschelijck achttinghe hebbe op Gods woort en op de eynden en condicien voze verhaelt/de welcmen in alsulcke Cerimonien aenmercken ende onderhouden moet

Maer sommighe hebben in dese tijden valschelijck ende ongoddelijck/vāde Cerimonien welcke middeldinghen zijn/ gheleert dat de kercken oft gemeynte/der Ouericheyt onderdanich zijn moeste/oft dat men daer afwijckende en den vervolgers belieuende Christelijcken vrede soecken mach.

De Pausen ende Prelaten / ende hier voortmits de Joden/iae oock nu ter tijt de onse/hebben oock vele godlooselijcker gedaen/datse van heur sels de authorheyt ghenomen hebben/om alsulcke traditien in-

insettinghen ende Cerimonien te ordineren ende te maken/inde welcke den dienst Gods terstont ende deur hem seluen ghelegghen soude zijn/ende tot welcke ooc alle menschen/op de pene van dootsonde ende verdoemenisse verbonden ende gehouden soudē wesen.

xxij. Vanden Antechrist.]

Om de kercken Christi ende alle godvruchtige te vermanen/so ist vanden heylighen Scheest langhe te voozen ghepropheteert ende voozseyt/datter eenen alder grootsten verleyder en vyanē des Soons Gods/ende eenen vreeselickē ende grouwelighen verderuer des rijcs en der kercken Christi comen soude/dewelcke om de groothēyt der dwalinghen/ongoddelichheden ende schaden die hy der kercken Gods doe soude/met alfulckē vermaerdē naem(den Antechrist) ghenaempt soude worden/welc alsoo vele te segghen is/als vyanē Christi/oft ooc die hem seluen met Christo vergheelijct.

1. Thes. 2. a

1. Joha. 2. c

Dat desen Antechrist in dese tijden gheopenbaert / ende bewesen zij / den Paus selfs te wese/ dewelcke hem als stadthouder Christi beroemt / is nu van vele in de Tiaren herwaers sterckelijck bewesen ende overthoont.

1. Iohā. 1. c

• Den Apostel die van Christo seer be-
 mint wort/beschrijft desen Antechrist/ dat
 hy de gene sy/welcke loochet dat Iesus is
 Christus/dat is die dē heere Iesu berooft
 vā zjn officie oft ampt des Messie Christi
 oft salichmakers. Maer dese officie be-
 grēpt in hem soo wel het rīc als het Pri-
 sterschap. Ende het Priesterschap bestaet
 in dī dīnghen/te weten/int leeren/int bid-
 den/voozsprecken oft middelen ende int of-
 feren.

Matt. 17. a

Teneersten soo en līt oft verdzaecht dē
 Paus niet/datmen Christum alleene hoo-
 re/alsoo den Vader dī ghebiedende riep/
 Want hy wilt met zjne Prelaten meester
 wesen/macht hebbende nieuwe leeringē
 te maken/ende ooc teghen den Apostel en-
 de Enangelist tedispenceren oft wtdeplen/
 ghelijc hy dat met het schandelīc gebruyc
 int schreynden des heylighen Huoutmaels
 bewijst.

Ten tweeden soo berooft hy hem van
 de officie des middelaers/welc hy zjn heylighen
 ende Misapen toeschrijft/ende hy
 wilt dat die onse middelaers zjn/de welc-
 ke altoos by hem onse voozspakers we-
 sen souden.

Ten lesten/soo berooft hy Christum vā
 sijn versoen offerande/dwelck hy nae de
 heylighe / sijn misapen toe schrijft / die
 heur

heut beroemen oft (om beter te segghen)
blasphemeren oft lasteren / datse voor le-
uende ende doode offeren/ende datse heu-
re sonden reynighen connen . Want vele/
soo wel oude als nieuwe papisten. (onder
welcke ooc sijn Thomas Aquinas ende
Catharinus aertbiscop van Composen)
schrijven claerlyck/ dat Christus alleenlyc
voor de erfsonde ende sonden voor den
doop gedaen/ voldoen heeft/maerdat heu-
re mispappen niet heure missen/voor de da-
gelycke ende werckelijcke sondē voldoen.

Den Paus berooft onsen heere Jesu
ooc vā sijn officie des conincx ouer de kerc
ke / als hy het hooft / coninck ende heere
wesen wilt/volle macht hebben om te ge-
bieden te doen ende te ordineren/den welc-
ken niemant teghen spreken oft setten en
mach/oft seggen/ waerōme doet ghy also?
maer sy moetē hem alle na sijn belieste ge-
hoorsaem sijn / wantet hem alsoo beliest
welcke woorden alsoo claerlyck in heure
ongherechte Rechten gbeschreuen staen.

Hier wt blycket claerlyck/ dat dē Paus
den Antechrist is. Maer het soude voor- 2. Thet. 2. 8
daē te lanc vallen/dandere Propheetien der
schriften vāden Antechrist op den Paus
toe te eyghenen ende te verclaren / ende
het en is nu niet uotsakelijck/wantet van
andere breedelijck ghedaen is.

Daer-

Daeromme soo doen sy gantsch ongod
belijcken die eenichsins met hem boeleren
oft huychelen/ende vele meer die hem de
kercken soecken ende arbeiden te onder-
werpen/ ende met hem oock inde salighe
te vergheelijcken/ ghelijet inde tijden van
den Interim van velen ghedaen is.

Dani. 12. a

Wenghesien dan/ de Almoghende oft
hemelsche Vader Soo wel hier voorzits
inde heylighe schrifture des Antechrists
toecomsst voorszeyt heeft/ ende hem met
sine warachtighe rouwen ende prophe-
teyen oft eyghenschappen afgheschil-
dert heeft/ende ernstelijck vermaent datse
heut allegader van hen wachten souden/
Als dat hy hem nu daerenbouen allē mē-
schen merckelijc/ Iae oock tastelijc hetst
gheopenbaert/ ende hem oock teghen
der gantser werelt danck (ghelijck een
dief opt seyt beuonden) beschaet gemact:
Daeromme so laet ons het strenge ghebot

Esai. 52. a

2. Cor. 6. c

Apoc. 18. b

des leuendighen Gods hoozen/ de welke
ernstelijc beueelt/ dat wy tot dat grouwe-
lijck Babylonien gaen souden/ ende hy
dreycht alle de ghene met derlycke straffe
hier innebliuen. Laet ons dan hem met
dalder gewillichste ghehoorzaemheyt on-
derdanich zijn/ op dat wy/ als den toozne
Gods ontfekē is/ int midden van Baby-
lonien beuonden zijnde/ met de Antechrist
ende

ende alle zijne lidmaten / niet verdoempt Apo. 14. 6.
 en worden ende inden helschen virighen 19. d. 20. f.
 ende solferachtigen poel om inder cenwic-
 heyt daer te vanden ende ghepyncht te
 worden niet gheworpen en worden.

Conclusie.

Tot hier toe hebben wy cortelijck als
 in een somme de bekentnisse vā onse lee-
 ringhe voorghestelt/opzettelick ons ge-
 looue bekenende alleenlijck wt enckel
 goddruchticheyt / niet wt vermetenheyt
 oft verachtunge oft ooc wt haet teghen ec- Acto. 17. 23
 nighen mensche welck God den kender 15. d.
 ende ondersoeker alder herten ende nie-
 ren alderbest weet.

Maer wy hebben dit met soo goeder
 consciëntien ende seker ghewissicheyt oft
 bestendicheyt des gheloofs gheschreuen/
 dat wy oock bereyt zijn een ieghelijcken
 van dese leere ende de gantsche leeringhe
 deser kercken / rekeninghe te gheuen tse
 schriftelijc oft mondelinghe teghenwoor-
 dich ende in disputatien/soo verre als men
 Godts woordt / ghelijck een lanterne
 onser voeten voorstelt. Welcke wy in al-
 sulcke duystere plaetsen ende in so hoogen
 musterien oft verholentheden Gods vol-
 ghen moeten.

Ende wy ghetuyghen waerachtelic
 vooz God/dat wy van gantscher herten
 met

met alle menschen begheeren eens te zijn
in Christo/ en zijnder waerheyt// Maer dat
en cā op geē andere maniere rechtelijcker
gheschieden/ dan dat wy met eenen accoor
de/ sonderlinge in den name des heeren ver
gadert zijnde/ de heylighe schrifture onder
soecken/ ghelūc den heere Iesus selfs be
uolen heeft/ en heeft zijne Apostelen/ als sy
de werelt bekeeren souden/ met dese leerin
ge en boec/ te weten het verclarē der schrif
turen gewapent/ Luc. xliij.

Niet segghenstaende so sineecken en bid
den wy alle godduruchtighe menschen/ dat
se van desen aenuanc en alle deelen oft sen
tentien deses werckx ter goeder trouwen
oꝛdeelen willen/ En indien sy daer op wat
begeeren te seggen/ datse dat liefelijc ende
Christelijc vermanen. Want al ist dat wy
(also wy te vozen gheseyt hebben) niet en
twijfelen/ dat wy den waerachtigen sin en
verstant van Gods woort geuolcht en ge
houde hebbe/ Nochtā is iemāt/ diewat
sekerders daer wt voorsabzengen/ en ons
met getuyghenisse der heyliger schrifture
leeren cā/ so zijn wy bereyt van onse opini
oft meyninge te wijcken/ en een waerach
tighe sententie oft sin aen te nemen.

Het can ooc geschieden/ dat wy alle onse
meyningen niet so bequamelijc en claerlijc
en hebben connen te kennen geuen/ welc
ke

te gebreken der menschelicker swacheyt/
wy bereypt zyn te verbeteren en te vercla-
ren. Maect alle goede en oprechte mensche
sulle deselfde (also wy heurliedē sekerlyc
toebetrouwē en van hun met eerbiedinge
begeeren) ten besten keerē en ons afnemē.

Maect wy aentropē met gantscher her-
ten ende bidden v/des almoghenden ende
leuendighen Godes Sone onse eenighe
meester ende Salichmaker / dat ghy deur
v barmherticheyt en waerheyt / dit cleyn/
benaut en pericliterende hoopken / en dese
uwe leeringe ende religie / inde herten van
een iegelyc en oock int gantsch ministerio
oft bedieninge veuesticht en bewaert / ende
maect datse (bedwingende alle suerdeech
en rasernijē des Sathans / Antechrists en
aller godloosen) oueruloedighe vruchten /
ia ooc hondertfout / tot uwes naems eere
ende veelverhanden menschen salicheyde
voortbrenghen / Amen.

Wy dienaers Jesu Christi inde Kercke binnen Ant-
werpen / welke der Confessien van Ausborch
toegedaen is / onderschryuen met der hant en
meester herten.

Johannes Legatus
Franschoys Alart
Witmaer Tymannus
Christiaan Wacnerus
Johannes Saligher
Balthasar Houwaert.

On-

Onderschijuinghe vande wilant- sche Dienaers der kercken Jesu Christi.

Vy onder gheschreuen/die tot
plantinghe oft begittinge van
desen nieuwe wijngaert on-
ses heeren Jesu Christi/ wt
andere kerckē der Aufbozch-
scher Confessien hier beroepē sijn/op dat
wy de voorderinghe des heeren werck met
goddurchtighe raetlagen helpen souden/
helpen dese Confessie oft bekentenisse vā
onse alderlieffste broeders deser kerckē die
naers/aendachtelijc ouerlesen ende neer-
stichelijc gheexamineert.

Daeromme soo bekennen ende getuy-
ghen wy / dat dese de salighe riuierē oft
vloet sy wt de Prophetische ende Apostoli-
sche fonteynen van Israel spruytende en-
de datse ouer een roemt met de dñ Sim-
bola ende de Confessie van Aufbozch met
Smalcaldische Articulen/ Confutatie oft
verwozpinghe van alle verualschingē der
hooch geboren hertoghen van Sassen/en-
de de bekentenisse der vergadetinghe van
de Mansfeldse kerckē int Jaer M. D. Lxiij
ghedruct/ende voorts met alle de kercken
van Duytslant die der Confessie van Auf-
bozch aenhanghen/met de lecte des lesten
belie Doctoor Lutheri saliger ghedachten
ver-

vernieuwer oft weder oprichter der kercken/de welke (ghelijc goddurchtige ende gheloofsuerdighen mannen betuyghen) der kercken supueringhe voorszeyt heeft.

Ende wy verheughen ende verblighden ons van gantscher herten ende warachtighen goddurchticheyt met dese teere en opwasschende kercke / dat God wt zyne onmetelijcke goetheyt ende onwtsprekelijcke barmherticheyt/het licht zijns Euangelij in dese landen/ende sonderlinghe in dese stat van Antwerpen (die beens de vermaerste coopstat in gantsch Europaen is) onsteken heeft/ende de grouwelijcke ende Babylonische duyfternissen des Roomschē Baals verduyft/ende de leelijcke doornen der wonderbaerlijcken dienaeren des Paus verduyt/ende de hemelen deur zijn oprechte leeraerts hier inplant / op dat hy alsoo/in spijt ende confusie der hellen poozten/hem ooc een ewich rijk wt dese nationen van volcken versamele. Wy bidden ooc ernstelijc met viriger herten ende ghebeden inden name des Soons onses Heeren Iesu Christi/ dat hy dit begoft werck/voordoen genadichlijc helpe/voordere/beware ende onderhoude / dat hy de herten der toehoorders met zynē heyligen Geest governere/regere ende booghe/datse dese leerarts neerstichlijck hoozen/heur leeringhe

ghe

ghe ernstlijc aennemē/ende bestendichlijc
 nauvolghen/de welcke wt de voozghenoem
 de fonteynen heure leeringhe (vande welc
 ke dese bekentenisse een warachtich/een-
 uuldich ende clare cozt begrijp is) wth-
 len ende onuerualsch voozsetten ende lee-
 ren. Daer enteghen dat hy alle Afgoderij-
 en/verualschingen/ende grouwelijcke onf-
 heyligingen des Vuontmaels Christi/en-
 de andere ghespensels oft fantasijen van
 valsche opinien wtroede / werchneme en-
 de belette ende dat hy ooc de herten ende
 ghedachten van alle Magistraten oft oue-
 richeden alsoo tot hemaerts trecke ende
 booge/op datse deser kercken voester hee-
 ren zyn/ende de wtbyeydinghe der godlijc
 ker ende hemelscher stemmē met alle ma-
 nieren (ghelijck heur dat van officie
 wegen van God beuolen is)
 op het alder ernstlijcste
 helpen ende voozde-
 ren. Amen.

**H. Joannes Voßius / super Intendent van hollatien
in Itzeho**

**H. Cyriacus Spangenberch / Wastoo: et Decanus
der kercken van Hantselt**

**Hermanus Hamelmagnus / Licentiaet der heyliger
Theologien. Wastoo: der kercken van Lemga
uten int Graeffchap van Lippia.**

**H. Martinus Wolfius Wastoo: int Graeffchap van
Hantselt.**

**H. Joachimus hertmannus / Wastoo: int Graeffchap
van Hantselt.**

Matthias Flaccius Illyricus.

Een generale Tafel deser bekentenisse.

- i. Den regel oft richtsnoor der waer
heyt/ B. ij.
- ij. Van God/ B. iij.
- iiij. Vande Erffsonde ende vrien wil.
le/ B. iij.
- v. Vande Menschwerdinge Christi
ende verlossinge der menschen
B. iij.
- vi. Van het rechtueerdichmakende
ghelooue/ B. iij.
- vii. Vande Rechtueerdichmakinghe/
B. v.
- viii. Vande goede Wercken/ B. viij.
- ix. De hooft stucken der leeringe E. i
- x. Van het onderscheydt des Wets
en Euangelij/ E. ij.
- xi. Dat Lutherus ende onse Kercken
niet onrecht en doen als sy de-
se sententie vande beelden te
maken/ in heure corte verhalin-
ghe der thien gheboden achter-
laten/ E. iij.
- xii. Vande Kerckie/ E. v.
- xiii. Vande Sacramenten/ E. vi.
- xiiii. Van het Doopsel/ E. viij.
- xv. Vanden Kinderdoop/ E. viij.
- xvi. Van het Sacrament des heeren
Afont-

Auoutmael/ f. iij.

xv. Vande Misse/ f. iij.

**xvi. Vande dwalinghe der Sacramen-
tarijen/ f. vij.**

**xvij. Dat het Auoutmael van onse te-
ghenpartije godlooselyck ghe-
houden wort. h. vi.**

**Dattet een grouwelijcke boosheyt
is de woorden der insettinghen
des heyligen Auoutmaels van
sijne elementen te scheyden en
die inde seggeninge des broots
en wijns niet te ghebruycken/
h. vi.**

xvij. Vande Absolutie/ n. ii.

**xix. Vanden Maechdelijcken staet en
houwelijc der Priesteren/ n. vij.**

xx. Van het Vagheuiet/ n. vij.

xxi. Vande Quericheyt/ n. i.

xxij. Vande Cerimonien/ n. iij.

xxij. Vanden Antechrist/ n. v.

Errata.

- B.i.pag.i.re.xxiiij. leest en de gantsche.
B.i.pag.ij.reg.xxv. leest ontvloghen.
B.i.pag.ij.reg.xxx. vooz van leest om.
B.v.pag.i.reg.v. leest ende applicerende
B.v.pag.i.reg.xij. vooz dooz/ leest met.
C.i.pag.i.reg.xix. leest bant.
C.ij.pag.ij.reg.ix. leest niet.
C.ij.pag.ij.reg.xx. leest dat.
C.iiij.pag.i.reg.xvij. leest veranderinge.
C.iiij.pag.i.reg.xxx. leest woort.
C.iiij.pag.ij.reg.v. leest verlattinghe.
C.iiij.pag.ij.reg.xi. leest volder.
C.vij.pag.i. reg.xxi. leest sijn der.
D.v.pag.ij.reg.xxi. leest voozwozpingen.
E.vi.pag.ij.reg.xx. leest woort.
E.vi.pag.ij.reg.xxix. leest alleen.
F.vij.pag.i.reg.xviij. leest sonder
H.iiij.pag.ij.reg.xvij. leest woorden.

